

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN

mardi

27-01-2004

Après-midi

dinsdag

27-01-2004

Namiddag

cdH	centre démocrate Humaniste
CD&V	Christen-Democratisch en Vlaams
ECOLO	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
FN	Front National
MR	Mouvement réformateur
N-VA	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	Parti socialiste
sp.a-spirit	Socialistische Partij Anders – Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht
VLAAMS BLOK	Vlaams Blok
VLD	Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :		Afkortingen bij de nummering van de publicaties :	
DOC 51 0000/000	Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	DOC 51 0000/000	Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA	Questions et Réponses écrites	QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV	version provisoire du Compte Rendu Intégral (couverture verte)	CRIV	voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)	CRABV	Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)	CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN	séance plénière	PLEN	plenum
COM	réunion de commission	COM	commissievergadering

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants	Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Commandes :	Bestellingen :
Place de la Nation 2	Natieplein 2
1008 Bruxelles	1008 Brussel
Tél. : 02/ 549 81 60	Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74	Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be	www.deKamer.be
e-mail : publications@laChambre.be	e-mail : publicaties@deKamer.be

SOMMAIRE

Questions jointes de 1
 - Mme Greta D'hondt au ministre de l'Emploi et 1
 des Pensions sur "l'interruption de la carrière professionnelle et le congé palliatif pour les familles avec un enfant souffrant d'un cancer" (n° 1230)
 - Mme Magda De Meyer au ministre de l'Emploi 1
 et des Pensions sur "les soins de proximité pour les enfants atteints d'une maladie grave" (n° 1401)
Orateurs: Greta D'hondt, Magda De Meyer, Frank Vandenbroucke, ministre de l'Emploi et des Pensions

Questions jointes de 6
 - Mme Colette Burgeon au ministre de l'Emploi et 6
 des Pensions sur "la situation financière des ex-sabéniens" (n° 1268)
 - Mme Inge Vervotte au ministre de l'Emploi et 6
 des Pensions sur "la situation actuelle après la faillite de la Sabena" (n° 1289)
Orateurs: Colette Burgeon, Inge Vervotte, Frank Vandenbroucke, ministre de l'Emploi et des Pensions

Questions jointes de 11
 - M. Guy D'haeseleer au ministre de l'Emploi et 11
 des Pensions sur "les résultats du 'superconseil des ministres' en ce qui concerne le contrôle des chômeurs de longue durée pour s'assurer de leur disponibilité sur le marché de l'emploi" (n° 1296)
 - M. Guy D'haeseleer au ministre de l'Emploi et 11
 des Pensions sur "les résultats du 'superconseil des ministres' en ce qui concerne la suppression de l'interdiction du travail le samedi dans la construction et les contrôles destinés à lutter contre le travail au noir dans ce secteur" (n° 1297)
 - Mme Greta D'hondt au ministre de l'Emploi et 11
 des Pensions sur "les résultats du Conseil des ministres spécial qui s'est tenu à Gembloux" (n° 1298)
 - M. Jean-Marc Delizée au ministre de l'Emploi et 11
 des Pensions sur "les décisions du Conseil des ministres des 17 et 18 janvier sur le contrôle des chômeurs et les déclarations du ministre à la presse à l'issue du Conseil" (n° 1379)
 - Mme Nahima Lanjri au ministre de l'Emploi et 11
 des Pensions sur "le contrôle de la disponibilité des chômeurs" (n° 1403)
 - Mme Zoé Genot au ministre de l'Emploi et des 11
 Pensions sur "le contrôle des chômeurs et les mesures et les économies prévues" (n° 1413)
 - Mme Greta D'hondt au ministre de l'Emploi et 11
 des Pensions sur "les travailleurs ALE et leur disponibilité pour le marché du travail" (n° 1416)

INHOUD

Samengevoegde vragen van 1
 - mevrouw Greta D'hondt aan de minister van 1
 Werk en Pensioenen over "de beroepsloopbaanonderbreking en het palliatief verlof voor gezinnen met een kind met kanker" (nr. 1230)
 - mevrouw Magda De Meyer aan de minister van 1
 Werk en Pensioenen over "de mantelzorg bij zwaar zieke kinderen" (nr. 1401)

Sprekers: Greta D'hondt, Magda De Meyer, Frank Vandenbroucke, minister van Werk en Pensioenen

Samengevoegde vragen van 6
 - mevrouw Colette Burgeon aan de minister van 6
 Werk en Pensioenen over "de financiële toestand van de ex-Sabeniens" (nr. 1268)
 - mevrouw Inge Vervotte aan de minister van 6
 Werk en Pensioenen over "de huidige situatie na het faillissement van Sabena" (nr. 1289)

Sprekers: Colette Burgeon, Inge Vervotte, Frank Vandenbroucke, minister van Werk en Pensioenen

Samengevoegde vragen van 11
 - de heer Guy D'haeseleer aan de minister van 11
 Werk en Pensioenen over "de resultaten van de 'megaministerraad' met betrekking tot de controle op de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt van langdurig werklozen" (nr. 1296)
 - de heer Guy D'haeseleer aan de minister van 11
 Werk en Pensioenen over "de resultaten van de 'megaministerraad' met betrekking tot de opheffing van het verbod op zaterdagwerk in de bouwsector en de controle op het zwartwerk in die sector" (nr. 1297)
 - mevrouw Greta D'hondt aan de minister van 11
 Werk en Pensioenen over "de resultaten van de bijzondere ministerraad te Gembloux" (nr. 1298)
 - de heer Jean-Marc Delizée aan de minister van 11
 Werk en Pensioenen over "de beslissingen die op de ministerraad van 17 en 18 januari werden genomen inzake de controle op de werklozen en de verklaringen die de minister hierover na afloop van de raad aan de pers heeft afgelegd" (nr. 1379)
 - mevrouw Nahima Lanjri aan de minister van 11
 Werk en Pensioenen over "de controle van beschikbaarheid van werklozen" (nr. 1403)
 - mevrouw Zoé Genot aan de minister van Werk 11
 en Pensioenen over "de controle van de werklozen en de geplande maatregelen en besparingen" (nr. 1413)
 - mevrouw Greta D'hondt aan de minister van 11
 Werk en Pensioenen over "de PWA-werknemers en hun beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt" (nr. 1416)

- Mme Greta D'hondt au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "le renforcement du contrôle de la disponibilité des chômeurs pour le marché du travail et le droit à un accompagnement de parcours individualisé" (n° 1417)	11	- mevrouw Greta D'hondt aan de minister van Werk en Pensioenen over "de versterking van de controle op de beschikbaarheid van werklozen voor de arbeidsmarkt en het vecht op individuele trajectbegeleiding" (nr. 1417)	11
- Mme Maggie De Block au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "le contrôle de la disponibilité des chômeurs de longue durée" (n° 1420)	11	- mevrouw Maggie De Block aan de minister van Werk en Pensioenen over "de controle op de beschikbaarheid van langdurig werklozen" (nr. 1420)	11
- Mme Zoé Genot au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "la nouvelle mesure pour les temps partiels" (n° 1412)	11	- mevrouw Zoé Genot aan de minister van Werk en Pensioenen over "de nieuwe maatregel voor de deeltijdwerkers" (nr. 1412)	11
<i>Orateurs:</i> Frank Vandenbroucke , ministre de l'Emploi et des Pensions, Guy D'haeseleer , Greta D'hondt , Nahima Lanjri , Jean-Marc Delizée , Zoé Genot , Maggie De Block		<i>Sprekers:</i> Frank Vandenbroucke , minister van Werk en Pensioenen, Guy D'haeseleer , Greta D'hondt , Nahima Lanjri , Jean-Marc Delizée , Zoé Genot , Maggie De Block	
Question de Mme Trees Pieters au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "le statut des artistes" (n° 1354)	53	Vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Werk en Pensioenen over "het kunstenaarsstatuut" (nr. 1354)	53
<i>Orateurs:</i> Trees Pieters , Frank Vandenbroucke , ministre de l'Emploi et des Pensions		<i>Sprekers:</i> Trees Pieters , Frank Vandenbroucke , minister van Werk en Pensioenen	
Question de Mme Karin Jiroflée au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "le problème des faux indépendants dans le secteur du gardiennage" (n° 1384)	58	Vraag van mevrouw Karin Jiroflée aan de minister van Werk en Pensioenen over "de problematiek van de schijnzelfstandigheid in de bewakingssector" (nr. 1384)	58
<i>Orateurs:</i> Karin Jiroflée , Frank Vandenbroucke , ministre de l'Emploi et des Pensions		<i>Sprekers:</i> Karin Jiroflée , Frank Vandenbroucke , minister van Werk en Pensioenen	
Question de Mme Françoise Colinia au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "la pénurie de main- d'oeuvre dans le secteur de l'horeca" (n° 1388)	61	Vraag van mevrouw Françoise Colinia aan de minister van Werk en Pensioenen over "het tekort aan werknemers in de horecasector" (nr. 1388)	61
<i>Orateurs:</i> Françoise Colinia , Frank Vandenbroucke , ministre de l'Emploi et des Pensions		<i>Sprekers:</i> Françoise Colinia , Frank Vandenbroucke , minister van Werk en Pensioenen	

COMMISSION DES AFFAIRES
SOCIALESCOMMISSIE VOOR DE SOCIALE
ZAKEN

du

van

MARDI 27 JANVIER 2004

DINSDAG 27 JANUARI 2004

Après-midi

Namiddag

De vragen en interpellaties vangen aan om 16.30 uur.

Voorzitter: de heer Hans Bonte.

Les questions et les interpellations commencent à 16.30 heures.

Président: M. Hans Bonte.

01 **Samengevoegde vragen van**

- mevrouw Greta D'hondt aan de minister van Werk en Pensioenen over "de beroepsloopbaanonderbreking en het palliatief verlof voor gezinnen met een kind met kanker" (nr. 1230)

- mevrouw Magda De Meyer aan de minister van Werk en Pensioenen over "de mantelzorg bij zwaar zieke kinderen" (nr. 1401)

01 **Questions jointes de**

- Mme Greta D'hondt au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "l'interruption de la carrière professionnelle et le congé palliatif pour les familles avec un enfant souffrant d'un cancer" (n° 1230)

- Mme Magda De Meyer au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "les soins de proximité pour les enfants atteints d'une maladie grave" (n° 1401)

01.01 **Greta D'hondt** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, elk lid van deze commissie heeft de voorbije weken een nota van de Vlaamse Liga tegen Kanker en van de sociale diensten van de universitaire ziekenhuizen van Gent, Leuven, Brussel en Antwerpen ontvangen met een inventaris van de knelpunten waarmee gezinnen met een kind met kanker geconfronteerd worden. Mijnheer de minister, wij ontvangen veel soortgelijke teksten en memoranda. Bij het lezen van deze nota ontdekte ik een aantal zeer relevante knelpunten waarvoor de Vlaamse Liga tegen Kanker een aantal prioritaire voorstellen doet om tegemoet te komen aan de bijzondere noden waarmee de gezinnen met een kind met kanker te maken hebben.

Een aantal knelpunten hebben betrekking op gemeenschapsbevoegdheden. Wat het federale beleidsniveau betreft, had de Vlaamse Liga tegen Kanker vooral prioritaire vragen inzake loopbaanonderbreking en palliatief verlof.

Uit de praktijkervaring werden een aantal knelpunten inzake de loopbaanonderbreking aangekaart. Een van de knelpunten heeft betrekking op de lange wachttijd die kan ontstaan tussen de aanvraag en het ingaan van het recht. We kennen de wettelijke bepalingen en de problemen, onder meer inzake lange wachttijden voor ouders die tewerkgesteld zijn in kleine ondernemingen.

Op het moment dat iemand te horen krijgt dat zijn kind kanker heeft,

01.01 **Greta D'hondt** (CD&V): La Ligue flamande contre le cancer et les services sociaux des départements chargés de soigner les enfants atteints d'un cancer dans les hôpitaux universitaires de Louvain, de Gand, de Bruxelles et d'Anvers ont dressé un inventaire de tous les problèmes auxquels sont confrontées les familles d'un enfant cancéreux. Parmi les points noirs, on retrouve notamment l'interruption de carrière et les congés pour soins palliatifs accordés aux membres de la famille chargés des soins.

Ceux qui optent pour une interruption de carrière sont confrontés à de nombreux problèmes: le délai entre la demande et la date effective de prise d'effet est souvent long; l'interruption est limitée dans le temps; il s'agit là d'un droit unique; le revenu de

is het echter evident dat men onmiddellijk loopbaanonderbreking wil opnemen om bij het kind te kunnen zijn.

Wat de beperktheid van de tijdsduur betreft: in de nota staat dat men, zeker bij kinderen, zeer agressieve vormen van kanker kan hebben. Het kan snel gaan, spijtig genoeg, maar het kan ook heel lang aanslepen en dan heeft men een probleem met de tijdsduur van de loopbaanonderbreking.

Het is ook een eenmalig recht. Ik ben beschroomd om daarover te praten want ik ben geen medicus. Er zijn mensen in de commissie die dit veel beter kennen. De eenmaligheid van de loopbaanonderbreking staat eigenlijk haaks op het ziektepatroon dat vaak gepaard gaat met het hervallen van de zieke.

Voor wie van stempelcontrole zijn vrijgesteld wordt het bedrag van het vervangingsinkomen sinds lang niet meer geïndexeerd. Dat maakt het vooral voor alleenstaande ouders met een kind met kanker financieel zeer zwaar. Het recht op loopbaanonderbreking verschilt ook naargelang de grootte van de onderneming. Er is voorts ook een verschil in de opbouw van de uitkering. Het basisbedrag van de federale overheid en de variabele aanmoedigingspremies worden in het Vlaams Gewest wel betaald en in de andere Gewesten niet of in mindere mate. De Liga tegen Kanker merkt op dat de vergoeding die de ouders krijgen in een zelfde geval niet gelijk is.

Zij hebben ook een aantal knelpunten aangeduid in verband met het palliatief verlof en de beperkte tijdsduur.

Het recht op palliatief verlof is eigenlijk niet algemeen, alsook de opbouw van de uitkering waar de component die van het Gewest komt alleen nog bestaat in het Vlaamse Gewest. Vandaar dat de Kankerliga en de universitaire ziekenhuizen een aantal concrete beleidsvoorstellen geformuleerd hebben. Ik heb die in mijn vraag niet opgenomen, mijnheer de minister, u kent ze ongetwijfeld. U zult niet alleen de tekst gekregen hebben maar die mensen waarschijnlijk ook ontmoet hebben. Aan welke van de beleidsvoorstellen die de Vlaamse Liga tegen Kanker en de sociale diensten van de diverse universitaire ziekenhuizen in Vlaanderen geformuleerd hebben meent u een positief gevolg te kunnen geven? Wat is daarvoor de timing?

01.02 Magda De Meyer (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik ben het volledig eens met collega D'hondt wat betreft haar specifieke opmerkingen rond de eisen in verband met loopbaanonderbreking die naar voren werden gebracht in het dossier van de Vlaamse Liga tegen Kanker en met name voor ouders die een zwaar ziek kind willen verzorgen. Ik wil terzake dan ook graag wijzen op onze hangende wetsvoorstellen. We hebben een aantal wetsvoorstellen inzake mantelzorg waarvoor we trouwens de prioritaire behandeling in deze commissie hebben gevraagd. Het idee van deze wetsvoorstellen is dat de bestaande loopbaanonderbreking voor medische bijstand aan correctie toe is, dat op een aantal terreinen er een aantal zaken kunnen worden verbeterd.

Daarbij komen wij echt wel tegemoet aan de verzuchtingen van de ouders met ernstig zieke kinderen. Ik denk onder andere aan het feit dat de loopbaanonderbreking sneller moet kunnen ingaan. Nu duurt

remplacement pour les chômeurs n'est pas indexé; le droit peut différer en fonction de l'employeur et il existe des écarts entre les Régions en raison des différentes primes d'encouragements octroyées par celles-ci.

Les congés pour soins palliatifs entraîne des problèmes du même ordre.

Les auteurs ont complété la liste des problèmes par des propositions politiques. Comment la ministre réagit-elle à cette liste et aux propositions formulées?

01.02 Magda De Meyer (sp.a-spirit): En ce qui concerne le problème décrit par Mme D'hondt, plusieurs propositions de loi ont été déposées avec une demande de traitement prioritaire. Il s'agit en l'occurrence de propositions de loi relatives aux "soins de proximité". Il y est plaidé pour une prise de cours plus rapide, un allongement de la durée, une meilleure rémunération de l'interruption de carrière et un prolongement du congé pour soins palliatifs de deux mois à une année complète. Il importe

dat twee maanden. Op het moment dat een bepaalde, bijna fatale diagnose wordt gesteld, is dat een lange wachttijd voor ouders. De loopbaanonderbreking zou sneller moeten ingaan. In ons wetsvoorstel is er sprake van twee weken. Of dat haalbaar is, moeten wij bespreken in deze commissie.

Een ander element in het aspect van de loopbaanonderbreking is dat de loopbaanonderbreking langer zou moeten kunnen duren. Nu valt de hakbijl na één jaar. Wij zouden kunnen bespreken of er mogelijkheden zijn om dat te verlengen. Op welke manier zouden wij die poort wat meer open kunnen zetten, weliswaar gedekt door een duidelijk medisch attest? Dat moet uiteraard alleen kunnen in de gevallen waarin het echt nodig is.

Een derde element is dat wij vinden dat de vergoeding moet verbeteren. Hoe dan ook, de huidige financiële situatie van ouders met zieke kinderen is allesbehalve rooskleurig.

Met ons wetsvoorstel vragen wij om die drie elementen te herbekijken. Wij vragen het engagement van de minister over de vraag of daaromtrent iets kan gebeuren.

Idem voor het palliatief verlof. Ook daarin volg ik collega D'hondt. Wij zouden uit het keurslijf van de twee maanden moeten kunnen treden, op een of andere manier ook gedekt door attesten en dergelijke. Ook daarvoor is een wetsvoorstel bijna klaar.

Voor de ouders van een ernstig ziek kind staat de wereld stil. Mijns inziens is het belangrijk dat de overheid op zo'n moment alles in het werk stelt om de administratieve rompslomp die er dan bij komt kijken, ten minste te beperken tot het minimum. Tegelijkertijd moet de kostenfactuur draaglijk worden gemaakt voor de mensen. Ik pleit er dan ook voor dat wij snel werk kunnen maken van de ingediende wetsvoorstellen.

Mijnheer de minister, wij horen graag uw standpunt daaromtrent.

01.03 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mijnheer de voorzitter, ik zou mij willen aansluiten bij de conclusie van mevrouw De Meyer, die zegt dat een ernstig ziek kind op zichzelf al een drama betekent in een gezin en dat men ervoor moet zorgen dat het niet nog erger wordt gemaakt door allerlei praktische beslommingen of zelfs door de onmogelijkheid om dat kind te helpen tijdens die ziekte. Ik ben het daar helemaal mee eens.

Ik ga vandaag nog niet zeggen wat wij heel precies kunnen antwoorden op de verschillende vragen en suggesties. Mevrouw Van Brempt is als staatssecretaris voor Arbeidsorganisatie en Welzijn op het werk mede bevoegd. Ik ben samen met mevrouw Van Brempt aan het kijken wat wij moeten doen. Er zijn verschillende voorstellen gedaan. Ik denk, onder andere, aan de ideeën van de Vlaamse Liga tegen Kanker of het memorandum van de werkgroep Thuisverzorgers. Ik denk aan de verschillende voorstellen die mevrouw De Meyer hier doet. Wij gaan dat gebruiken als input in onze reflectie.

Het is misschien nuttig heel kort te zeggen wat er bestaat. Het is een redelijk complex geheel. Ik meen dat we eens goed moeten kijken

également de rendre la facture plus supportable et de limiter sensiblement les formalités administratives.

Que pense le ministre de ces propositions de loi?

01.03 **Frank Vandenbroucke**, ministre: Un enfant gravement malade constitue toujours un drame, qui ne doit pas être encore aggravé par toute une série de soucis pratiques. Mme Van Brempt et moi-même sommes encore occupés à chercher quelles adaptations doivent être apportées précisément. Nous considérons les suggestions des membres comme un apport utile à cet égard.

Pour commencer, il serait peut-être utile d'énumérer toutes les possibilités qui sont déjà offertes aujourd'hui à celui ou celle qui souhaite aider ou soigner un membre de sa famille qui est gravement malade. D'abord et

wat er bestaat en hoe die dingen op elkaar kunnen inspelen. Daarna moeten we onderzoeken wat we eventueel kunnen verbeteren.

Vandaag bestaat er voor de verzorging van een zwaar ziek gezins- of familielid bij werknemers al de mogelijkheid om beroep te doen op een specifieke regeling die daarvoor werd opgesteld en in de loopbaanonderbreking is ingebed. Bovenop de gewone loopbaanonderbreking, het gewone tijdskrediet, heeft die werknemer het recht om voor een gezinslid of familielid te zorgen.

Persoonlijk aarzel ik nogal om een onderscheid te maken naargelang de ernst van de ziekte. Dat is een van de suggesties die naar voren is gekomen in het debat, niet hier, maar in het algemene debat. Daarover aarzel ik nogal omdat dat niet zo eenvoudig is. Ik heb in mijn vorig mandaat altijd proberen te vermijden om lijsten van pathologieën te maken, waarvan we dan zeggen welke al dan niet ernstig zijn. Dat is nogal moeilijk. Ik zeg niet dat het niet nuttig kan zijn, maar ik vind het nogal moeilijk.

Dat is vandaag een recht. Dat is belangrijk. Alleen in KMO's is er soms een probleem met de opname van het recht. Het systeem moet ook zo blijven.

De periode is lang en niet lang. Er kan inderdaad een probleem zijn bij langdurige ziekte. De periode is natuurlijk al in zekere zin lang. De arbeidsprestaties kunnen volledig worden stopgezet gedurende één jaar of ze kunnen worden verminderd met een vijfde. Er kan ook worden overgegaan naar een halftijdse arbeidsprestatie gedurende twee jaar. Er zijn evenwel periodes van minimaal een maand en maximaal drie maand, waardoor er misschien een gebrek aan soepelheid ontstaat. Er is ook het probleem dat het twee maanden duurt vooraleer de periode kan ingaan.

De vergoeding - 547 euro per maand bij volledige uitkering - is toch wel significant hoger dan de gewone uitkering bij loopbaanonderbreking en tijdskrediet. Ik weet niet of de eerste prioriteit is om de vergoeding te veranderen. Dat is een van de vragen.

De formaliteiten zijn tamelijk eenvoudig vandaag. We moeten dat ook zo houden. Een attest van de behandelende geneesheer, waarin hij verklaart dat het kind of familielid zwaar ziek is en wordt bijgestaan door de betrokken werknemer, volstaat.

Dat zijn echter allemaal overwegingen in verband met het bestaande systeem, specifiek voor hulp aan zieke familieleden. Daarnaast is er nog, als het kind nog redelijk jong is, het gewone gebruik van het ouderschapsverlof. Er is ook nog de gewone regeling van tijdskrediet of loopbaanonderbreking. Men vergeet misschien een beetje dat in het voorkeur- of planningsmechanisme de bestaande CAO-regeling voorrang geeft aan werknemers die het verlof voor de verzorging van een zwaar ziek gezins- of familielid of het palliatief verlof hebben opgebruikt. Zij hebben voorrang in de loopbaanonderbreking, wat ook een beetje kan helpen.

Palliatief verlof werd aangehaald. Het systeem van één maand verlof, verlengbaar met een maand, is een redelijk nieuw systeem. Het doet inderdaad ook de vraag rijzen of twee maanden soms nog

surtout, une possibilité est incluse dans le système de l'interruption de carrière. Je ne suis pas partisan de faire dépendre l'exercice de ce droit de la nature de la maladie. La période est assez longue, l'indemnité est supérieure à celle prévue pour d'autres formes d'interruption de carrière et les formalités sont simples. Ensuite, si c'est un jeune enfant qui est malade, il peut également être recouru au congé parental. S'il s'agit de malades en phase terminale, on peut recourir au congé palliatif. Puis, il y a le droit de prendre un congé pour des raisons impérieuses qui, rappelons-le, n'est pas payé. Une autre piste envisageable est un accord entre travailleur et employeur permettant au travailleur de prendre un congé sans solde. Les deux parents jouissent de ces droits s'ils sont salariés et ils peuvent assumer cette responsabilité en alternance.

L'accord de gouvernement ne prévoit pas d'étendre ces formes spécifiques de congé. Mais cette problématique s'inscrit parfaitement dans le cadre des états généraux de la Famille. On étudie actuellement la possibilité d'apporter au système certaines améliorations mais je ne puis en préjuger.

niet te kort is.

Dat moet ook bekeken worden. Buiten die verschillende systemen is er ook nog het recht op verlof om dwingende redenen: 10 dagen voor een voltijdse werknemer en pro rata voor een deeltijds tewerkgestelde werknemer. Dat verlof is in principe onbetaald. Ten slotte kan er ook altijd een akkoord zijn tussen werkgever en werknemer om verlof zonder wedde te nemen. Dat is niet zo interessant, want men zit niet alleen zonder wedde, maar ook zonder sociale zekerheidsdekking in een aantal takken. Er zijn dus wel een aantal problemen.

Het is belangrijk dat in al deze regelingen beide ouders de mogelijkheid hebben om dat verlof op te nemen. Ik ga er ook vanuit dat beide ouders bij een ernstig ziek kind afwisselend hun verantwoordelijkheid op zich kunnen nemen. Er bestaat dus al een en ander. Wij moeten onderzoeken hoe deze zaken op elkaar inspelen en of er hier of daar nog iets verbeterd kan worden. Zoals gezegd, wat de Vlaamse Liga tegen Kanker, de thuisverzorgers en u, mevrouw De Meyer, als input leveren is zeer welkom en voedt de reflectie bij mevrouw Van Brempt en mezelf.

In het regeerakkoord is dit niet echt omschreven. Er staat niets precies hierover in het regeerakkoord, maar u weet dat wij een Staten-Generaal voor het Gezin hebben gelanceerd, met mevrouw Simonis. Dit is een van de thema's die daarin passen. Ik ga ervan uit dat wij in de afsluiting van de werkzaamheden in de Staten-Generaal voor het Gezin een aanleiding zullen vinden om hieraan bepaalde verbeteringen te doen, maar ik kan natuurlijk niet vooruitlopen op zaken die de regering nog niet heeft beslist.

01.04 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de minister, ik dank u voor de positieve wijze waarop u ingaat op de vragen van de Liga tegen Kanker en ik ben niet meer dan de vertolker ervan. Kunt u wat het laatste punt betreft meedelen met welk tijdschema wij kunnen werken? Die mensen vragen immers daarnaar.

Ik heb nog een paar punctuele opmerkingen. U geeft, mijns inziens, in uw reactie de juiste weg aan. Het recht op loopbaanonderbreking of tijdskrediet laat inderdaad behoorlijk wat ruimte, maar er moet daaraan voor heel specifieke noden een stuk kunnen worden gebreid. Wij vragen niet om het recht op tijdskrediet nogmaals uit te breiden. We zouden dan immers aan het stapelen zijn en nog geen antwoord hebben voor de dramatische gevallen waarvan dit er één is. Ik denk dat wij dit toch moeten overwegen en ik hoop dat u ook in die richting denkt.

Ten tweede, wat de duurtijd betreft, moeten we, zoals u hebt gesteld, inderdaad voor heel typische gevallen nog een wijziging kunnen doorvoeren aan het nu bestaande recht op tijdskrediet en loopbaanonderbreking. Ik denk daarbij aan de vluggere inwerkingtreding van dat recht en de langere duurtijd dan nu het geval is. Mijnheer de minister, ik ga helemaal akkoord met uw benadering dat vooral in het geval dat een van de kinderen zwaar ziek is - en voor mijn part in alle situaties - de beide ouders verantwoordelijkheid op zich nemen voor de zorg van hun kinderen. Terzijde, vergeten we evenmin de steeds groeiende categorie alleenstaande ouders waar er geen partner is om de zorg op zich te

01.04 Greta D'hondt (CD&V): Je me réjouis que le ministre souhaite participer à la réflexion. Je partage également son point de vue selon lequel le droit au crédit-temps et à l'interruption de carrière ne doit pas être élargi sans raison. Il convient plutôt d'apporter une réponse spécifique aux cas particuliers et dramatiques. En ce sens, on pourrait songer à une annexe au système général, ce qui nous permettrait de trouver une solution pour la période comprise entre l'introduction de la demande et l'entrée en vigueur. Par ailleurs, je tiens à ce que les parents isolés et les chômeurs qui ne sont plus demandeurs d'emploi, un groupe particulièrement vulnérable, fassent l'objet d'une attention particulière.

nemen van de andere kinderen.

Ik wil eveneens uw bijzondere aandacht vragen voor een categorie die ook door de Liga wordt genoemd, met name de werklozen die niet meer werkzoekend zijn. De vergoeding die zij ontvingen voor het zogenaamd familiaal verlof, werd sinds lange tijd niet meer aangepast. Wanneer men daarbovenop nog alleenstaand is, wordt het een heel pijnlijke zaak. Wij moeten die problematiek ook eens onderzoeken.

Kunt u mij bij benadering een timing meedelen, zoals ik daarnet heb gevraagd?

01.05 Minister **Frank Vandenbroucke**: Dat durf ik niet goed. Ik denk dat wij zouden moeten nagaan of er iets kan gebeuren met het oog op de begrotingswerkzaamheden van 2005. Of daar iets kan gebeuren is, wat mij betreft, het soort van beslissing die je ten laatste zou moeten nemen op het ogenblik dat de begroting 2005 opgesteld wordt. Wil je in 2005 iets doen dan denk ik dat je eigenlijk ten laatste in september een idee moet hebben. Dit zeg ik u echter zeer approximatief.

01.05 **Frank Vandenbroucke**, ministre: Les travaux pour la confection du budget 2005 indiqueront le cas échéant si on dispose d'une certaine marge de manœuvre. Cela signifie qu'il faudra avoir une idée au plus tard au mois de septembre.

01.06 **Magda De Meyer** (sp.a-spirit): Bijzonder weinig mensen maken momenteel gebruik van het bestaande systeem van loopbaanonderbreking wegens medische bijstand. Hetzelfde geldt voor het palliatief verlof. Bij het bekijken van de cijfers blijkt dat weinig mensen hiervan gebruik maken. Volgens mij betekent dit dat het systeem op zich onvoldoende bekend is. Daar is dus misschien wat werk aan de winkel omdat de mensen niet goed weten welke mogelijkheden er vandaag bestaan. Ik denk dat dit belangrijk is voor de doelgroep.

01.06 **Magda De Meyer** (sp.a-spirit): Il me semble que les régimes actuels ne sont pas suffisamment connus. Peu de gens ont recours à cette forme spécifique d'interruption de carrière, ou au congé pour soins palliatifs. Il faut améliorer l'information à la population.

01.07 Minister **Frank Vandenbroucke**: Dit is zeer juist. Ik denk dat dit absoluut juist is.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

02 Questions jointes de

- Mme Colette Burgeon au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "la situation financière des ex-sabéniens" (n° 1268)

- Mme Inge Vervotte au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "la situation actuelle après la faillite de la Sabena" (n° 1289)

02 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Colette Burgeon aan de minister van Werk en Pensioenen over "de financiële toestand van de ex-Sabeniens" (nr. 1268)

- mevrouw Inge Vervotte aan de minister van Werk en Pensioenen over "de huidige situatie na het faillissement van Sabena" (nr. 1289)

02.01 **Colette Burgeon** (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, deux années ont passé depuis la faillite de la Sabena et l'économie belge n'a manifestement pas encore digéré la plus grosse faillite de son histoire. La situation des ex-sabéniens n'est toujours pas réglée, notamment en ce qui concerne le versement de dividendes issus des avoirs de la défunte compagnie. Or, selon le curateur Christian Van Buggenhout chargé de gérer l'après-faillite, 220 millions d'euros se trouvent sur un compte de la Caisse des

02.01 **Colette Burgeon** (PS): Voor de gewezen werknemers van Sabena is de hele situatie nog altijd niet geregeld, meer bepaald wat de uitkering van dividenden betreft uit de activa van de failliete luchtvaartmaatschappij. Volgens de curator staat er 220

dépôts et consignations pour les ex-sabéniens.

Je souhaiterais obtenir plus d'informations quant à la date à laquelle ces montants seront mis à la disposition de l'ancien personnel de la Sabena, sachant que tous les formulaires semblent avoir été correctement introduits auprès du fonds de fermeture. Il semble qu'il reste encore certaines conditions à remplir. Pourriez-vous nous éclairer sur ce point?

Je vous adresse une autre question en votre qualité de ministre de l'Emploi: quelles mesures comptez-vous encore prendre en matière de remise à l'emploi pour les victimes de cette tragédie, sachant que 23% des 7.701 salariés licenciés demeurent sur le carreau?

miljoen op een rekening voor de vroegere Sabena-werknemers. Wanneer zullen zij over dat geld kunnen beschikken?

Naar verluidt moeten een aantal voorwaarden nog vervuld worden. Wat is daarvan aan?

Welke maatregelen zullen er voorts nog worden getroffen om mensen weer aan een baan te helpen - 23% van de 7.701 werknemers zijn immers nog altijd op zoek naar werk?

02.02 Inge Vervotte (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijn vraag sluit aan bij die welke mijn collega gesteld heeft. Ik had ook graag wat meer uitleg gehad over het verloop van het sociaal plan na het faillissement van Sabena zoals dat afgesproken is indertijd met de regering. Ik hoop dat de minister niet zal zeggen dat hij niet bevoegd is. In elk geval nam de vorige minister de kwestie altijd serieus en heeft hij als minister van Tewerkstelling altijd een actieve rol gespeeld bij de afspraken van het sociaal plan en bij de afloop van het faillissement van Sabena. Ik had graag van de minister vernomen hoe het nu zit met de uitbetalingen van het sociaal plan. Heeft iedereen alle vergoedingen overeenkomstig het sociaal plan ontvangen? Indien dat niet het geval is, hoeveel mensen moeten er nog uitbetaald worden?

Een belangrijk deel van het sociaal plan bestond uit de opstart van SNBA, of de omvorming van DAT naar een volwaardige, zelfstandige, luchtvaartmaatschappij waardoor de failliete bedrijven meer kansen zouden krijgen. Mijn vraag is al een tijdje geleden opgesteld. In mijn schriftelijke samenvatting vroeg ik nog hoe het zit met de overname van Sobelair, maar intussen zitten wij alweer een fase verder. Maar er is nog een ander filiaal, te weten Sabena Technics, waarvan ik graag geweten had hoe de toestand daar nu is, omdat het mee deel uitmaakt van het sociaal plan inzake Sabena. Zoals gezegd heeft curator Van Buggenhout meermaals verklaard dat het personeel als schuldeiser hoogstwaarschijnlijk nog een vergoeding zou ontvangen. Hoever staat het daarmee? Wat zijn de vooruitzichten en wanneer zal het personeel die vergoeding ontvangen? De eerste minister en toenmalig minister Daems verklaarden dat zij een rechtszaak aanspannen tegen Swissair om schadevergoedingen te eisen. Er werd beloofd dat die schadevergoedingen rechtstreeks naar de gedupeerden zouden gaan, te weten het ex-personeel van Sabena. Hoever staat het met die rechtszaak? En kunnen de ex-Sabéniens zoals beloofd daar nog een vergoeding van verwachten?

02.02 Inge Vervotte (CD&V): Je me joins en grande partie aux questions de Mme Burgeon, mais j'aurais tout de même souhaité obtenir davantage d'explications en ce qui concerne le plan social. Où en sont les paiements? Tous les membres du personnel ont-ils été indemnisés et, dans la négative, quand le seront-ils? Qu'en est-il de la reprise de SN Technics? Les membres du personnel, en qualité de créanciers, percevront-ils également une indemnité? Dans l'affirmative, à quelle date?

02.03 Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, collega, wat de uitvoering van het sociaal plan betreft, kan ik meedelen dat dit zo goed als afgerond is. De activeringspremie die bestaat uit een vast basisbedrag plus een toeslag onder bepaalde voorwaarden werd uitbetaald aan 7.861 werknemers. Het totale betaalde bedrag is 53.540.036 euro, wat neerkomt op een gemiddelde activeringspremie per werknemer van 6.811 euro. De

02.03 Frank Vandenbroucke, ministre: Le plan social a été presque totalement mis en œuvre. 7.861 travailleurs ont reçu une prime d'activation, ce qui représente un montant total de 53.540.036 euros. 4.126

tweede premie waarin in het sociaal plan voorzien was, de zogenaamde compensatiepremie, werd uitbetaald aan 4.126 werknemers voor een totaal bedrag van 12.362.192 euro, zijnde gemiddeld ongeveer 3.000 euro per persoon. Op 31 december 2003 bleven er nog slechts elf dossiers over die moesten worden afwerkt door het Fonds voor Sluiting van Ondernemingen. Een derde premie ten slotte, niet voorzien in het oorspronkelijk sociaal plan maar achteraf toegevoegd aan het sociaal plan, betreft de uitbetaling van de aanvullende vergoeding brugpensioen voor de werknemers die op datum van het ontslag tussen 48 en 50 jaar waren. Het gaat om 156 werknemers aan wie tot eind 2003 863.914 euro werd uitbetaald. In totaal werd dus 66.766.142 euro uitbetaald in het kader van het sociaal plan.

Wat de stand van de betalingen vanwege de curatele betreft, kan ik kort zijn. Er zijn nog geen betalingen verricht aan de ex-werknemers. In november 2003 bezorgden zowel de RVA als het FSO alle nodige informatie aan de curatoren om hen toe te laten bij de verdeling van het actief rekening te houden met de betalingen die deze instellingen ten voorlopigen titel deden. Voor de RVA gaat het om de provisionele werkloosheidsuitkeringen in afwachting van de verbrekingsvergoeding. Voor het Fonds voor Sluiting van Ondernemingen gaat het om drie zaken, namelijk het brugpensioen voor de vijftigplussers, de sluitingsvergoeding en de contractuele vergoedingen. Het brugpensioen werd uitbetaald aan 1.413 werknemers voor een totaal bedrag van 9.542.905 euro. De sluitingsvergoeding werd uitbetaald aan 7.758 werknemers, goed voor een totaal bedrag van 9.282.370 euro. De contractuele vergoedingen ten slotte werden uitbetaald aan 7.653 werknemers aan wie een totaal bedrag van 160.031.188 euro werd betaald. In totaal betaalde het Fonds voor Sluiting van Ondernemingen dus 178.856.463 euro uit aan wettelijke vergoedingen buiten het sociaal plan.

Uit contacten met het Fonds voor Sluiting van Ondernemingen kan ik afleiden dat de curatele oorspronkelijk had gedacht om rond eind 2003 de eerste betalingen aan ex-Sabeniens te kunnen verrichten. Er is blijkbaar vertraging opgetreden. Het ogenblik van de uitbetaling is een autonome bevoegdheid van de curatele zodat ik hierover geen preciezere inlichtingen kan verschaffen. Hetzelfde geldt overigens – en het is intussen lopende geschiedenis – voor de mogelijke overname van SN Technics en Sobelair.

En ce qui concerne les éventuels efforts supplémentaires pour aider les travailleurs encore au chômage à retrouver du travail, je tiens à signaler que plus de 75% des sabéniens, devenus chômeurs, ont retrouvé un emploi, en partie grâce à l'accompagnement soutenu des cellules de mise au travail créées à cet effet. Etant donné la conjoncture actuelle, ce n'est pas un mauvais résultat.

Les travailleurs encore au chômage peuvent bénéficier des plans existants pour l'emploi, radicalement simplifiés le 1er janvier 2004. C'est le cas, par exemple, du plan Activa qui s'adresse aux chômeurs

travailleurs ont perçu la prime dite de compensation à concurrence d'une somme globale de 12.362.192 euros. Le 31 décembre 2003, le Fonds de fermeture d'entreprises n'avait plus que onze dossiers à finaliser. La troisième prime a été ajoutée par la suite au plan social. Il s'agit d'une indemnité de prépension complémentaire pour les travailleurs âgés de 48 à 50 ans au moment de leur licenciement: 156 travailleurs ont ainsi perçu une somme totale de 863.914 euros. Dans le cadre du plan social, un montant total de plus de 66 millions d'euros a donc été versé.

La curatelle n'a pas encore payé les anciens travailleurs. En novembre 2003, l'ONEM et le FFE ont fourni les informations requises aux curateurs pour qu'ils puissent tenir compte des paiements provisoires. Pour l'ONEM, il s'agit d'allocations de chômage provisionnelles, pour le FFE, d'indemnités contractuelles, d'une indemnité de fermeture et de la prépension pour les plus de cinquante ans. 1.413 travailleurs ont obtenu une prépension, 7.758 une indemnité de fermeture et 7.653 une indemnité contractuelle. Le FFE a versé un montant total de 178.856.463 euros d'indemnités légales en dehors du plan social. Il comptait initialement effectuer les premiers versements dès la fin 2003, mais ce projet a pris du retard. Il appartient à la curatelle de décider de la date du versement. Il en va de même de la reprise éventuelle de SN Technics et Sobelair.

75% van de voormalige Sabena-werknemers hebben al een andere baan gevonden, gedeeltelijk dank zij de intensieve begeleiding door de tewerkstellingscellen. Zij komen tevens in aanmerking voor de bestaande sinds 1 januari sterk vereenvoudigde plannen. Ik denk met name aan het Activa-plan dat voor langdurig werklozen is

de longue durée. L'abaissement considérable des cotisations patronales de sécurité sociale et l'activation des allocations de chômage accroissent l'intérêt de nouveaux employeurs pour ces travailleurs sur le plan du coût salarial.

bestemd. Door de forse verlaging van de werkgeversbijdragen voor de sociale zekerheid en de activering van de werkloosheidsuitkeringen wordt het op het stuk van de loonkost voordeliger voor nieuwe werkgevers om die werknemers in dienst te nemen.

Ik geef u de stand van zaken in de procedure tussen de Belgische Staat en Swissair. De rechtbank van koophandel van Brussel heeft hierover op 20 november 2003 uitspraak gedaan. De rechtbank heeft daarbij de contractbreuk van de Zwitserse aandeelhouders van Swissair vastgesteld. Al was hieraan nog geen schadevergoeding ten voordele van de Staat en andere Belgische aandeelhouders gekoppeld, toch is dit vonnis met name van belang omdat hiermee een onafhankelijk rechtscollege de verantwoordelijkheid van Swissair heeft vastgesteld. Hiervan zullen met name de curatoren kunnen profiteren, wanneer ze de schade zullen verhalen die is geleden op het niveau van Sabena zelf, inzonderheid door haar werknemers.

Le 20 novembre 2003, le tribunal du commerce a constaté qu'il y avait rupture de contrat par les actionnaires suisses de la Sabena. Ce constat n'entraîne pas nécessairement l'attribution de dommages et intérêts à l'Etat et aux autres actionnaires belges, mais il est important qu'une juridiction indépendante ait engagé la responsabilité de Swissair dans cette affaire. Les curateurs y trouveront leur compte lorsqu'ils se retourneront contre Swissair pour obtenir réparation des dommages subis par les travailleurs.

Voorzitter, ik geef mij er rekenschap van dat ik heel wat cijfers heb geciteerd. Ik stel voor dat ik meteen een kopie van mijn tekst geef aan mevrouw Burgeon en mevrouw Vervotte, zodat zij mijn antwoord kunnen lezen.

02.04 Colette Burgeon (PS): Monsieur le ministre, que pourriez-vous faire pour les personnes, dont certaines ont signé des lettres de créances, qui attendent encore leur argent? Certains ex-sabéniens ont retrouvé du travail mais ce n'est pas le cas pour 23% d'entre eux, qui ont besoin de cet argent. Cela fait maintenant deux ans qu'ils attendent et le temps leur paraît long.

02.04 Colette Burgeon (PS): Ik dank u voor uw antwoord. Het probleem is echter dat er nog mensen op hun geld wachten. Kan u er niet voor zorgen dat de curatoren wat sneller opschieten?

Que pourriez-vous faire pour que les curateurs travaillent un peu plus vite? Il semblerait qu'une grosse partie de la somme se trouve maintenant sur le compte. Je répète que certains ex-sabéniens, n'ayant pas retrouvé d'emploi ont signé des lettres de créance. Cette situation est regrettable, en particulier pour 23% d'entre eux.

J'ai le sentiment que nous sommes impuissants face à ce problème et que tout dépend du bon-vouloir des curateurs, ce que je trouve regrettable. Je dois vous dire que je rencontre plus souvent des gens qui appartenaient au "catering" que des hôteses et des pilotes. Il s'agit d'ouvriers qui ont besoin de cet argent pour pouvoir subvenir aux besoins de leur famille.

02.05 Frank Vandenbroucke, ministre: Monsieur le président, le constat dressé par Mme Burgeon est correct: nous sommes impuissants face aux curateurs. Ce sont eux qui déterminent cette partie de la procédure. L'ONEM, ou plutôt le fonds de fermeture, a fait des paiements prévisionnels. Cependant, le règlement relève des curateurs et les choses ont donc pris un peu plus de temps que prévu. Mais je ne peux pas intervenir en la matière.

02.05 Minister **Frank Vandenbroucke:** Uw diagnose is correct. De curatoren hebben er langer over gedaan dan we hadden verwacht. Maar ten overstaan van de curatoren staan we machteloos.

02.06 Inge Vervotte (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik wens te

02.06 Inge Vervotte (CD&V): Je

repliceren, omdat een aantal punten onduidelijk blijven. Ik geef toe dat het een complex dossier is waarin niet alleen veel mensen hun verantwoordelijkheid moeten opnemen, maar ook verschillende bevoegdheden in betrokken zijn.

Mijnheer de minister, het is mij nog steeds niet duidelijk wat de stand van zaken is met betrekking tot de verkoop van vaste activa, iets waar iedereen belang bij heeft, omdat er een archief van Sabena bestaat. Dit archief behoort de gemeenschap toe. Daarom zou het interessant zijn te weten hoe het met dit archief staat en in welke mate het verkocht is of behouden blijft. In het begin van de legislatuur heb ik mevrouw Moerman hierover ondervraagd. Zij heeft geantwoord terzake een initiatief te zullen nemen. Vraag is wat de stand van zaken is met betrekking tot de verkoop van de vaste activa. Wat is de waarde ervan? Die waarde heeft invloed op de bedragen die zullen worden uitgekeerd aan de schuldeisers, meer bepaald de bevoorrechte schuldeisers.

Terzake wens ik een misverstand recht te zetten. De bedoeling van het sociaal plan was een zo maximaal mogelijke uitkering van de opzegvergoedingen. Met de activerings- en compensatiepremies is dit in se nog niet gelukt. Er werd altijd beweerd dat de verkoop van de vaste activa ervoor zou zorgen dat een aantal mensen de normale opzegvergoedingen kan ontvangen. Op dit ogenblik is dit niet het geval. Het is raadzaam de problematiek van nabij te volgen. Het archief van Sabena is niet alleen een zaak van de curator, maar heeft een belangrijke waarde voor de hele samenleving.

Wat Sabena Technics betreft, vraag ik eveneens de nodige aandacht. Sabena Technics zit opnieuw in de problemen, omdat het 10% van de productie verliest door het faillissement van Sobelair. Sabena Technics is nog steeds het filiaal van de moederonderneming Sabena, die failliet is.

Wat de rechtszaak betreft, ben ik minder gerust dan u, mijnheer de minister. Ik heb de tegenpartij gehoord die - zoals het hoort - exact het tegenovergestelde heeft beweerd. De tegenpartij beweert dat men geen schadevergoeding heeft ontvangen, omdat de rechtbank geoordeeld heeft dat de Belgische regering op de hoogte was dat Swissair zijn contractuele bepalingen niet kon nakomen en bijgevolg de verantwoordelijkheid niet bij de Zwitsers kan worden gelegd. Ik hoop dat men het personeel geen valse hoop geeft. Indien er schadevergoedingen worden geëist, moet de regering zich houden aan haar belofte dat de centen zullen terugvloeien naar het personeel en niet naar de algemene middelen van de overheid.

02.07 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mevrouw Vervotte, wat de vaste activa betreft, heb ik geen antwoord voorbereid, omdat deze vraag - ik bedoel dat niet als een beschuldiging - niet schriftelijk gesteld is. Ik heb hierop geen antwoord.

Misschien doet u er goed aan minister Moerman hierover te ondervragen.

Wat de rechtszaak betreft, wijs ik op de principiële houding van de regering. Wij willen dat een eventuele schadevergoeding ten goede komt aan Sabena en zijn ex-werknemers. Vraag is wat de rechtbank uiteindelijk zal beslissen. We kunnen alleen maar hopen. Ik ben niet

ne sais toujours pas avec certitude où en est avec la vente des immobilisations. Il y va de l'intérêt de chacun. La Sabena disposait d'archives qui appartiennent à la communauté. La ministre Moerman m'a déjà dit précédemment qu'elle prendrait une initiative. Les archives ont-elles été vendues ou ont-elles été conservées?

On a toujours prétendu qu'un certain nombre de personnes recevraient des d'indemnités de préavis normales grâce au produit de la vente d'actifs immobilisés. Aujourd'hui, ce n'est plus le cas. Nous devons suivre attentivement ce dossier. Les archives de la Sabena ne regardent pas que le curateur.

Sabena Technics a des problèmes car la faillite de Sobelair a entraîné une perte de 10 pour cent de la production. Sabena Technics reste une filiale de la maison mère, la Sabena.

En ce qui concerne la procédure judiciaire, je suis moins optimiste que le ministre. Selon la partie adverse, le gouvernement belge savait que Swissair ne pouvait pas honorer les dispositions contractuelles. La responsabilité ne peut donc pas être imputée aux Suisses. J'espère qu'on ne donne pas de faux espoirs au personnel. Si des dommages et intérêts sont réclamés, le gouvernement doit en faire bénéficier le personnel et non les fonds publics généraux.

02.07 **Frank Vandenbroucke**, ministre: Je n'ai aucune réponse à apporter concernant les actifs immobilisés.

Quant à la procédure, je souligne l'attitude de principe du gouvernement. Nous souhaitons que des dommages et intérêts éventuels bénéficient à la Sabena et à ses anciens travailleurs. Il reste à savoir quelle sera la

iemand van lichte beloften.

décision finale du tribunal. On ne peut qu'espérer. Je ne ferai pas de promesses en l'air.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

03 Samengevoegde vragen van

- de heer Guy D'haeseleer aan de minister van Werk en Pensioenen over "de resultaten van de 'megaministerraad' met betrekking tot de controle op de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt van langdurig werklozen" (nr. 1296)
- de heer Guy D'haeseleer aan de minister van Werk en Pensioenen over "de resultaten van de 'megaministerraad' met betrekking tot de opheffing van het verbod op zaterdagwerk in de bouwsector en de controle op het zwartwerk in die sector" (nr. 1297)
- mevrouw Greta D'hondt aan de minister van Werk en Pensioenen over "de resultaten van de bijzondere ministerraad te Gemblours" (nr. 1298)
- de heer Jean-Marc Delizée aan de minister van Werk en Pensioenen over "de beslissingen die op de ministerraad van 17 en 18 januari werden genomen inzake de controle op de werklozen en de verklaringen die de minister hierover na afloop van de raad aan de pers heeft afgelegd" (nr. 1379)
- mevrouw Nahima Lanjri aan de minister van Werk en Pensioenen over "de controle van beschikbaarheid van werklozen" (nr. 1403)
- mevrouw Zoé Genot aan de minister van Werk en Pensioenen over "de controle van de werklozen en de geplande maatregelen en besparingen" (nr. 1413)
- mevrouw Greta D'hondt aan de minister van Werk en Pensioenen over "de PWA-werknemers en hun beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt" (nr. 1416)
- mevrouw Greta D'hondt aan de minister van Werk en Pensioenen over "de versterking van de controle op de beschikbaarheid van werklozen voor de arbeidsmarkt en het vecht op individuele trajectbegeleiding" (nr. 1417)
- mevrouw Maggie De Block aan de minister van Werk en Pensioenen over "de controle op de beschikbaarheid van langdurig werklozen" (nr. 1420)
- mevrouw Zoé Genot aan de minister van Werk en Pensioenen over "de nieuwe maatregel voor de deeltijdwerkers" (nr. 1412)

03 Questions jointes de

- M. Guy D'haeseleer au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "les résultats du 'superconseil des ministres' en ce qui concerne le contrôle des chômeurs de longue durée pour s'assurer de leur disponibilité sur le marché de l'emploi" (n° 1296)
- M. Guy D'haeseleer au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "les résultats du 'superconseil des ministres' en ce qui concerne la suppression de l'interdiction du travail le samedi dans la construction et les contrôles destinés à lutter contre le travail au noir dans ce secteur" (n° 1297)
- Mme Greta D'hondt au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "les résultats du Conseil des ministres spécial qui s'est tenu à Gembloux" (n° 1298)
- M. Jean-Marc Delizée au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "les décisions du Conseil des ministres des 17 et 18 janvier sur le contrôle des chômeurs et les déclarations du ministre à la presse à l'issue du Conseil" (n° 1379)
- Mme Nahima Lanjri au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "le contrôle de la disponibilité des chômeurs" (n° 1403)
- Mme Zoé Genot au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "le contrôle des chômeurs et les mesures et les économies prévues" (n° 1413)
- Mme Greta D'hondt au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "les travailleurs ALE et leur disponibilité pour le marché du travail" (n° 1416)
- Mme Greta D'hondt au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "le renforcement du contrôle de la disponibilité des chômeurs pour le marché du travail et le droit à un accompagnement de parcours individualisé" (n° 1417)
- Mme Maggie De Block au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "le contrôle de la disponibilité des chômeurs de longue durée" (n° 1420)
- Mme Zoé Genot au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "la nouvelle mesure pour les temps partiels" (n° 1412)

De **voorzitter**: Aan dit punt van de agenda zijn een tiental vragen gekoppeld. We hadden tijdens de vorige commissievergadering afgesproken dat er een korte toelichting zou komen. Misschien kunnen we deze dan toch vasthangen aan het schema van de vragen.

03.01 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mijnheer de voorzitter, het is interessanter dat de vragen eerst komen. Er is ondertussen al heel wat over de zaak gedebatteerd. Ik kan dus beter inspelen en het debat interessanter maken als eerst de vragen komen. Ik wil uitvoerig antwoorden. Dat is niet het probleem.

De **voorzitter**: Ik merk ook dat bepaalde collega's, zoals de heer D'haeseleer en mevrouw D'hondt, diverse vragen hebben gesteld, die hier worden samengevoegd. Mag ik voorstellen dat de verschillende vragen van dezelfde sprekers samen worden behandeld? (*Instemming*)

Dan geef ik eerst het woord aan de heer D'haeseleer voor zijn meer algemene vraag over de resultaten van de megaministerraad met betrekking tot de controle op de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt van langdurig werklozen en voor zijn vraag over de resultaten van diezelfde Ministerraad met betrekking tot de opheffing van het verbod op zaterdagwerk in de bouwsector en de controle op het zwartwerk in die sector.

Mijnheer D'haeseleer, u hebt het woord voor beide vragen.

03.02 **Guy D'haeseleer** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, op de megaministerraad werd de nieuwe aanpak voorgesteld, waarmee men de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt van werklozen beter zou controleren. De aanpak werd gekoppeld aan de afschaffing van het fameuze artikel 80, dat langdurige werkloosheid regelt. Er werd ook uitvoering gegeven aan een van de besluiten van de werkgelegenheidsconferentie, die trouwens integraal deel uitmaakten van het regeerakkoord.

Naar wat wij vernemen uit de pers, zou de nieuwe aanpak erin bestaan dat alle werklozen worden gecontacteerd door de RVA na achttien maanden. In regio's met een lage werkloosheidsgraad – dat zou 20% onder het nationale gemiddelde zijn en dus, als ik me niet vergis, in Vlaanderen – zou het eerste contact al na twaalf maanden tot stand komen. In Wallonië zou dat pas na vierentwintig maanden zijn.

Er zou ook nog een aparte regeling zijn voor werklozen die recent een opleiding volgden en voor arbeidsongeschikten.

Tijdens het gesprek met de RVA zou de werkloze moeten aantonen welke inspanningen hij heeft geleverd om een job te vinden. Wie echt werk heeft gezocht, krijgt een nieuwe uitnodiging voor respectievelijk negen, twaalf of vijftien maanden later. Voor wie onvoldoende zijn werkbereidheid zou hebben bewezen, wordt een actieplan opgesteld. Deze werkloze wordt na drie tot vijf maanden opnieuw opgeroepen om te zien of het actieplan werd gevolgd. Wanneer ook in het tweede gesprek zijn werkbereidheid onvoldoende blijkt te zijn, wordt zijn uitkering deels geschorst. Dat vernemen wij althans uit de pers. Als ook een derde contact negatief uitvalt, verliest hij definitief zijn uitkering.

Ik heb altijd gezegd dat het Vlaams Blok volledig achter de rechten- en -plichtenbenadering van de minister in dit dossier staat. Mijnheer de minister, sta mij toe toch een aantal fundamentele bedenkingen te maken.

03.02 **Guy D'haeseleer** (VLAAMS BLOK): Lors du conclave ministériel de Gembloux, le gouvernement s'est proposé de mieux contrôler la disponibilité des chômeurs pour le marché de l'emploi. Cette nouvelle approche a été associée à la suppression de l'article 80 relatif au chômage de longue durée.

L'ONEM devrait désormais contacter tous les chômeurs après dix-huit mois. Dans les régions affichant un faible taux de chômage, en Flandre donc, le premier contact interviendrait déjà après douze mois. En Wallonie, il n'aurait lieu qu'au terme de vingt-quatre mois. En outre, il faudrait arrêter un règlement distinct pour les invalides et les chômeurs qui ont récemment suivi une formation.

Au cours de l'entretien avec l'ONEM, le chômeur devrait prouver qu'il s'est efforcé de trouver un emploi. La personne qui a réellement cherché du travail recevra une nouvelle convocation dans les neuf, douze ou quinze mois qui suivent. En revanche, le chômeur qui ne dispose pas de preuves

Het is duidelijk dat u andermaal – nadat u dat ook al had moeten doen in het kader van de dienstencheques – hebt moeten toegeven aan de Walen. U moet mij immers eens uitleggen waarom een Vlaming vlugger op het matje wordt geroepen dan een Waal. Er wordt dan geopperd dat er in Wallonië minder werk is en de werkloosheidsgraad er dus veel hoger is. Dat is zowat de argumentatie.

Volgens ons is dit een argument dat geen hout snijdt. De vraag die moet worden gesteld, is in eerste instantie welke inspanning een werkloze doet om een job te vinden en niet wat het uiteindelijke resultaat is dat hij heeft behaald. Er is immers sprake van inspanningsverbintenissen en zeker niet van een resultaatverbintenis. Wij kunnen dan ook absoluut niet akkoord gaan met deze gang van zaken.

In de pers lezen we ook dat er verschillende termijnen worden gehanteerd al naargelang de werkloosheidsgraad in de regio's. Worden de regio's gelijkgesteld met de verschillende werkloosheidsbureaus, of moeten we daar een andere inhoud aan geven? Graag enige duidelijkheid hierover.

Bovendien stel ik mij de cruciale vraag op welke manier u ervoor gaat zorgen dat het ene werkloosheidsbureau de inspanningen op eenzelfde manier gaat evalueren als een ander. Ik hoef hier maar te verwijzen naar de transmissie van gegevens die momenteel door de regionale bemiddelingsdiensten gebeurt, of in sommige gebieden niet gebeurt. Dit is volgens mij een onhoudbare situatie. Ik zou dan ook graag vernemen welke oplossing u hieraan zult geven.

Ook wat de doelgroep betreft, is het meer dan nuttig dat u klaarheid schept. Er rijzen inderdaad vragen omtrent de situatie van de oudere werklozen en werklozen die er al een hele beroepsloopbaan op hebben zitten. Vroeger werd iemand die minimum 20 jaar heeft gewerkt met rust gelaten. Hoe zit dat nu? Welke regeling zal voortaan gelden? Een andere vraag in verband met de RVA is wat de gevolgen zullen zijn voor de praktische organisatie. Als men iedere werkloze na gemiddeld 18 maanden wil zien, dan veronderstel ik dat dit voor de RVA een andere benadering veronderstelt die vooral op praktisch vlak heel wat inspanningen zal vergen. Welke middelen op het vlak van het personeel zult u extra inzetten om deze nieuwe aanpak uit te voeren? Zullen die aangekondigde 120 extra inspecteurs instaan voor dit gigantische werk? Dit lijkt mij niet realistisch.

Wat zal de rol zijn van de regionale bemiddelingsdiensten in deze aanpak? Welke rol zullen de gegevens, die door deze diensten worden overgemaakt, nog spelen? Zijn hierover al afspraken gemaakt met de regio's? Zo ja, wat is het resultaat van die gesprekken? U hebt ook altijd gezegd dat een strengere controle gekoppeld zou worden – dit is maar goed ook, dacht ik – aan een betere begeleiding. U komt hiermee ook op het terrein van de deelgebieden. In de besluiten van de Werkgelegenheidsconferentie lees ik dienaangaande dat de bevoegde gefedereerde entiteiten zich ertoe verbinden om het aantal individuele trajectbegeleidingen gevoelig te verhogen en te garanderen dat tegen 2006 alle werkzoekenden er een beroep op zouden kunnen doen. Er zouden

suffisantes devra suivre un plan d'action et sera reconvoqué trois à cinq mois plus tard. Si la situation n'a pas évolué après le second entretien, l'allocation sera partiellement suspendue. Au bout du troisième contact, elle sera définitivement retirée.

Le Vlaams Blok souscrit pleinement au discours du ministre concernant les droits et les devoirs. Force est de constater cependant que le ministre s'est encore une fois plié aux exigences wallonnes. Pourquoi un Flamand est-il plus vite rappelé à l'ordre qu'un Wallon? Parce que le taux de chômage est beaucoup plus élevé en Wallonie? Cet argument ne tient pas la route. Quels efforts un chômeur fait-il pour trouver du travail, voilà la véritable question. Le Vlaams Blok s'inscrit en faux contre cet état de fait.

Nous avons lu dans la presse que les délais diffèrent en fonction du taux de chômage de la région. Les régions sont-elles assimilées aux bureaux de chômage? Comment le ministre veillera-t-il à ce que les différents bureaux évaluent les efforts de la même manière?

Le groupe-cible doit être délimité plus précisément. Quel règlement est-il désormais applicable aux chômeurs âgés? Quelles sont les conséquences sur le plan de l'organisation pratique de l'ONEM? Du personnel supplémentaire sera-t-il engagé? Quel est le rôle des services provinciaux de médiation? Des accords ont-ils été conclus avec les régions? Qu'en est-il des efforts des entités fédérées? La nouvelle approche est-elle politiquement réalisable?

Une étude révèle que 94 pour cent des entreprises de construction du Limbourg sont confrontées au problème du travail au noir. Celles qui se refusent à cette pratique ne sont

trouwens voor 2004 al bijkomende inspanningen gebeuren vanuit de deelstaten. Hebt u zicht op deze inspanningen? Hoeveel individuele trajectbegeleidingen werden al extra gecreëerd in de regio's? In Vlaanderen heeft men aangekondigd dat men elke Vlaamse werkloze na 3 maanden zal oproepen voor een begeleidingsgesprek. Hoe zit dit in Wallonië? Ik kan mij voorstellen dat het enthousiasme daar heel wat minder is. Dit blijkt ook uit het feit dat slechts 5 miljoen euro zou worden vrijgemaakt voor extra individuele trajectbegeleiding.

Wat de politieke haalbaarheid van uw nieuwe aanpak betreft, stel ik vast dat die niet door iedereen wordt gemaakt. Vooral de Waalse partijen en de vakbonden zijn niet mals voor hetgeen in het fameuze kasteel werd beslist. Het ABVV had u voor de vergadering al gewaarschuwd dat het nieuwe controlesysteem niet negatiever mocht uitvallen dan het huidige voor gezinshoofden en alleenstaanden. Nadat u uw plannen kenbaar maakte, spraken zowel het ABVV als het ACV in termen van een ware heksenjacht. Zij kondigden ook al aan dat zij in het beheerscomité van de RVA in geen geval zouden meewerken aan de uitvoering van dit besluit, zolang er niet meer en betere begeleiding is.

U had ook overleg gepland met die sociale partners. Naar ik verneem is het gepland voor donderdag. Denkt u dat u hen achter uw nieuwe aanpak zult krijgen? Ook de PS heeft bij monde van haar voorzitter Di Rupo duidelijk laten weten dat ze het principeakkoord dat u in Gembloers hebt bereikt, nog wil bijsturen. De PS kondigt aan om er vrijdag op de Ministerraad een zaak van te maken om werklozen ouder dan vijftig jaar en werklozen met een loopbaan van minimum twintig jaar buiten het systeem te houden. Ook daarop had ik graag een reactie van de minister. Wat is zijn mening terzake?

Mijnheer de voorzitter, ik kom op mijn tweede vraag over de resultaten van de megaministerraad met betrekking tot het opheffen van het verbod op zaterdagwerk in de bouw. Ik heb hierover eind december al een vraag gesteld en u hebt toen gezegd dat er een aantal redenen zijn om het voortbestaan van de wet van 6 april 1960 betreffende de uitvoering van bouwwerken enigszins in vraag te stellen. U had nog geen beslissing genomen, maar u was wel van plan met het dossier vooruitgang te boeken. Ik denk dat dit ook nodig is. Ik wil hier verwijzen naar een recentelijk gevoerd onderzoek door Nacebo Limburg waaruit blijkt dat 94 procent van de ondervraagde Limburgse bouwbedrijven te kennen geeft last te ondervinden van zwartwerk waardoor de prijzen op de markt zo laag worden dat de bedrijven die op een wettelijke manier willen werken, uit de markt wordt geprijsd, met alle gevolgen van dien voor de reguliere tewerkstelling. Ik wil hiermee zeggen dat het probleem met de dag erger wordt en een dringende ingreep noodzakelijk is in de vorm van de opheffing van het verbod.

Volgens hetgeen wij erover lazen in de pers, is deze problematiek aan bod gekomen tijdens de megaministerraad, waarbij u ook de steun van de VLD hebt gekregen, maar ik heb op dit vlak niet gelezen of hierin enige resultaten zijn geboekt. Ik had graag van de minister gehoord of het probleem effectief is besproken en of er enige vooruitgang in dit dossier mag worden verwacht. Ik dank u.

De **voorzitter**: Mijnheer D'haeseleer, ik dank u voor het behandelen van uw beide vragen. Mag ik dat ook aan mevrouw D'hondt vragen? U hebt ook diverse vragen, een algemene vraag over de resultaten van de

pas assez compétitives. Il semble que le Conseil des ministres spécial ait envisagé de lever l'interdiction de travailler le samedi dans le secteur de la construction, une mesure à associer à la lutte contre le travail au noir dans le secteur. Est-ce exact? Des progrès ont-ils été enregistrés?

bijzondere Ministerraad en een tweetal bijkomende vragen in verband met de beschikbaarheid van PWA-werkers en de versterking van de controle op de beschikbaarheid. Kunt u die vragen alledrie samen behandelen, mevrouw D'hondt?

03.03 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de voorzitter, de eerste vraag gaat over de resultaten van de bijzondere Ministerraad in Gembloux. Ik had gehoopt dat wij daar een soort debat konden over hebben dat ruimer zou zijn dan de vraag. Wij hebben nog steeds geen tekst met de besluiten van Gembloux. Wij weten enkel wat hierover in de media is verschenen. Ook op de website...

03.04 Minister Frank Vandenbroucke: ... de notificaties?

03.05 Greta D'hondt (CD&V): Ik heb ook een website en ik zal aan niemand zeggen dat daar het evangelie opstaat. De informatie is altijd enigszins getint door de persoon die het schrijft. Ik zou zeer graag beschikken over de besluiten die de ministers in Gembloux genomen hebben. Daar zit je toch wel met een stuk interpretatieverschil en dat die er zijn, hebben wij gedurende de jongste uren toch wel mogen vernemen.

03.05 Greta D'hondt (CD&V): Je n'ai pas encore reçu de texte énumérant les résultats engrangés à Gembloux mais je doute fort que les mesures dont j'ai entendu parler contribuent réellement à accroître le taux d'activité.

Ik hoop echter dat wij nog de kans krijgen om daar op een ander tijdstip iets meer op in te gaan. Ik heb hier nog een paar punten die bij mij onmiddellijk vragen oproepen.

Ik heb een grote algemene bekommernis over de activiteitsgraad. De minister kent mijn grote hoop en mijn nog grotere aarzeling of de genomen maatregelen echt van die aard zijn dat ze de activiteitsgraad zullen verhogen.

Ik lees ook een item of een titel, namelijk flexibiliteit. Ik weet niet wat ik daar moet onder verstaan. Ik zou graag hebben dat u ons verduidelijkt welke maatregelen er in Gembloux in verband met flexibiliteit genomen werden. Eén van de grote zaken die in Gembloux zouden beslist zijn, is de werkbonus die in de plaats komt van het belastingkrediet dat eigenlijk nog niet eens een jaar oud is. Dan wil ik even herinneren aan de kritiek die wij gegeven hebben op het moment dat het belastingkrediet er was. Ik heb toen gezegd - en dit was echt gemeend - dat dit niet het goede instrument was. Dit kwam te laat. Dit is geen kritiek op de regering, maar iedereen weet dat fiscaliteit fiscaliteit is en dat men dus met een afrekening zit die later komt. Ik heb toen de idee gelanceerd om via de bedrijfsvoorheffing te werken. Dit is immers fiscaliteit en die is ook maandelijks. Hierover werden heel wat bomen opgezet, de ene al wat principiëler en de andere al wat technischer. Ik stel nu vast dat men voor de werkbonus het belastingkrediet verlaat en men zich opnieuw wendt tot het vehikel van de sociale bijdrage.

In alle duidelijkheid had ik graag van de minister vernomen waarom men nu opnieuw voor het vehikel van de sociale bijdrage gekozen heeft en niet voor de fiscaliteit met bedrijfsvoorheffing die maandelijks onmiddellijk voelbaar is voor de werknemers. Ten eerste, is dit eigenlijk het ontzeggen van middelen aan de sociale zekerheid - hoe gering die ook zijn op de lage inkomsten - en, ten tweede, is dit een kwestie van principe. Misschien verschillen socialistische partij en CD&V hier wel van mening.

Quelles dispositions ont-elles, par exemple, été adoptées en matière de flexibilité? En lieu et place du crédit d'impôt, qui a manqué ne pas même fêter son premier anniversaire et que le CD&V critiqua vivement dès le départ, un bonus d'emploi devrait entrer en vigueur. Toutefois, ce nouveau dispositif serait greffé sur les cotisations sociales. Pourquoi ne pas employer plutôt le précompte professionnel comme levier, comme je l'ai déjà proposé? J'estime en effet que même ceux qui perçoivent le revenu issu du travail le plus bas doivent cotiser à la sécurité sociale, aussi minime soit leur cotisation.

Le Conseil des ministres aurait donc décidé de baisser d'un pour cent, via le précompte professionnel, la taxation des primes d'équipes. C'est insuffisant. Ce n'est pas cela qui va restaurer notre compétitivité par rapport à l'Allemagne. Je déplore aussi qu'on ne se soit tourné que vers le secteur industriel et non vers les secteurs de services où des primes élevées sont aussi payées pour le travail de nuit et le travail en équipe.

Et où en sommes-nous dans le

Ik vind dat zelfs zij met het laagste loon uit arbeid sociale zekerheid moeten betalen, hoe minimaal die bijdrage ook is. Ik zie aan uw mimiek dat wij daarover van mening blijven verschillen, maar ik herhaal toch nog eens mijn standpunt.

Wat betreft de ploegenarbeid en de arbeid op onregelmatige tijdstippen zou de Ministerraad beslist hebben, als ik het goed begrepen heb, dat er voor de ploegenpremies – en dus het ontlasten van de arbeidskosten voor de industrie die in ploegen moet werken omwille van het product of productieproces – een vermindering komt van 1%, te regelen via de bedrijfsvoorheffing. Ik heb daarbij twee bedenkingen.

Ten eerste, 1% is weinig, als men vergelijkt met andere landen. Ik neem als voorbeeld Duitsland, waar men een aantal jaren geleden de moed heeft gehad om de vergoedingen voor ploegenarbeid – de supplementen, niet het basisloon – te beschouwen als een vergoeding voor het onregelmatig werk en de zware inspanningen. Deze worden niet op dezelfde wijze getaxeerd als het basisloon. Met deze vermindering van 1% hebben wij in het segment ploegenarbeid onze concurrentiepositie ten opzichte van Duitsland zeker niet hersteld.

Ten tweede, u weet dat wij er hardnekkige verdedigers van zijn – wij hebben daarvoor ook wetsvoorstellen ingediend – om iets te doen rond ploegenpremies. Ik betreur dat men zich alleen – hoe belangrijk het ook is – tot de industriële sectoren gewend heeft en dit niet heeft gedaan voor de onregelmatige tewerkstelling in bijvoorbeeld de zorgsector, maar ook in andere dienstverlenende sectoren. Wij weten namelijk, ten eerste, dat een lastenverlaging in welke zin dan ook daar onmiddellijk tewerkstelling genereert en, ten tweede, dat bijvoorbeeld ook in ziekenhuizen de loonkosten en vergoedingen zeer zwaar wegen en onze ziekenhuizen het zeer slecht doen inzake financiering. Dit was dus een middel om twee vliegen in een klap te vangen.

Wat betreft het woon-werkverkeer zou ik graag vernemen, mijnheer de minister, wat de stand van zaken is. Collega Bonte voelt mij aankomen. Ik hoor heel graag zeggen dat het woon-werkverkeer gratis wordt. Ik heb mij de laatste dagen trouwens kostelijk geamuseerd met de grappen die daarover verteld worden; er zijn er heel goede bij. Daarmee hebben wij echter niets opgelost inzake de onbereikbaarheid van industrieterreinen en concentraties van ondernemingen waar er geen bussen of treinen rijden. Men mag 10 gratis abonnementen in de zak hebben, als er geen bus of trein is, dan staat men daar te blinken. Collega Bonte en ikzelf hebben elkaar ooit gevonden in een gemeenschappelijk initiatief dat wij misschien nog eens moeten hernemen: een goede oplossing vinden voor het woon-werkverkeer. Het wetsvoorstel dat wij daarover indertijd hebben uitgewerkt was van een andere orde dan alleen maar het gratis maken van het treinverkeer.

Thuisarbeid is ook iets dat regelmatig de kop opsteekt als men over vernieuwing van de arbeidsmarkt spreekt. Ik ben a priori geen tegenstander, maar vraag slechts of de Ministerraad daar in Gembloux iets aan heeft gedaan. Ik lees dat soms vet gedrukt in teksten, maar er volgt weinig verduidelijking. Is daar een verdere stap gezet? Ik zou ook heel graag vernemen wat er, buiten de

domaine des déplacements entre le domicile et le lieu de travail? Le gouvernement prévoit-il la gratuité de ces déplacements? De toute façon, cette gratuité ne résoudrait pas le problème de l'inaccessibilité en transports publics des zonings industriels et de certaines concentrations d'entreprises.

Le Conseil des ministres a-t-il abordé le thème du télétravail?

Jusqu'où le gouvernement ira-t-il pour lutter contre la fraude sociale?

Dans le cadre de la lutte contre les faux indépendants, le ministre a fait état d'une "avancée importante". Quelles mesures concrètes envisage-t-il de mettre en œuvre à cet égard ? Les avantages de ce statut sont à ce point importants qu'il faudra véritablement convaincre les intéressés.

Le ministre et son collègue Vande Lanotte ont déclaré que les pensions devaient être liées au bien-être pour éviter qu'à terme elles dégénèrent en pensions minimales. Le ministre pourrait-il nous communiquer le calendrier de ces mesures?

Actuellement, toute personne qui participe au système des ALE et travaille plus de 180 heures est considérée comme indisponible pour le marché du travail et ne peut plus prétendre à l'article 80. Les réformes annoncées apporteront-elles des modifications à cet égard?

En ce qui concerne la disponibilité pour le marché de l'emploi, je n'ai pas honte de dire qu'il faut qu'il y ait un juste équilibre entre les droits et les devoirs sur le plan des allocations de chômage. Ces dernières ne sont pas un revenu de base; tout chômeur doit donc être disponible pour le marché de l'emploi. Certes, les personnes qui

dienstencheques, eventueel nog op het getouw staat in de strijd tegen grijs werk en zwart werk. Over de beschikbaarheid van de werkzoekenden heb ik het verder nog. Voor de strijd tegen de sociale fraude zou ik graag weten hoe ver de regering daarin de registers opentrekt. Wat is sociale fraude nog anders dan datgene wat men meent te zullen aanpakken met de beschikbaarheid van de werkzoekenden? Wat gaat dit nog zijn? Geldt dit voor nog andere zaken?

Vervolgens is er de aanpak van de schijnzelfstandigheid. U noemt dat een grote doorbraak. Vorige week hebt u mij in de plenaire vergadering nog gezegd dat die Nederlandse prof ons daarmee feliciteerde. Ik zou toch wel eens willen weten hoe u dat gaat aanpakken. Ik lach daar niet mee. Wij staan al jaren voor deze uitdaging. Iedere minister - ook uw diverse voorgangers - heeft dat al eens geprobeerd en willen doen, maar hoe gaat u dat concreet aanpakken? De baten zijn daar soms nog zo groot, dat u de mensen toch zult moeten overtuigen.

Ik zou ook graag weten wat er voor de pensioenen is gedaan. Is er iets uit de Ministerraad gekomen? Ik was heel verheugd dat u en minister Vande Lanotte in uw laatste interviews aangaven dat wij iets moesten doen aan de welvaartsvastheid van de pensioenen, willen wij met ons wettelijk stelsel niet tot basispensioenen komen. Ik zou graag vernemen of daar ook concrete dingen zijn gebeurd, dan wel of dit voor maart en later is. U zult mij de timing wel willen geven. Natuurlijk zijn er nog de andere met een vraagteken, maar als u nu al antwoord geeft, zou ik toch graag een debat kunnen houden daarover.

Voor ik naar de beschikbaarheid ga, heb ik nog een punctuele vraag over de PWA-werknemers. Mijnheer de minister, ik zal er morgen niet zijn als u naar mijn streek komt. Ik heb gemeenteraad, dus kan er niet zijn als u morgen voor de dienstencheques komt. Ik heb wel mijn afgevaardigde gestuurd. Ik hoop dat u zelf komt. De kwestie is nu wel, mijnheer de minister, dat ik van u graag duidelijkheid kreeg over de PWA-werknemers die nu in het systeem zitten en aan wie men altijd heeft gezegd dat, als zij 180 uren presteerden, zij ten eerste niet beschikbaar moesten zijn voor de arbeidsmarkt en, ten tweede, niet in aanmerking kwamen voor artikel 80. Komen degenen die er nu in zitten opnieuw voor artikel 80 in aanmerking en zijn zij opnieuw volledig beschikbaar voor de arbeidsmarkt, met de nieuwe beslissingen die nu werden genomen?

Dat brengt mij tot het punt van de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt. Ik heb mij omgeven met een deel van mijn documentatie maar ik ben er eigenlijk niet doorgeraakt. Ik kan ze wel ter beschikking stellen. Daarin doe ik het verhaal van de beschikbaarheid van de werklozen vanaf het begin van de jaren '90. Ik zal u heel eerlijk zeggen, mijnheer de minister - en ik schaam mij daar in de verste verte niet over - dat er mijns inziens voor de sociale zekerheid en dus ook de werkloosheidsuitkeringen een evenwicht moet bestaan tussen rechten en plichten. Dat is duidelijk. Een werkloosheidsvergoeding is geen basisinkomen. Ik zal mij dus tot het laatste ertegen verzetten dat dit zo beschouwd wordt. Wanneer wij als samenleving menen dat het nodig is een basisinkomen te bieden of dat het nodig is een vergoeding te geven voor zorgtaken en voor de opvoeding van kinderen, is dat een totaal ander debat, maar het

se présentent sur le marché du travail avec le moins d'atouts en main ne trouvent pas facilement du travail, surtout en période de conjoncture économique défavorable. Il faut donc prévoir des mesures d'accompagnement.

La décision prise par le gouvernement serait antisociale si les Communautés ne fournissaient pas d'abord des efforts plus soutenus pour mieux accompagner les demandeurs d'emploi. Des sommes importantes ont été transférées à cet effet aux Communautés depuis les années 90. Un accompagnement très intensif coûte plus de 11.000 euros par demandeur d'emploi. On aurait donc pu accompagner un très grand nombre de demandeurs d'emploi. Or dans la pratique, force est de constater que la moitié des demandeurs d'emploi ne s'est jamais vu présenter une offre d'emploi par la VDAB, et qu'un tiers n'a jamais été invité à un entretien d'accompagnement.

L'ONEM est en droit de se demander si une personne peut encore prétendre à une indemnité, mais uniquement si un accompagnement sérieux est prévu. L'ONEM ignore toutefois de quel encadrement un demandeur d'emploi déterminé a bénéficié. Si l'ONEM reçoit le contrat de parcours du VDAB, du FOREM ou de l'ORBEM, il sait à tout le moins que la situation évolue. S'il ne le reçoit pas, c'est qu'un problème se pose quelque part. L'important n'est pas de tenir compte de l'endroit où le taux de chômage est le plus élevé, mais bien de l'endroit où l'accompagnement est le moins bien assuré. L'ONEM est chargé de l'administration des allocations de chômage et non de l'accompagnement. Il convient de fixer un critère objectif, à savoir le contrat de parcours signé avec les services régionaux de placement. La disponibilité du demandeur

is niet het debat van de sociale zekerheid en zeker niet van de werkloosheidsverzekering. Kortom, er moet dus een evenwicht zijn tussen rechten en plichten.

Wat zijn nu de rechten en de plichten? De rechten van de ene zijn de plichten van de andere. De plicht van de werkzoekende die een werkloosheidsvergoeding wenst, is: werkzoekend te zijn. Wij weten dat de economische evolutie knikken vertoont. Voor wie de meeste handicaps opeenstapelt, is het in een laagconjunctuur niet gemakkelijk. Het is zelfs niet gemakkelijk in een hoogconjunctuur. Toch moet hij of zij inderdaad beschikbaar blijven. Ik aarzel niet om dat te zeggen.

Dan komen wij bij het punt van hun begeleiding. Mijnheer de minister, ik meen dat er over de beslissing die de regering genomen heeft, heel wat te zeggen is. Het belangrijkste is wel dat zij niet uitvoerbaar is of zelfs asociaal als zij niet heel duidelijk voorafgegaan wordt door zwaardere inspanningen van de gemeenschappen om de werkzoekenden te begeleiden. Mijnheer de minister, voor het verslag zou ik graag hebben dat u ons iets bezorgt. Ik heb eens opgezocht in de documenten die ik sinds begin jaren '90 heb bijgehouden, hoeveel middelen er via het Tewerkstellingsfonds indertijd – 0,10% en nadien 0,05% - en andere gelden gegaan zijn naar de gewesten en gemeenschappen om de begeleiding van werkzoekenden op zich te nemen. Dat is heel veel. Ik heb hier in een pakje de teksten terzake onder andere uit het Staatsblad. Het gaat om enorm veel geld! Ik heb ook eens opgezocht hoeveel een heel intensieve trajectbegeleiding met vorming enzovoort om aan het eindpunt te komen, kostte. Men zegt dat het gemiddeld 450.000 Belgische frank was. Ik heb ook de moeite gedaan om het bedrag dat op jaarbasis voor opleiding en begeleiding van werkzoekenden naar de gemeenschappen gaat, te delen door 450.000 frank. Het resultaat is het aantal werkzoekenden dat men kan begeleiden.

Daarom rijst bij mij de levensgrote vraag wat er met het geld dat specifiek naar de gemeenschappen gegaan is voor de begeleiding, gebeurd is.

Ik stel vast onder andere in de recentste onderzoeken van het centrum van Bea Cantillon dat de helft van de werkzoekenden nooit een vacatureaanbod gekregen heeft van – in dit geval – de VDAB en dat eenderde zelfs nooit werd uitgenodigd. Mijnheer de minister, hoe moet dat dan met de rol van de RVA? Ik heb jaren deel uitgemaakt van het beheerscomité van de RVA en heb steeds de rol van de RVA verdedigd. Ik vind dat de RVA, die de werkloosheidsuitkeringen uitkeert, het recht heeft om te vragen of deze of gene werkloze recht heeft op de werkloosheidsuitkering. Dat kan echter alleen als er eerst sprake is van begeleiding, anders geeft men een instelling als de RVA geen instrumenten om te controleren. De RVA weet niet wat de begeleiding omvat.

Mijnheer de minister, in feite zouden – ik ga hierin heel ver, maar ik zeg het heel openlijk - de werkzoekenden waaraan de gemeenschap binnen het jaar geen individueel traject aangeboden heeft, als eerste door de RVA gecontroleerd moeten worden, want dan is er nog niets gebeurd.

Als de VDAB, de FOREM, de Duitstalige dienst en de BGDA hun

d'emploi constitue un élément important : on ne peut lui imputer l'absence de travail dans sa région, mais il doit néanmoins bénéficier d'un accompagnement.

En ce qui concerne les chômeurs âgés, de deux choses l'une : soit, on se préoccupe sérieusement de l'activation de ce groupe en lui permettant de bénéficier également d'un accompagnement, soit on affirme que l'accompagnement ne lui est pas destiné mais, dans ce cas, on ne peut attendre de ces personnes qu'elles reprennent un jour le travail. Il convient également de faire la clarté sur l'incapacité de travail: le pourcentage en la matière est-il fixé à 66 ou à 33 pour cent? Je préconise à partir de 33 pour cent un accompagnement spécial qui serait assuré par le VDAB et les autres organisations.

Les Communautés doivent clairement s'engager à trouver un juste équilibre entre les droits et les devoirs des demandeurs d'emploi.

werk goed doen, dan bestaat er een individueel traject en een individueel trajectcontract. Ik verwijs naar alle engagementen die men bijna met bloed getekend heeft om het geld te kunnen krijgen. Er moet dus een trajectovereenkomst worden gesloten. Welnu, als de RVA zo'n trajectovereenkomst - een contract tussen VDAB, FOREM of BGDA en de werkzoekende - toegestuurd krijgt, dan weet de RVA dat er inderdaad een en ander gebeurd is in een bepaald dossier. Als ik als minister van Tewerkstelling de werkloosheidsuitkering zou moeten betalen, dan zou het contract voor mij reeds een zekerheid zijn dat de mensen op het terrein niet in de steek gelaten worden. Als ik het contract niet binnen het jaar ontvang, dan schort er een en ander. Eigenlijk moet de RVA niet vertrekken van de vraag waar de werkloosheid het hoogst is, maar van de vraag waar de inspanningen het kleinst zijn. Dat is één zaak.

Ten tweede, ik ben er voorstander van dat de RVA een rol toebedeeld krijgt. Als de RVA de werkzoekende oproept, dan gaat het om een administratieve procedure die niets te maken heeft met begeleiding. De vraag is dan op welke grond de administratieve commissie zal oordelen. U zegt dat u de criteria zal bespreken met de sociale partners. Als u dat morgen of overmorgen doet, ben ik al gedeeltelijk gerustgesteld. Het moeten natuurlijk wel objectieve criteria zijn. Mijnheer de minister, ik heb het geluk of het ongeluk gehad om in de commissies van advies tot in de nationale administratieve commissie te beraadslagen over de toepassing van de artikelen 143 en 80. Laat de werkloze toch bij de RVA niet moeten aankloppen met het pak sollicitaties van de afgelopen maand of met de tas met alle medicijnen die hij of zij moet nemen, om te bewijzen dat men echt niet kon werken. Ik trek dat echt niet op flessen. Dergelijke feiten zijn geen objectieve criteria.

Het enige dat volgens mij kan tellen is dat VDAB, FOREM of BGDA een trajectcontract afsluiten, dat aan de RVA bezorgen en dat op basis daarvan de zaak in gang wordt gezet. De RVA moet dat dan ook opvolgen.

Ik wil mij daartoe beperken, omdat ik maar de spreektijd van een vraag heb.

Mijnheer de minister, ik ben ongerust over wat zich nu aan het afspelen is. De verschillen in de regio's vind ik niet juist. Het feit of er veel of geen werk is, maakt niet uit of men werkzoekend is. Het zal uitmaken in de beoordeling of de inspanning groot genoeg geweest is. Als er geen werk is, dan is dat verschrikkelijk erg, maar dat mag niet beletten dat men minstens begeleid moet worden. Dat is een zaak.

Ten tweede, het zou goed zijn dat u eens heel duidelijk zou zijn voor de ouderen. Ofwel activeren wij de oudere werknemers, maar dan moet de begeleiding ook voor hen gelden. Ofwel moeten de ouderen niet naar werk op zoek, maar dan moeten we ook alle debatten stoppen over het feit dat wij de activiteitsgraad van de oudere werknemers moeten opkrikken. Dat is natuurlijk iets heel anders dan een heksenjacht op oudere werknemers. Daarvoor pleit ik in de verste verte niet.

Ten derde, ik wil ook iets vragen over de arbeidsongeschiktheid. In een van uw interviews zei u dat het systeem ook niet zal gelden voor

degenen die 33% werkonbekwaam zijn. Dat brengt mij op een debat dat wij ook eens moeten voeren in het kader van het activeringsbeleid. Wanneer is men in onze huidige economie nog geschikt voor de arbeidsmarkt en wanneer niet? Wij moeten dat weten. Geldt de invaliditeit vanaf 66% werkonbekwaamheid? Of geldt 33%? Als we die grens op 33% vastleggen, moeten de mensen die daarboven scoren geen verantwoording meer komen afleggen; wij moeten ons dan ook niet afvragen hoe wij hen aan werk helpen. Ik pleit dat wij voor hen ook specifieke maatregelen nemen. De VDAB en de FOREM moeten eveneens specifieke maatregelen nemen. De RVA moet controleren of die uitgevoerd worden.

De moraal van mijn verhaal is de volgende. Waar zit deze keer het echt sluitend engagement van de Gewesten en de Gemeenschappen dat zij de rechten en de plichten van de werkzoekenden eerst in evenwicht zullen brengen? Zij moeten ervoor zorgen dat iedere werkzoekende met al zijn mogelijkheden en talenten de kans krijgt om begeleid te worden. Dat de RVA moet oordelen of die inspanningen echt opgevolgd worden, daarmee ben ik het roerend eens. Maar de kar mag niet voor de paarden worden gespannen, zoals we nu dreigen te doen, zeker in de perceptie van de mensen. Vermits wij toch in perceptiepolitiek leven, zou het goed zijn dat wij daarmee rekening houden.

03.06 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de minister, ik wil niet in herhaling vallen, maar u merkt dat dit een thema is dat velen beroert. Zowel oppositie als meerderheid maken bemerkingsen. Ik heb vernomen dat ook de PS hierop zware kritiek levert. Ik denk dat de maatregelen om een algemeen gemiddelde van 18 maanden vast te stellen om mensen te controleren op hun beschikbaarheid op de arbeidsmarkt, maar dan toch te differentiëren naargelang de regio voor velen vreemd overkwam. Als er in de regio meer werkloosheid is dan het gemiddelde, dan laat u de werklozen langer met rust. Is er minder werkloosheid, dan contacteert u hen vroeger. Een eerste reactie is dat hier met twee maten en twee gewichten wordt gemeten. Er zijn inderdaad verschillen in het aanbod van werk afhankelijk van de regio. Verschillende collega's hebben echter ook al gezegd dat de inspanningen hier tellen.

Men kan men de redenering ook eens omdraaien. Ik wil nu eens geen onderscheid maken tussen Wallonië en Vlaanderen. Ik stel immers vast dat er binnen deze regio's ook nog veel verschillen zijn. In Vlaanderen alleen al zijn er heel wat verschillen. Ik stel vast dat de werkloosheid in Antwerpen of andere grootsteden soms ook dubbel zo groot is als het gemiddelde.

03.07 Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw Lanjri, wie heeft gezegd dat wij dat gaan bekijken op het niveau van Vlaanderen, Brussel en Wallonië?

03.08 Nahima Lanjri (CD&V): Van regio's....

03.09 Minister Frank Vandenbroucke: Een regio kan evengoed het werkloosheids(...)

03.06 Nahima Lanjri (CD&V): Il s'agit clairement d'une problématique qui trouble les esprits, tous partis –majorité et opposition – confondus. C'est principalement la mesure visant à contacter plus rapidement les chômeurs dans les régions où le taux de chômage est inférieur à la moyenne qui surprend. Le temps ne serait-il pas venu de dissocier la problématique du chômage de l'opposition Flandre-Wallonie ? En Flandre, des disparités existent tout de même également entre les différentes régions. Dans les grandes villes telles qu'Anvers, le taux de chômage est supérieur à celui des zones rurales.

03.07 Frank Vandenbroucke, ministre: Qui a dit que les disparités régionales étaient examinées sous l'angle communautaire?

03.10 Nahima Lanjri (CD&V): Dan komt u blijkbaar al tegemoet aan een van mijn vragen. Als u zegt dat u dit wil bekijken op het niveau van de regio's, dan zult u rekening moeten houden met bepaalde steden en regio's waar de werkloosheid hoger is.

Mijnheer de minister, ik vraag u vanwaar deze redenering komt. Als men immers vaststelt dat de werkloosheid in een bepaalde regio of bij bepaalde doelgroepen – ik denk aan oudere mensen, migranten, laaggeschoolden – hoger ligt dan het Vlaams of het Belgisch gemiddelde of het gemiddelde uit de regio, is de vraag of men niet juist extra inspanningen zou moeten doen om die mensen aan het werk te helpen. Men spreekt hier van de arbeidsparadox. Er zijn heel wat jobs, maar er zijn ook heel wat mensen die werkloos zijn. Vaak is het probleem om die mensen en die jobs op elkaar af te stemmen. Vaak is het nodig om die werklozen een bijscholing of omscholing te geven vooraleer zij in aanmerking kunnen komen voor die jobs. Misschien is het in de regio's waar het moeilijker is om aan een job te geraken zelfs nog essentiëler om meer contacten te hebben, om meer begeleiding te geven. Daarom vind ik het eigenaardig dat men deze piste verlaat. Waar het moeilijk is, gaat de RVA nu langer wachten om een eerste contact te leggen. Dat vind ik een rare manier van denken. Voor hetzelfde geld kan men redeneren dat u dit ook voor bepaalde doelgroepen gaat doen. U zou ook kunnen zeggen dat men vaststelt dat de oudere werklozen moeilijker aan een job geraken en dat men dus langer zal wachten alvorens hen te controleren. Wij stellen vast dat migranten het veel moeilijker hebben, dus wij gaan ook langer wachten alvorens hen bij de RVA te roepen.

Volgens mij is men dan juist verder van huis. Er moeten juist meer inspanningen gebeuren, eerst en vooral natuurlijk op het niveau van de Gewesten. Mijnheer de minister, kunt u even toelichten vanwaar die redenering is gekomen?

Kunnen er vanuit de Gewesten inspanningen geleverd worden? Als we zien dat er al verschillen zijn in de Gewesten en zelfs in bepaalde regio's – collega D'hondt heeft de cijfers genoemd en we staan verbaasd dat heel veel mensen zelfs niet uitgenodigd worden – kunnen we de vraag stellen of de werklozen daarvoor moeten worden afgestraft. Als zij niet gecontacteerd worden, zullen ze langer werkloos blijven. Moet men daarvoor een ander systeem van bestraffing zoeken maar dan bijna voor de regio's? Ik weet het niet, het is aan u om daar eens over na te denken. Het klopt toch niet dat men in bepaalde regio's waar men wel inspanningen doet eigenlijk wordt afgestraft. Ik vind dat men de regio's juist verder moet stimuleren. Het is overall moeilijk en men moet nog meer inspanningen doen.

Worden er speciale initiatieven genomen om de Gewesten nog meer te wijzen op hun plichten en op de verantwoordelijkheid die zij hebben? Ik vraag mij ook af of de RVA voldoende middelen, mogelijkheden en instrumenten heeft om die controle ook effectief op het terrein uit te voeren.

03.11 Jean-Marc Delizée (PS): Monsieur le ministre, chers collègues, le danger de ce débat est de tomber dans un cliché, dans une forme de stéréotype. Ce que je trouve regrettable, c'est qu'on semble, du point de vue de certains, stigmatiser les demandeurs

03.10 Nahima Lanjri (CD&V): Les disparités régionales peuvent donc également être prises en considération au sein d'une même Région? Voilà qui est positif mais le raisonnement sous-jacent reste étrange. Les chômeurs habitant dans des régions à taux de chômage élevés devraient bénéficier de davantage d'attention et être suivis de plus près que les personnes habitant dans une région moins touchée par le chômage. L'accompagnement des chômeurs relève évidemment de la compétence des Régions mais le gouvernement fédéral ne doit pas envoyer de signal erroné à cet égard.

Cette mesure implique-t-elle que dorénavant, on se référera à d'autres critères encore pour convoquer les gens et qu'on établira certaines distinctions dans d'autres catégories de chômeurs? Je songe par exemple à des catégories telles que les chômeurs âgés et les allochtones qui sont au chômage. Quelle idée sous-jacente a inspiré au gouvernement la mesure qui consiste à faire dépendre le moment où le chômeur est contacté par l'ONEM du degré de chômage de la région où il est établi? Les Régions seront-elles incitées à améliorer l'accompagnement des demandeurs d'emploi? Les moyens dont dispose actuellement l'ONEM pour procéder à des contrôles renforcés suffisent-ils?

03.11 Jean-Marc Delizée (PS): Het gevaar van dit debat bestaat erin dat wij ons blindstaren op het stereotiepe beeld van de werkloze

d'emploi comme s'ils n'étaient pas globalement disponibles sur le marché du travail. Ils sont en quelque sorte suspectés de ne pas rechercher un emploi voire de ne pas vouloir travailler, sans parler des clichés communautaires qu'on entend à longueur d'année.

Ce débat ne manque pas de me faire penser à un autre débat qui s'est tenu dans cette commission voici quelques années, c'est celui concernant la procédure des visites domiciliaires chez les chômeurs. Ce débat avait trait à la dignité des chômeurs. Les échanges ont été animés mais on a pu inverser la tendance en plusieurs étapes, renverser la vapeur et améliorer les choses. Je me souviens de l'expression de ces clichés, de ces stéréotypes dans les interventions de certains groupes politiques de ce parlement.

Lors du Conseil exceptionnel des ministres à Petit-Leez, un accord de principe serait intervenu sur un nouveau mécanisme dont il a été dit que les modalités ne sont pas définitivement fixées, que les partenaires sociaux doivent encore discuter de certains éléments et que le Conseil des ministres doit encore en débattre en son sein sur la base de la réunion des partenaires sociaux. Sur le fond, nous émettons des réserves assez nettes quant à ce nouveau mécanisme car il induit, selon nous, une conception plutôt contestable de notre sécurité sociale, car elle tend à conditionner les principes d'assurance sociale et de solidarité à la preuve de la disponibilité sur un marché de l'emploi largement fictif.

Dans une certaine mesure on évolue vers cette notion d'"employabilité", un très vilain mot qui vient du jargon européen, qui véhicule une image dévalorisante du travailleur et qui sous-tend que le travailleur doit être directement adaptable aux besoins, aux exigences des entreprises. Il ne faudrait pas que le devoir de chercher, de "se remuer", même si c'est inutilement, se substitue à ce qui est pour nous l'essentiel, c'est-à-dire le droit au travail.

Au-delà de l'aspect conceptuel, il y a les modalités. Monsieur le ministre, vous avez déclaré sur une chaîne de télévision que "le diable est dans les détails". Effectivement, il faut regarder dans le mécanisme proposé – même s'il n'est pas encore achevé – quelles modalités vont être mises en œuvre car c'est là qu'on peut craindre des dérapages que nous ne souhaitons pas.

Le premier élément est l'accompagnement. Directement après le Conseil des ministres de Petit-Leez, le 19 janvier, vous avez déclaré au journal "Le Soir" que – je vous cite –: "les chômeurs ne sont pas des fraudeurs mais des gens découragés qui ne savent plus comment s'en sortir".

Vous ajoutez qu'il faut leur donner un coup de main. Sur le principe, nous sommes totalement favorables à cette déclaration.

Je tiens à souligner ce que vous avez dit lors du débat et au-travers de la presse, à savoir que la nouvelle condition pour le maintien des allocations dans le temps est une obligation de moyens et pas une obligation de résultat. C'est un élément d'importance.

Nous savons aussi que dans certaines régions et sous-régions, c'est l'emploi qui est indisponible; c'est bien là le grand problème! Il va sans dire que nous soutenons tous les efforts du gouvernement pour

die er a priori van wordt verdacht niet aan de slag te willen gaan. Het debat dat wij hier over de huisbezoeken bij werklozen hebben gevoerd, zou eraan gelijk kunnen worden gesteld omdat het over hun waardigheid gaat.

Tijdens de recente ministerraad werd een akkoord bereikt over een nieuw controlemechanisme. Welke begeleidende maatregelen zullen er worden genomen vermits men de werklozen beschouwt als ontmoedigde mensen die men een handje moet helpen?

Zullen de middelen van de federale en gewestelijke overheden toereikend zijn om de noodzakelijke steun te verlenen en een gelijke behandeling te waarborgen? Op grond van welke criteria zal een en ander worden geëvalueerd en welke bewijsstukken zullen moeten worden voorgelegd? Op welke manier zal er rekening worden gehouden met psychologische factoren, de leeftijd, ervaring?

Mijn laatste beschouwing heeft te maken met de kwaliteit van de jobs. Zal men de mensen niet verplichten om het even welke baan te aanvaarden en het door het Europese beleid aangereikte begrip "passende betrekking" overboord gooien? Wij zijn gewonnen voor begeleiding, maar waarschuwen voor bureaucratische maatregelen die aanleiding geven tot willekeur en werklozen in voortdurende onzekerheid laten.

la création d'emplois. Pour les demandeurs d'emploi, c'est le plus important.

En ce qui concerne les moyens, je voudrais savoir, après la concertation que vous avez probablement déjà menée avec les Régions, quels moyens seront mis en œuvre tant par le fédéral que par les Régions. De plus, je voudrais savoir si ces moyens seront suffisants pour octroyer à chaque demandeur d'emploi l'accompagnement nécessaire. Si les pouvoirs publics ne peuvent pas générer ensemble et en concertation les moyens suffisants, cela signifie que certains demandeurs d'emploi seront confrontés à un mécanisme sans avoir obtenu cette aide nécessaire de la part des pouvoirs publics. De ce point de vue, se posera inévitablement une question d'égalité de traitement entre les uns et les autres. Nous craignons que les moyens financiers qui seraient sur la table, sauf si vous nous donnez plus de précisions en la matière, ne permettront pas d'offrir un parcours d'insertion à tous les demandeurs d'emploi, 200.000 formules d'insertion en Wallonie, 50.000 à Bruxelles. Monsieur le ministre, avez-vous la garantie de disposer des moyens nécessaires pour assurer l'accompagnement dans le processus qui nous est proposé?

J'en viens à présent aux critères d'évaluation et aux modalités d'organisation du mécanisme. Comment les inspecteurs sociaux vont-ils apprécier les efforts? Comment vont-ils être formés et recrutés si des recrutements s'avèrent nécessaires? Avec quels instruments de mesure vont-ils fonctionner?

Il y a aussi les modalités qui doivent être fixées par les partenaires sociaux pour définir les moyens de preuve et cet élément, qui me paraît inacceptable, de renversement de la charge de la preuve qui est porté sur le demandeur d'emploi.

Bref, on peut s'attendre à une certaine foire d'empoigne entre les partenaires sociaux pour établir des critères objectifs avec, à notre point de vue - je ne le cache pas - une crainte, un danger de voir aboutir une réglementation de type technocratique qui serait totalement en décalage avec le vécu, la réalité individuelle des chômeurs.

Va-t-on tenir compte de facteurs psychologiques? Va-t-on tenir compte et comment de l'expérience, de la formation qui n'est jamais la bonne, des nombreuses offres d'emploi qui sont fictives au départ de certaines entreprises?

La question de l'âge soulève également un problème et suscite un débat. Vous avez indiqué, au-travers de la presse, que, pour vous, un demandeur d'emploi ayant travaillé plus de 20 ans, âgé de 52 ans, ne devrait pas justifier des recherches d'emploi, ne devrait pas être soumis à ce mécanisme de preuve de recherche d'emploi. Pour vous, 52 ans est-ce un âge que vous avez cité à titre d'exemple ou est-ce la limite que vous envisagez? Envisagez-vous un autre âge limite?

La question de l'âge vise-t-elle uniquement les travailleurs manuels? Vise-t-elle les travailleurs manuels qui auraient travaillé pendant un certain nombre d'années, donc qui pourraient justifier une certaine durée d'emploi? Je voudrais vous demander votre philosophie par

rapport à cela, au-delà de la concertation avec les partenaires sociaux.

Dernière réflexion, à propos de la qualité de l'emploi. Nous avons souvent débattu dans cette commission de politique générale en matière d'emploi. Nous avons parlé du sommet de Lisbonne, de l'effort de la Belgique, de votre effort avec Mme Onkelinx sous la précédente législature pour inscrire des critères de qualité dans les objectifs européens, et donc dans les plans nationaux d'emploi. Ne pensez-vous pas que ce nouveau mécanisme va aboutir à ce que des demandeurs d'emploi acceptent n'importe quoi, au détriment de cette notion de qualité d'emploi, de durabilité et d'emploi convenable?

Je me dis aussi que par rapport à cette notion d'emploi convenable, le sujet qui nous occupe, il n'est pas question de l'apprécier puisque c'est une notion qui ne s'applique que par rapport à un emploi qui est proposé par un organisme de placement; il ne s'agit pas de la question de recherche ou de preuve d'emploi.

Je terminerai en disant que nous sommes en faveur de l'aide et de l'accompagnement des chômeurs. Un certain contrôle pour dépister la fraude est nécessaire mais il faut veiller à ne pas se tromper de cible, à ne pas mettre en œuvre un plan bureaucratique avec des critères inadaptés et imprécis qui seraient une source d'arbitraire. C'est là que se situe la crainte la plus importante. Il faudra que les partenaires sociaux s'entendent. J'ai envie de dire "bonne chance"! Nous craignons que dans ce compromis, on se retrouve avec des critères imprécis, que l'on instaure une forme de brouillard avec des sources d'interprétation différentes génératrices d'insécurité pour les chômeurs.

Voilà, monsieur le président, quelques considérations que je voulais faire au nom du groupe socialiste.

Le **président**: Mme Genot posera ses deux questions simultanément.

03.12 Zoé Genot (ECOLO): Monsieur le président, monsieur le ministre, après le recul sur les pensions alimentaires, sur les accidents de travail, sur les interruptions de carrière, sur les titres-services, voici maintenant la chasse aux chômeurs qu'on appelle plus joliment l'accompagnement des chômeurs! Dans votre note, cela s'appelle même "activation du comportement de recherche". Mais dans les faits, le seul moment où l'on parle d'accompagnement, c'est quand on parle des négociations qu'il faut mener avec les Régions pour permettre un véritable accompagnement. C'est le seul paragraphe dans votre note où il est question d'accompagnement.

Quand il s'agit d'accompagnement, c'est clair, cent fois oui, nous sommes d'accord avec vous. Nous sommes d'accord avec tous les efforts en termes de formation, d'insertion, d'accompagnement. Si vous voulez d'ailleurs transformer vos 120 inspecteurs en 120 accompagnateurs, nous voterons pour sans problème.

Ici, on parle en réalité de contrôle de disponibilité. On ne vérifie plus si la personne accepte un emploi, si elle a fait de fausses déclarations ou si elle a un travail au noir. Ici, il s'agit de prouver qu'on cherche. On se trouve donc devant une tâche impossible pour

03.12 Zoé Genot (ECOLO): De jacht op de werklozen, zij het onder de fraaie benaming "begeleiding", is dus geopend! Als het om echte begeleiding gaat, sluiten we ons bij u aan. Maar in feite bedoelt men hier toezicht op de werkwillegheid en moet de werkloze bewijzen dat hij werk zoekt. Men stelt vast dat de toestand grimmiger wordt.

Op 20 oktober laatstleden verklaarde de heer Di Rupo aan Belga dat hij het u niet in dank zou afnemen als u 120 bijkomende inspecteurs zou aanwerven om de werkwillegheid van de werklozen te controleren. Maar in de begroting is al in die 120 inspecteurs voorzien... Is de heer Di Rupo zijn

ces futurs agents que vous allez recruter.

Pour distraire l'attention, on parle de formation de ces futurs agents qui vont être super-outillés pour pouvoir être super-gentils et super-sociaux. Un inspecteur, on peut essayer de l'emballer au mieux, je ne pense pas que cela va en faire une assistante sociale, ou alors une assistante sociale qui va très vite être malheureuse et quitter son boulot ou qui va s'endurcir. On a vu, par exemple, une inspectrice ONEM expliquant à des personnes de plus de 50 ans, des prépensionnés de Canada Dry, qu'il ne fallait pas venir avec des lettres de candidatures car cela n'allait pas suffire. Il allait falloir venir avec les réponses des patrons à ces lettres!

Sur le terrain, les inspecteurs constatent un durcissement, même si ce n'est pas votre objectif.

Par ailleurs, l'attitude du PS nous interpelle. Par exemple, le 20 octobre 2003, M. Di Rupo déclarait à Belga qu'il était hors de question qu'il y ait 120 nouveaux contrôleurs ONEM. Il précisait: "Nous pourrions rencontrer de graves différends si M. Vandenbroucke persistait dans cette attitude d'engagement de 120 nouveaux inspecteurs ONEM." Manifestement, M. Di Rupo a oublié cette déclaration. Actuellement, les 120 inspecteurs sont budgétés et vont arriver.

M. Di Rupo oubliera-t-il aussi ses grandes déclarations de ce lundi: pas de chasse aux chômeurs, mais un accompagnement? Dans la note, on l'a constaté, aucune trace d'accompagnement. Il promet d'essayer de sauver les chômeurs âgés de ce contrôle. On retrouve la bonne vieille méthode socialiste qui consiste à promettre des choses déjà acquises pour être certain de pouvoir crier victoire en disant qu'un acquis a été obtenu et que les chômeurs ont été bien défendus.

Je souhaite revenir sur la problématique des économies qui, semble-t-il, ne sont pas prévues par cette mesure. Dans une note qui a circulé avant le Conseil des ministres de Petit-Leez figurait, à la différence de la note figurant sur votre site internet, un dernier paragraphe sur l'impact budgétaire. Quelqu'un avait sans doute établi une fausse note Vandenbroucke, prévoyant 39 millions d'économies.

Vous avez dit que les 46.000.000 d'euros d'économies inscrits au budget ne comprennent pas uniquement les économies de chômage. La situation étant floue, pouvez-vous, monsieur le ministre, préciser quelles sont les économies prévues dans ces 46.000.000 d'euros?

Pour toutes les bonnes nouvelles comme la politique de la ville, etc., les budgets exponentiels que nous pourrions obtenir en 2004, 2005, 2006 et 2007 sont communiqués. En revanche, quand il s'agit de mauvaises nouvelles, pas un chiffre! C'est assez troublant, d'autant plus que M. Di Rupo avait dit qu'il n'entrerait pas dans un gouvernement qui ne donnerait pas une épure budgétaire précise pour les années 2004, 2005, 2006 et 2007. Et on nous dit que les chiffres figurant dans les épures budgétaires qui circulent sont faux! J'espère que c'est le cas et que ceux-ci ne proviennent pas du cabinet de M. Vande Lanotte, parce qu'il est question, à terme, en 2007, de 209 millions d'économies sur le chômage.

bezwaren al vergeten?

Zal de heer Di Rupo ook zijn hoogdravende verklaringen van vorige maandag vergeten toen hij zei dat er geen jacht zou gemaakt worden op de werklozen, maar dat ze een passende begeleiding zouden krijgen?

De begroting 2004 gaat ervan uit dat de bestrijding van de sociale fraude een besparing van 46 miljoen euro zal opleveren. Wat behelzen die 46 miljoen precies? Een duidelijk antwoord zou iedereen geruststellen.

Hoeveel moet de bestraffing en de uitsluiting van de werklozen in 2004 opbrengen? En in 2005, 2006 en 2007?

Met welke middelen wordt de schorsing van artikel 80 gecompenseerd? Als dit niet gebeurt zal men moeten bezuinigen. Volgens welke criteria beoordelen de inspecteurs van de RVA thans de werkwillegheid en de inspanningen om werk te vinden? Zullen de werklozen verplicht worden zich in te schrijven bij een uitzendbureau?

Si aucune économie n'est envisagée, je suppose qu'un budget est prévu pour compenser la suspension de l'article 80. A mes yeux, les coûts se situent dans les 20.000.000 d'euros pour une demi-année. Il est possible que je me trompe. Monsieur le ministre, a-t-on prévu un budget pour compenser la suspension de l'article 80? Si ce n'est pas le cas, il faudra envisager des économies.

Une autre problématique concerne le contrôle objectif, non arbitraire. Comme vous le savez, la Commission des affaires administratives nationales reçoit déjà les personnes soumises à l'article 80 et doit déjà, à l'heure actuelle, évaluer leur disponibilité, l'intensité de leurs efforts, ce qui peut être une raison de déroger à l'article 80. Etant donné que ce type d'examen existe, je suppose qu'il y a déjà des critères très objectifs pour vérifier la disponibilité. Dès lors, je demande que l'on précise à nouveau les critères sur lesquels se base actuellement cette Commission des affaires administratives nationales pour évaluer si la disponibilité est suffisante. Nous pourrions ainsi examiner l'objectivité de ceux-ci et la manière dont ils pourront être mis en pratique.

Autre préoccupation - vous l'avez souligné dans "Le Soir" -, les personnes inscrites dans une agence d'intérim seront considérées comme disponibles.

03.13 **Frank Vandenbroucke**, ministre: Non.

03.13 Minister **Frank Vandenbroucke**: Neen.

03.14 **Zoé Genot** (ECOLO): J'avoue que c'est assez inquiétant, parce que j'ai l'impression qu'on en arrive à une inscription quasi obligatoire en agence d'intérim. Peut-on demander aux travailleurs de prêter à temps partiel pour des agences intérimaires pendant dix ou quinze ans? Certes, on peut, pendant quelques années, établir des contrats pour un tiers de journée. Personnellement, j'ai connu des personnes qui venaient s'inscrire au syndicat avec 450 C4, parce qu'ils avaient des contrats d'un tiers de journée. On peut tenir comme cela pendant un certain temps, mais pas pendant dix ans. Il faut être clair! Cela n'a pas de sens!

03.14 **Zoé Genot** (ECOLO): Ik heb wel de indruk dat wij daar naartoe gaan.

Lorsque les chômeurs seront reçus par vos nouveaux inspecteurs, pourront-ils être accompagnés soit par un syndicat, soit par une association afin d'être épaulés dans leur défense?

Wat de verschillen tussen de gewesten betreft, zijn in Vlaanderen de helft van de niet-werkenden niet werkzoekend. Zij hoeven dus geen controles te vrezen. In Brussel is dat slechts één tiende. Als men echt een discussie over de verschillen tussen de gewesten wil voeren, dan vraag ik dat alle aspecten daarin aan bod komen.

Une aide fédérale sera-t-elle disponible pour assurer cet accompagnement des chômeurs, lequel aura lieu au niveau régional?

Om niet al te veel sociale deining te veroorzaken, pakt de regering enkel die werknemers aan die nog niet bestaan: zij besliste de aanvullende werkloosheidsuitkering voor de nieuwe kleine deeltijdse banen en dus ook het netto-inkomen te verlagen voor al diegenen die minder dan 7/10 werken. Aldus richt zij zich tegen de allerzwaksten, vooral vrouwen, die minder dan het gewaarborgd minimumloon verdienen, in sectoren die uitsluitend

Par rapport aux aspects régionaux, j'ai beaucoup entendu parler de l'injustice de certaines mesures. J'aimerais que toutes les données soient prises en compte. En effet, en Flandre, par exemple, la moitié des inactifs ne sont pas demandeurs d'emploi. Donc, ils sont bien protégés de ces mesures et de tous ces contrôles. Ainsi, à Bruxelles, un dixième des inactifs n'est pas demandeur d'emploi, les neuf dixièmes restant seront, quant à eux, soumis à ces contrôles. Donc, si des discussions doivent avoir lieu sur les différences régionales, je demande qu'elles soient globales et qu'elles ne régissent pas seulement les aspects qui intéressent certains.

Une autre mesure a été prise à Petit-Leez et dont la presse a peu parlé. En effet, elle est assez technique et difficile à comprendre. D'ailleurs, je ne suis pas sûre de l'avoir bien comprise. Vous allez peut-être pouvoir m'éclairer. Dans la note figurant sur votre site internet, une des mesures concerne le temps partiel. A la lecture de cette note, j'éprouve de vives inquiétudes. Si je comprends bien, le gouvernement a décidé de diminuer le complément de chômage des nouveaux petits temps partiels et pour limiter la grogne sociale, il ne s'attaque pas aux travailleurs présents, mais aux travailleurs potentiels! Ceux-là ne sont pas capables de se défendre, puisqu'ils sont inexistantes pour le moment!

deeltijdbanen aanbieden.

Van welke categorieën van nieuwe deeltijdwerknemers zal het inkomen dalen en hoeveel? Aan hoeveel nieuwe kleine deeltijdse werknemers werd in 2003 de inkomensgarantie-uitkering toegekend? Hoeveel deeltijdwerknemers werkten minder dan 7/10?

Un énorme problème est donc posé en la matière: les travailleurs actuels à temps partiel le sont-ils de manière volontaire ou non? Il est très malaisé de contrôler leur disponibilité et leur volonté d'accéder à un emploi à temps plein. C'est la raison pour laquelle ils sont soumis au contrôle de disponibilité et ensuite, à un nouveau régime. D'après la note, les nouveaux temps partiels involontaires verront leur complément de chômage baisser et a fortiori leurs revenus nets, pour tous les travailleurs qui prestent moins de sept dixièmes d'un temps plein. Ainsi, un chef de famille travaillant à tiers temps bénéficiait d'un revenu net de 1.008 euros. Dorénavant, il devrait se débrouiller avec un revenu net de 860 euros et, à mi-temps, de 930 euros.

Je comprends la volonté de rendre une augmentation du temps de travail appréciable au niveau du portefeuille, mais au regard des personnes qui effectuent des tout petits temps partiels et se débrouillent déjà avec des revenus minuscules, j'avoue que la mesure me laisse très mal à l'aise, parce que, de toute évidence, on s'attaque aux plus faibles, principalement des femmes, aux personnes qui travaillent dans des secteurs qui ne proposent que du temps partiel: l'horeca, le nettoyage, les caissières, etc., tout cela sans prendre de nouvelles mesures afin de permettre une nouvelle combinaison vie de famille-travail. Force est de constater qu'en la matière, on s'attaque aux plus faibles et à ceux qui sauront moins bien se défendre.

J'aimerais savoir quelles catégories de nouveaux temps partiels verront leurs revenus nets diminuer? De combien? Combien de travailleurs à temps partiel, qui étaient auparavant dans le système, ont-ils bénéficié de l'allocation garantie de revenus? Quelle proportion d'entre eux figurait-elle dans la catégorie des prestations inférieures à sept dixièmes et qui sont susceptibles de voir leurs revenus diminuer?

Cette mesure concernant les temps partiels est, selon moi, aussi négative que la traque des chômeurs. Toutefois, il est vrai que dans ce dernier cas, les chômeurs se sentent forcément concernés; dès lors, ils se défendent, ils nous écrivent ou nous téléphonent. Ce ne peut être le cas pour les futurs petits temps partiels, puisqu'ils n'existent pas encore. Toujours est-il que les gens devront vivre avec des revenus nettement plus bas, ce qui n'est pas selon moi une bonne chose pour la société en général.

03.15 Maggie De Block (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik zal kort zijn. Een aantal vragen zijn reeds de revue gepasseerd. We hebben er, mijns inziens, allemaal belang bij fit te zijn voor uw omvangrijk antwoord.

03.15 Maggie De Block (VLD): L'ONEM disposera-t-il de suffisamment de moyens et de personnel pour appliquer les

De VLD wenst u eveneens te ondervragen over het extra aantal controles die de RVA zal moeten uitvoeren. Beschikt de RVA over voldoende middelen en manschappen om de nieuwe regeling uit te voeren? Werd voorzien in een verdeelsleutel op basis van het aantal werklozen per regio? Ik veronderstel dat men niet van plan is vijf extra ambtenaren in te zetten in een regio waar de werkloosheid laag of quasi onbestaand is. Hoeveel extra mensen zijn er nodig indien er geen voldoende manschappen beschikbaar zijn? Binnen welke termijn zullen zij worden aangeworven? Wat is het kostenplaatje van deze operatie? Hoe groot wordt de besparing op het RVA-budget de volgende jaren begroot tengevolge van deze maatregelen?

Ik kom tot een tweede reeks vragen. Waarom werd geopteerd voor een verschillende termijn waarna de werkloze wordt opgeroepen afhankelijk van de regio waarin ze wonen? Ik heb terzake reeds een aantal zaken kunnen lezen. Op welke manier draagt dit bij tot de efficiëntie van de maatregel? Wordt er bij de bepaling van de termijn eveneens rekening gehouden met het geslacht, de leeftijd en de vorming en bekwaamheden van de werklozen? Volgens een artikel in De Morgen zou u tijdens een lezing in Nederland beweerd hebben dat oudere werklozen op een soepelere manier zullen worden opgevolgd. Wat bedoelt u daarmee? Met tussen de regels te lezen heb ik het antwoord niet gevonden. Men kan immers De Morgen lezen en De Morgen tussen de regels lezen. Welke garanties bevat het nieuwe systeem dat werkzoekenden in alle deelgebieden van het land op dezelfde manier zullen worden opgevolgd en in dezelfde mate gestraft? Ik vermoed dat er concrete afspraken met de deelgebieden zullen moeten worden gemaakt. Welke problemen dreigen terzake te rijzen? Welke garantiemechanismen zult u inbouwen zodat de reglementering overal op dezelfde manier wordt uitgevoerd? De heer Delizée heeft reeds verklaard dat het niet wenselijk is dat interpretaties mogelijk zouden zijn. De VLD deelt zijn standpunt. U verwacht het wellicht niet, mijnheer Delizée, maar de VLD komt u tegemoet. Ook de VLD vindt dat er geen interpretaties mogelijk mogen zijn zodat in de toekomst de cijfers over de transmissies en het aantal werklozen voor zichzelf zullen spreken en de cijfers de cijfers zullen zijn, zonder interpretatiemogelijkheden. Op die manier kunnen de cijfers tot duidelijke conclusies leiden en kunnen de clichés vanzelf verdwijnen. Espérons, zou ik besluiten.

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, u krijgt de gelegenheid al deze vragen te beantwoorden.

03.16 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mijnheer de voorzitter, ik zal beginnen met de problematiek van de werkloosheid en daarna de andere punten aansnijden.

J'en viens à la disponibilité des chômeurs pour le marché de l'emploi. En ce qui concerne le système du chômage, il faut distinguer deux approches et non trois. La première approche, qui a deux variantes, est l'approche économique néolibérale. La deuxième approche est l'approche sociale.

Quelle est la thèse économique néolibérale?

Première variante: il faut faire diminuer le montant des allocations assez rapidement, ce pour tous les chômeurs, c'est-à-dire non seulement les cohabitants, mais aussi les isolés et les chefs de

nouvelles règles? Dans la négative, combien de personnes supplémentaires seront-elles nécessaires? Quel sera le coût de cette opération? Quelles économies le ministre compte-t-il réaliser sur le budget de l'ONEM dans les trois années à venir? Pourquoi les délais de convocation varient-ils selon la région? L'âge et le sexe du demandeur d'emploi constituent-ils des facteurs entrant en ligne de compte? L'ONEM se montrera-t-il plus bienveillant à l'égard des chômeurs plus âgés? Quelles garanties le nouveau régime offre-t-il quant à une égalité de traitement des demandeurs d'emploi dans toutes les entités fédérées? Quels accords faudra-t-il conclure avec les entités fédérées?

03.16 Minister **Frank Vandenbroucke**:

De neoliberale aanpak is tweeledig: de uitkeringen moeten omlaag en mogen niet voor onbepaalde duur worden toegekend. Op die manier wil men werklozen ertoe dwingen om het even welke job aan te nemen. Ik zie de zaken anders: geen beperking in de tijd, en werkloosheidsuitkeringen die hoog genoeg zijn om de werkloze en

ménage et ainsi forcer les chômeurs à accepter n'importe quel emploi par nécessité économique.

Deuxième variante: il faut limiter les allocations dans le temps pour forcer les chômeurs à accepter n'importe quel emploi.

J'ai une autre thèse qui est une thèse sociale: il ne faut pas limiter les allocations dans le temps, il faut accepter le fait que certaines personnes émargent longtemps au chômage et le montant des allocations doit permettre au chômeur et à sa famille de ne pas vivre en état de pauvreté. Tel est mon point de vue. Je répète que les allocations de chômage doivent être suffisantes pour prévenir la pauvreté des chômeurs et de leur famille. Cet élément est notamment important pour les chefs de ménage et les isolés. De plus, les allocations ne doivent pas être limitées dans le temps. Bien entendu, cela peut poser problème. En effet, l'écart qui existe entre le montant d'une allocation de chômage et un bas salaire perçu par une personne peu qualifiée, est peu important. Mais cet écart ne peut être important car nous voulons que les allocations soient suffisantes pour prévenir la pauvreté.

Si l'on partage l'approche sociale, les autorités publiques doivent alors pouvoir vérifier si le chômeur recherche réellement un emploi. Si ce n'est pas le cas, un système d'allocations - qui ne sont pas limitées dans le temps, autrement dit, qui peuvent être versées jusqu'à l'âge de la pension, et qui ne sont pas de simples allocations de subsistance - est intenable. Par conséquent, il n'existe qu'une solution si l'on refuse la thèse néolibérale, cette thèse économique et dure selon laquelle on diminue les allocations et on les limite dans le temps afin de forcer les gens à accepter n'importe quel emploi. Si l'on est partisan d'allocations suffisantes sur une durée illimitée dans le temps, il faut pouvoir vérifier si les gens recherchent réellement un emploi. Or, cela ne se fait pas actuellement, si ce n'est pour une catégorie - il s'agit pour la plupart du temps de femmes cohabitantes ou mariées avec quelqu'un qui a un revenu - pour laquelle on applique un système d'exclusion terrible et très brutal.

Je voudrais maintenant m'adresser aux deux intervenantes du CD&V.

Vous vous dites étonnées de la différenciation dans le timing de cette procédure. Le CD&V a-t-il jamais interpellé Mme Miet Smet sur l'article 80? Je vais vous donner un exemple. Avant de contacter une dame de 36 ans à Bruges dans un but de contrôle, nous allons attendre 3 ans et 11 mois. Pour la même personne, du même âge, à Mons, nous attendrons 6 ans et 8 mois; donc un écart de presque trois ans! Ce système existe depuis longtemps. Le CD&V a-t-il jamais créé une crise politique sur ce dossier?

03.17 Greta D'hondt (CD&V): Le problème a été soulevé.

03.18 Frank Vandenbroucke, ministre: L'article 80 est basé sur une procédure dans laquelle les écarts se comptent en années et pas en mois. D'ailleurs, il y a une raison pour laquelle cela n'a jamais créé une crise politique. Je vais vous dire pourquoi dans un instant. Mais ce qu'il faut constater, madame Lanjri, c'est que nous allons diminuer les écarts et rendre l'approche plus uniforme en termes de calendrier.

zijn gezin voor armoede te behoeden. Dat zorgt misschien voor een probleem. Het verschil tussen een uitkering en de lage lonen is immers niet erg groot, en kan ook niet groot zijn, want we willen dus net dat de uitkeringen hoog genoeg liggen. Daar staat tegenover dat de overheid moet kunnen controleren of een werkloze actief naar werk zoekt.

Deze opmerking van de CD&V verbaast mij. Die regeling en artikel 80 bestonden allang. Heeft de CD&V daar ooit een politieke crisis rond uitgelokt?

03.17 Greta D'hondt (CD&V): Het probleem werd aangekaart.

03.18 Minister Frank Vandenbroucke: Bij de toepassing van artikel 80 bedraagt het verschil - wat de werkloosheidsduur betreft - soms jaren. Dat verschil wordt nu

Si l'article 80 en soi n'a jamais créé une crise politique communautaire, c'est parce que le résultat de l'article est réparti de façon assez équitable entre les Régions. Je le répète, le résultat est assez équitable d'un point de vue communautaire, quoique je n'aime pas trop cette approche belgo-belge. L'ONEM applique l'article 80 de telle façon que, même avec ces différences de calendrier dans la procédure, le résultat entre les Régions est plutôt équilibré.

Je fais donc confiance à l'ONEM pour l'application d'une telle approche où la différenciation en termes de calendrier est la conséquence d'un raisonnement d'ordre pragmatique. On s'est demandé ce qui était efficace en termes de contrôle de la disponibilité. En effet, on parle bien d'un contrôle de la disponibilité et non d'un accompagnement en termes de formation, pour lequel votre raisonnement serait tout à fait pertinent. L'efficacité de ce système de contrôle demande de cibler quelque peu l'action. Dans des régions où on trouve énormément de chômage de longue durée, il est normal de patienter un peu avant de contacter les gens, ce qui se fait de manière évidente, je dirais même extrême à travers l'article 80, et ce qui se fera toujours mais de manière moins accentuée. Il est assez difficile d'en faire un problème communautaire avec la correction que j'apporte au système qui a existé pendant des années sous Mme Smet. Je ne vous en fais pas le reproche mais il faut connaître la réalité d'où l'on part.

Je n'ai saisi qu'une partie du raisonnement de Mme D'hondt.

Mevrouw D'hondt heeft gezegd dat er rechten en plichten moeten zijn. Ik ben het daar helemaal mee eens. Er moet volgens haar ook begeleiding worden aangeboden. Ook daarmee ben ik het eens, maar dit is niet onze bevoegdheid. Het is inderdaad nodig.

Wat ik niet goed begrepen heb, mevrouw D'hondt, is dat u gezegd hebt dat de RVA de werklozen zou moeten oproepen die geen begeleiding krijgen. Ik begrijp dat eerlijk gezegd niet. U moet mij dat nog eens uitleggen. Dit is overigens radicaal het omgekeerde van wat de vakbonden zeggen. Beide thesissen zijn volgens mij niet echt adequaat. De vakbonden hebben de neiging om te zeggen dat men enkel iemand kan oproepen als er tegelijkertijd een aanbod voor begeleiding kan worden gedaan. U zegt dat men mensen zou moeten oproepen die geen aanbod voor begeleiding krijgen. Beide thesissen zijn volgens mij niet juist.

Je crois que les gens ont en effet droit à un accompagnement mais il relève de la compétence des Régions et Communautés. A vrai dire, mes collègues des Régions et des Communautés n'aiment pas beaucoup que je me mêle de leurs compétences.

Mme D'hondt a dit qu'elles avaient déjà reçu suffisamment. Vous avez suggéré que ce n'était peut-être pas suffisant, je ne sais pas.

03.19 Greta D'hondt (CD&V): Monsieur le président, je n'ai pas dit "suffisamment", j'ai dit qu'elles avaient eu beaucoup.

03.20 Frank Vandembroucke, ministre: Madame D'hondt, vous avez fait le calcul qui vous permet de dire que les aides sont

jaren. Dat verschil wordt nu beperkter. Artikel 80 leidde nooit tot een politieke crisis omdat het resultaat voor de verschillende regio's vrij billijk was. De nieuwe maatregel kan het gewenste doel enkel bereiken wanneer hij gericht wordt toegepast. Het is normaal dat met het toezicht op de beschikbaarheid wat langer wordt gewacht in een Gewest dat kampt met een structurele langdurige werkloosheid.

Mme D'Hondt a plaidé pour des droits, des devoirs et un accompagnement. Je partage cet avis. Toutefois, je ne comprends pas qu'elle veuille que l'ONEM convoque également les chômeurs non accompagnés. Les syndicats adoptent le point de vue contraire. Ils estiment qu'une convocation n'est possible qu'à la condition qu'elle soit assortie d'un accompagnement. Aucune des deux opinions ne me semble adéquate.

De meningen lopen uiteen. Mevrouw D'hondt heeft gezegd dat ze genoeg hebben gekregen, maar volgens de heer Delizée was dat niet zo.

03.19 Greta D'hondt (CD&V): Ik heb niet gezegd dat ze genoeg hebben gekregen, wel dat ze al veel hebben gekregen.

03.20 Minister Frank Vandembroucke: Ik heb 25

suffisantes pour permettre un accompagnement intensif pour tous les chômeurs. Il faudrait que vous interpelliez les ministres régionaux à ce sujet. Tout ce que je peux dire, c'est que j'ai donné 25 millions d'euros supplémentaires aux Régions et Communautés pour renforcer cet accompagnement, en contrepartie de l'opération des titres-services que nous sommes en train de mettre en oeuvre. En fait, nous soulageons le budget des Communautés et des Régions de 25 millions d'euros qui doivent être investis dans un accompagnement renforcé.

J'en reviens au débat; je n'avais pas très bien compris les propos de Mme D'hondt. Je crois que les gens ont droit à une formation, ont droit à un accompagnement. Evidemment, ce qu'on ne peut pas dire, c'est qu'un chômeur peut, pendant toute sa "carrière" de chômeur, répliquer à l'ONEM que si on lui demande quelque chose, il sollicitera un accompagnement. La réflexion, poussée à l'extrême, devient absurde.

Il faut essayer de se concerter avec les Régions afin de voir comment des approches différentes, dans le respect des compétences de chacun, peuvent s'enrichir mutuellement. C'est ce que nous allons faire.

On ne peut pas dire non plus que l'ONEM n'est pas à même de faire ce qu'il doit faire - contrôler la disponibilité - si les Régions n'apportent pas continuellement des accompagnements pour chaque personne qui le demande. C'est un peu exagéré. Il faut essayer de coordonner les deux approches.

Ce qui ne va pas non plus, c'est que si une des Régions dit qu'elle ne peut pas accompagner tout le monde, la conséquence sera que l'ONEM, en tant qu'instance de sécurité sociale, n'aura plus la capacité de contrôler la disponibilité des chômeurs. L'ONEM doit pouvoir vérifier la disponibilité qui, comme on l'a dit, n'est pas un résultat qu'il faut prouver mais bien la continuité d'un certain effort dont il faut pouvoir attester.

En bref, l'accompagnement relève de la compétence des Régions et de la Communauté germanophone. Nous leur donnons actuellement 25 millions d'euros supplémentaires. C'est à eux de déterminer comment ils vont utiliser cet argent. Si nous pouvons enrichir l'approche en nous concertant, nous le ferons. Mais l'ONEM reste responsable pour la sécurité sociale dans laquelle il y a un équilibre entre droits et devoirs; l'ONEM doit pouvoir juger si cet équilibre est respecté dans le chef des chômeurs, indépendamment de la politique d'accompagnement spécifique. On peut enrichir l'approche globale des Régions, des Communautés et du fédéral en se concertant sur le sujet, en essayant de trouver des processus qui se renforcent mutuellement. C'est évident et nous allons essayer de le réaliser.

En ce qui concerne les moyens alloués, Mme D'hondt estime qu'ils sont trop élevés. Je suis agnostique: je ne fais jamais de déclaration sur les compétences des ministres qui exercent à un autre niveau de pouvoir que le mien. Ce que je peux dire, c'est que j'ai alimenté leur budget d'un supplément de 25 millions, ce qui est énorme. Peuvent-ils encore exiger des moyens supplémentaires du fédéral? Cela me paraît exagéré. Le gouvernement fédéral connaît des difficultés budgétaires, au moins aussi importantes que celles des Régions et

Vandenbroucke: Ik heb 25 miljoen euro toegekend voor meer begeleidende maatregelen. De afspraak was immers dat de operatie "dienstencques" gepaard moest gaan met extra geld voor de gewesten, namelijk 25 miljoen voor meer begeleiding.

Mijns inziens hebben de mensen recht op een opleiding en op begeleiding. Maar het mag niet zo zijn dat iemand de RVA steevast repliceert dat hem niks gevraagd mag worden en dat hij om begeleiding zal vragen als men dat toch doet. De Gewesten moeten met elkaar overleggen om stelselmatig ervaringen uit te wisselen. Dat moet echter worden gecoördineerd. Het gaat niet op dat men in een van beide Gewesten zegt dat men iedereen wil begeleiden en dat de RVA niet meer bij machte zou zijn te controleren of werklozen nog wel beschikbaar zijn voor de arbeidsmarkt.

Kortom, voor de begeleiding zijn de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap bevoegd. Die overheden moeten bepalen hoe die 25 miljoen euro zullen worden besteed. Als wij een en ander uit meer invalshoeken kunnen benaderen door overleg, dan graag, maar de RVA blijft bevoegd inzake sociale zekerheid, wat inhoudt dat er een evenwicht moet zijn tussen rechten en plichten. De RVA moet kunnen oordelen of dat evenwicht er wel degelijk is. Dat neemt niet weg dat we processen kunnen trachten te vinden die elkaar versterken. Het lijkt mij nogal kras om van de federale overheid een extra inspanning te eisen boven op die 25 miljoen euro.

des Communautés. Cela me semble donc difficile.

03.21 Jean-Marc Delizée (PS): Monsieur le ministre, ma question était la suivante: "Les moyens complémentaires du fédéral et les moyens dont ils disposent ou qu'ils récupèrent par le mécanisme des titres-services par exemple, sont-ils suffisants pour garantir l'accompagnement de l'ensemble des demandeurs d'emploi?"

03.21 Jean-Marc Delizée (PS): Mijn vraag was: zullen er genoeg middelen zijn voor de begeleiding met de extra kredieten van de federale overheid en de fondsen die er al zijn of die zullen worden teruggevorderd?

03.22 Frank Vandenbroucke, ministre: Je ne peux pas me prononcer à ce sujet et les autres niveaux de pouvoir ne veulent même pas que je me prononce en la matière, car l'accompagnement relève de leurs compétences propres. Prenons un exemple concret! Au niveau des ministres de l'Emploi, nous étions occupés à discuter autour de la problématique de la transition ALE vers les titres-services. J'ai demandé à mes collègues s'ils pouvaient consentir des efforts spécifiques pour développer un accompagnement des travailleurs ALE qui sont intéressés par le circuit des titres-services. Je n'ai pas été très bien reçu! Le gouvernement bruxellois et le gouvernement wallon me disent de ne pas me mêler de leurs affaires, car ils sont seuls compétents en la matière. Certes, je comprends leur réaction.

03.22 Minister **Frank Vandenbroucke:** Ik kan mij daarover niet uitspreken. Zij willen niet dat ik mij daarover uitspreek. Dat behoort immers tot hún bevoegdheden.

03.23 Jean-Marc Delizée (PS): Il s'agit d'un autre débat! Dans un mécanisme fédéral, est-ce une bonne chose si les pouvoirs publics peuvent investir davantage d'argent pour mieux accompagner les chômeurs? Si oui, je dis bravo! En somme, il faudrait y arriver!

03.23 Jean-Marc Delizée (PS): Ik wil weten of beide beleidsniveaus daar samen zullen in slagen.

03.24 Frank Vandenbroucke, ministre: Certes, sur le fond, je suis d'accord: il faut essayer de calibrer les deux approches, mais gare à la transgression des compétences! Mes collègues régionaux, à juste titre, ne veulent pas que je me mêle de leurs priorités. Ils veulent les déterminer. Il leur incombe donc d'expliquer si les moyens sont suffisants. On a transféré des moyens supplémentaires. Je peux le dire mais je ne peux pas; à leur place, dicter les priorités ni l'utilisation de ces moyens. Je reste prudent en la matière. Bien entendu, nous pouvons nous concerter, mais je ne peux nullement imposer l'utilisation des moyens ou le choix des priorités.

03.24 Minister **Frank Vandenbroucke:** Ik ben het met u eens wat de grond van de zaak betreft, maar er is de heikele kwestie van de bevoegdheidsverdeling. Mijn collega's dulden niet dat ik mij met hun prioriteiten bemoei, en al evenmin dat ik hun voorschrijf hoe ze de middelen moeten aanwenden. We kunnen weliswaar overleggen, maar ik kan hun niets opleggen.

Je persiste à dire qu'il n'y a pas de troisième voie. Je n'ai jamais cru en l'idée d'une troisième voie. Je crois qu'il y a des approches néolibérales et des approches sociales. L'approche néolibérale est de proposer une diminution des allocations, par ailleurs limitées dans le temps. Dans ce cas, tout contrôle et toute vérification sont superflus. Le procédé est simple. Mais, ma conception est tout autre. Je ne crois pas qu'une approche brutale, économique du jeu du marché soit nécessaire. J'estime que des allocations suffisantes sont nécessaires, mais qu'un suivi administratif est indispensable afin de vérifier si les demandeurs d'emploi cherchent effectivement un nouvel emploi, c'est évident.

Wat mij betreft, is er geen derde weg. Men kan enkel kiezen tussen de neoliberale en de sociale aanpak. De aanhangers van de eerste stroming willen de uitkeringen verlagen en de controles afschaffen. Ik pleit voor uitkeringen die hoog genoeg zijn. Als men echter wil dat die regeling werkt, is een administratieve voortgangscontrole nodig, om te controleren of de mensen wel degelijk werk zoeken.

Monsieur Delizée, vous avez apporté des éléments importants dans le débat. Les critères doivent être objectifs et précis, vous avez raison. Mme Genot parlait de "tout ce brol" de la formation des agents qui allaient appliquer la mesure. Madame Genot, ce n'est pas du brol! Les agents ne sont pas des inspecteurs. M. Di Rupo a raison.

Il s'est fâché au sujet de la notion d'inspecteur. On ne va pas engager des inspecteurs, ce sont des agents avec une qualification permettant une compréhension du contexte personnel, social et régional des chômeurs en question. C'est important. Il faut veiller à ce que l'approche soit objective et uniforme. Il faut œuvrer dans ce sens.

Je fais confiance à l'ONEM en la matière. En effet, on assiste à de nombreux débats sur la problématique des sanctions. Certains disent ici, dans cette commission, qu'un déséquilibre existe dans l'application des sanctions. L'ONEM, en tant qu'institution fédérale, applique et développe des approches objectives. Le problème réside dans l'application de sanctions nécessitant des données devant provenir des Régions. C'est à ce niveau que l'on rencontre un problème, un déséquilibre. Mais j'estime que l'ONEM, par exemple pour l'application de l'article 20, travaille de façon objective. Le problème politique n'est pas là et personnellement, j'ai pleine confiance en l'ONEM.

Le problème politique relatif aux sanctions est posé, je le répète, par les sanctions qui nécessitent des données venant des Régions, des Communautés, du FOREM, de l'ORBEM et du VDAB. Nous avons donc décidé, lors de la conférence nationale sur l'Emploi, de nous attaquer à ce problème de transfert des données nécessaires pour une certaine catégorie de sanctions. Pour les autres sanctions, qui ne requièrent que des données déjà disponibles au niveau fédéral, l'ONEM travaille tout à fait correctement. J'ai pleine confiance en cette institution.

03.25 Zoé Genot (ECOLO): Quelle est la jurisprudence objective appliquée, à l'heure actuelle, pour le contrôle de la disponibilité puisque ce contrôle existe déjà pour l'article 80? Quels sont les critères? S'agit-il du nombre de lettres envoyées? Comment cela se passe-t-il?

03.26 Frank Vandenbroucke, ministre: Je vous renvoie au rapport de l'ONEM.

03.27 Zoé Genot (ECOLO): J'ai vérifié, j'ai fouillé tout le site internet de l'ONEM, je n'ai pas trouvé les critères objectifs de contrôle de la disponibilité. J'estime avoir droit à une réponse car ma question a été introduite par écrit en temps et heure.

03.28 Frank Vandenbroucke, ministre: Je ne veux pas improviser. Vous avez parlé à juste titre de jurisprudence. A vrai dire, j'ai l'impression que tant le monde syndical, le monde patronal que l'administration de l'ONEM sont contents du fonctionnement de la Commission nationale administrative. Il existe sur ce point un certain consensus. Certaines personnes me demandent même pourquoi je veux supprimer l'article 80 alors que son application fonctionne. Personnellement, je ne pense pas que cet article soit très juste. Selon moi, il est discriminatoire et brutal mais il fonctionne de façon non contestée d'un point de vue communautaire.

Je crois donc sincèrement que l'on peut créer quelque chose qui s'y apparente mais en moins brutal. Je donne un exemple. Dans la

De controle vereist objectieve, precieze criteria en geschoolde ambtenaren (geen inspecteurs) die de regionale, sociale, context kunnen begrijpen.

Wat de sancties betreft, heb ik vertrouwen in de RVA. Als er een gebrek aan evenwicht bestaat, dan is dit niet te wijten aan de RVA, die objectief te werk gaat, maar aan de gevallen waarin gegevens van de Gemeenschappen en de Gewesten vereist zijn; daar ligt het probleem. Tijdens de Werkgelegenheidsconferentie hebben wij dus beslist ons in eerste instantie te buigen over de overdracht van gegevens die nodig zijn om bepaalde sancties te kunnen treffen.

03.25 Zoé Genot (ECOLO): Maar hoe luidt de objectieve rechtspraak, wat zijn de criteria van artikel 80? Het aantal brieven dat werd verstuurd?

03.26 Minister Frank Vandenbroucke: Ik verwijs naar het verslag van de RVA.

03.27 Zoé Genot (ECOLO): Ik heb het uitgepluisd en niets gevonden.

03.28 Minister Frank Vandenbroucke: Er bestaat wel degelijk rechtspraak. De vakmensen uit de sector zijn tevreden met de werking van de commissie, die niet ter discussie wordt gesteld. Voordien, met artikel 20, ondervroeg men de werkloze over zijn hele loopbaan, vandaag alleen over de laatste twaalf maanden, wat realistischer is. Zoals de heer Delizée het stelt: 'het venijn zit hem in de details'.

procédure de l'article 20, l'ONEM interroge le chômeur sur ce qu'il a fait pendant toute sa carrière de chômage.

Ici, nous disons que la discussion porte sur les douze derniers mois. C'est quand même plus réaliste et plus humain. Je pourrais citer d'autres exemples. Comme M. Delizée l'a rappelé, le diable est dans le détail et il faut donc développer une approche qui soit la plus objective, détaillée, précise et vérifiable possible, en consensus avec les partenaires sociaux, avec les comités de gestion de l'ONEM où ils sont représentés, avec l'administration de l'ONEM.

Dans vos fameux 46 millions qui sont aussi les miens, il n'y a rien de chiffré. Quand on parle de fraude sociale, madame Genot, il arrive qu'on se donne un objectif. Pour moi, c'est un objectif en matière de fraude sociale et j'avoue qu'il n'a pas été chiffré scientifiquement. Seulement, pour moi, il y a une grande différence entre la fraude sociale et la problématique de la disponibilité. Ce chiffre correspond à la fraude sociale: les faux indépendants, le travail au noir, l'illégalité, la fraude au niveau du chômage que l'on suit grâce aux dispositifs existants, l'invalidité. On a décidé de renforcer l'effort dans ce domaine, si possible de 46 millions.

03.29 Zoé Genot (ECOLO): Avec 59 inspecteurs, on arrive à 46 millions?

03.30 Frank Vandenbroucke, ministre: Il y a beaucoup plus que cela! J'ai déjà donné l'exemple des banques de données qui est tout de même étonnant. En croisant deux banques de données, pour trois mois, on compte 32 000 cas de cumul entre emploi déclaré et chômage déclaré. Nous estimons qu'une grande partie relève d'erreurs administratives mais il y a aussi les autres cas. Nous obtenons le résultat en croisant simplement les chiffres de deux banques de données. Il ne faut donc pas nécessairement engager des gens mais utiliser les moyens existants. Mais cela, c'est le débat sur la fraude sociale. Vous avez tapé à juste titre sur le clou des 46 millions mais il s'agit de la fraude sociale et pas de la problématique de la disponibilité. Je refuse de voir là des objectifs budgétaires.

03.31 Zoé Genot (ECOLO): Et la compensation de l'article 80?

03.32 Frank Vandenbroucke, ministre: Elle n'y figure pas. On ne peut pas estimer exactement ce que cela comporte. On a dit que l'article 80 serait supprimé dès que le nouveau système serait en vigueur mais je ne sais pas quand ce sera le cas. Cela pourrait être théoriquement en juillet mais aussi le 1er septembre ou le 1er octobre, je ne sais pas. On n'a donc pas fixé d'objectif budgétaire ni estimé l'impact de la suppression de l'article 80.

Madame Genot, vous avez posé une question sur la réforme du système relatif à la garantie de revenus pour les chômeurs partiels.

Vous avez, semble-t-il, bien compris ce système. Il s'agit d'un

Samen met de sociale partners en de RVA dient men een betrouwbare benadering te ontwikkelen.

Het bedrag van 46 miljoen is een streefdoel, maar het berust niet op een wetenschappelijke basis. Het heeft geen betrekking op het toezicht op de beschikbaarheid, wel op de sociale fraude. We besluiten een bijkomende inspanning van 46 miljoen te leveren.

03.29 Zoé Genot (ECOLO): Met 59 inspecteurs realiseert u dus 46 miljoen?

03.30 Minister Frank Vandenbroucke: Dat is niet alles. Niet het aantal ambtenaren, wel de aanwending van de beschikbare middelen speelt een rol. Door de gegevens van twee databanken naast elkaar te leggen, ontdekten we 32.000 gevallen waarin de werkloosheidsuitkeringen werden gecumuleerd met een betrekking in het officiële circuit. Het bedrag van 46 miljoen slaat op de sociale fraude.

03.31 Zoé Genot (ECOLO): Hoe zal artikel 80 worden gecompenseerd?

03.32 Minister Frank Vandenbroucke: Bij de invoering van de nieuwe maatregel, wordt dit artikel afgeschaft. Ik weet nog niet wanneer die precies van kracht zal worden.

Ik kom op de vraag over de inkomensgarantie voor deeltijds werklozen. Die regeling mag aanvankelijk dan restrictiever zijn, uiteindelijk is ze voordeliger voor

système plus intéressant pour ceux qui ont un emploi à temps partiel, assez développé en termes d'horaire. Mais pour créer un réel encouragement, nous avons été un peu plus restrictifs au moment du démarrage du système. Ainsi, celui qui développe son horaire est encouragé financièrement. Nous avons donc augmenté l'avantage offert à ceux qui ont un temps partiel développé et nous l'avons diminué pour ceux qui ont un temps partiel très limité, des "minis boulots". Il faut savoir que, dans la mesure où le "mini boulot" ne rapporte pas plus que le chômage, on ne peut l'imposer. En effet, dans ce cas, la notion d'emploi convenable s'applique. Dès lors, l'ONEM ne peut imposer à personne d'accepter ce petit boulot car le chômeur pourra invoquer le fait que cela ne lui offre aucun avantage. Il peut donc le refuser.

Pourquoi avons-nous dit que cette forme de travail était quand même possible? Songez à l'enseignement. Il faut savoir que des enseignants au chômage sont contents d'enseigner dans une école, même si ce n'est que pour quatre heures. Ils partent du principe que cela leur permettra d'avoir des contacts, que c'est intéressant pour eux. Il ne faut donc pas interdire cette possibilité. Cependant, cela reste un petit boulot.

C'est ainsi que l'on part du principe qu'en dessous d'un tiers-temps, c'est un mini boulot qu'il ne faut pas nécessairement encourager car ce n'est pas un emploi convenable, mais que les chômeurs peuvent accepter tout en bénéficiant d'une allocation. Le supplément sera une compensation entre le salaire et l'allocation. Evidemment, je le répète, ce n'est pas le genre d'emploi que l'on peut imposer. Nous aurons aussi une approche quelque peu différente lors de l'examen de la disponibilité. Ainsi, le fait de prester quelques heures est important, mais cela n'exclut pas que l'on puisse s'interroger sur l'effort fourni pour échapper à cette situation.

Ceux qui travaillent plus d'un tiers-temps se sont déjà investis dans un horaire, il faut donc avoir envers eux un raisonnement un peu différent. Cela figure dans la note que vous pouvez trouver sur mon site. Dans ce cas, l'ONEM doit demander si les efforts obligatoires ont été faits pour augmenter l'horaire au sein de l'entreprise. Mais on ne peut demander à une caissière de Delhaize si elle sollicite un travail ailleurs. En effet, son horaire à Delhaize ne lui permettra pas de trouver facilement un travail ailleurs. Toutes ces nuances figurent dans ma note et doivent faire partie de l'approche.

Combien de personnes sont dans le système? Leur nombre varie selon les mois. En 2003, il y en avait en moyenne 40.000. Actuellement, nous ne disposons pas de statistiques sur le nombre d'intéressés ayant bénéficié pour la première fois d'une allocation de garantie de revenus en 2003.

Le nombre de personnes travaillant à plus de 70% d'un temps plein, c'est-à-dire les temps partiels robustes, ne peut être établi avec précision car la durée de travail à temps plein du travailleur de référence, soit celui effectuant une même tâche dans une même entreprise ou un même secteur, est variable. Ne disposant pas d'élément précis, il est assez difficile de dire quel est le nombre exact de gens qui sont à 70% de la référence temps plein.

Cependant, la note de mon collaborateur mentionne que le

diegenen met een volwaardige deeltijdse baan. Het voordeel wordt groter voor mensen met een volwaardige deeltijdse betrekking, en kleiner voor mensen met een minimale deeltijdse betrekking, mensen die "bijklussen". Als dat bijklussen evenwel niet beter betaald wordt dan wat men ontvangt aan werkloosheidsuitkeringen, wordt dat bedrag natuurlijk niet belast. Het zal niet verboden, maar ook niet aangemoedigd worden.

Wie meer werkt dan 1/3 van een voltijdse arbeidsprestatie, investeert het meest, en doet het meest moeite. Voor hen moet dan ook een andere redenering gelden.

Hoeveel mensen vallen er nu onder die regeling? Wel, dat varieert van maand tot maand. In 2003 waren er dat rond de 40.000. Wij beschikken niet over statistieken van personen die in 2003 voor de eerste keer een uitkering hebben gekregen.

pourcentage de travailleurs bénéficiant d'une allocation de garantie de revenu et travaillant à plus de 70% d'un temps plein est, actuellement, inférieur à 10%.

A votre intention, je remets le texte de la réponse au secrétariat de la commission.

Président: Jean-Marc Delizée.

Voorzitter: Jean-Marc Delizée.

Mevrouw D'hondt, ik ben een klein beetje in de war door de benadering zoals u die voorstelt. Ik begrijp dat niet heel goed. Waarom zou men per se de mensen uitnodigen die geen begeleidingsaanbod hebben gehad? Dat begrijp ik niet.

U hebt een heel pertinent punt gemaakt van de 33 procent arbeidsongeschiktheid. Ik ben het met u eens. Ik vind dat iemand die voor 33 procent arbeidsongeschikt is niet moet worden afgeschreven. U zult zien dat wij ze als het ware een voorzet geven vanuit de procedure die hier wordt voorgesteld. Iemand die voor 33 procent arbeidsongeschikt is, zal het voorwerp uitmaken van een brief die de RVA richt aan de bevoegde bemiddelingsdienst met de vraag of men daarvoor iets bijzonders kan doen. Als wij iemand oproepen die een beroep doet op de reglementering en zegt dat hij voor 33 procent arbeidsongeschikt is – en als dat inderdaad met medische attesten en onderzoek kan worden bewezen – zullen wij dat niet zomaar blauwblauw laten. Wij gaan de bemiddelingsdienst daarvan op de hoogte stellen en een beetje aandringen dat men daarvoor toch iets zoekt. Ik ben het daarover met u helemaal eens.

Ik vond ook dat u gelijk had met uw citaat uit het CSB-rapport. Het is inderdaad nogal ontstellend wat daar staat over het gebrek aan begeleiding. Ik denk dat er inderdaad meer moet gebeuren.

Mevrouw Lanjri, ik kom op de hele discussie over wat men moet doen in een regio met meer werkloosheid dan het gemiddelde. U hebt gelijk, vanuit begeleidingsstandpunt moet men zeker meer doen. Vanuit het standpunt van controle op de beschikbaarheid is het niet heel efficiënt om daar meer te doen. Ik meen dat men er integendeel voor moet zorgen dat de aantallen niet te hoog worden en dat men kan focussen op een groep die in vergelijking met de referentie in de regio - dat kan voor mij het werkloosheidsbureau zijn, niet heel Vlaanderen of heel Wallonië - wat meer langdurig werkloos is dan het gemiddelde. Daarom zeggen wij dat we daarmee rekening houden. Dat is altijd de toepassing geweest van artikel 80, maar ik vind dat daar de verschillen veel te groot zijn. We maken die eigenlijk kleiner.

Ik denk dat ik alle elementen van de heer D'haeseleer heb aangehaald. Ik kan nog niet zeggen, mijnheer D'haeseleer, welke inspanningen de Gewesten nu doen om beter te begeleiden met het extra geld dat ze krijgen. Zij hebben beloften gedaan en die zijn genoteerd in de resultaten van de Werkgelegenheidsconferentie. Die beloften liepen nogal uiteen. De Vlamingen hebben eigenlijk een wat andere benadering gekozen dan de Brusselaars en de Walen, maar ik denk dat die drie benaderingen legitiem zijn. Wij hebben algemene engagementen genoteerd. Ik kan daarover nog niet veel meer zeggen, eerlijk gezegd.

Je ne comprends pas pourquoi Mme D'hondt veut commencer par inviter ceux qui n'ont pas encore reçu d'offre d'accompagnement. En revanche, je suis d'accord avec elle quand elle dit qu'une personne qui est invalide à 33% ne doit pas être mise sur une voie de garage. Si une personne peut prouver qu'elle est invalide à 33%, l'ONEM doit en informer le service de placement de façon qu'il puisse prévoir un accompagnement spécial pour cette personne et l'aider à trouver un emploi qui lui est adapté. Je partage également l'opinion de Mme D'hondt quand elle dit que le manque d'accompagnement est consternant, comme le montre bien le rapport du "Centrum voor sociaal beleid" (Centre de politique sociale, CSB) et qu'il faut faire quelque chose sur ce plan.

A Mme Lanjri, je puis répondre qu'il faut effectivement accroître l'offre d'accompagnement dans les régions où le travail est une denrée rare mais qu'il me paraît judicieux de contrôler surtout ceux et celles dont la durée de chômage est supérieure à la moyenne dans une région donnée.

Je ne puis encore communiquer à M. D'haeseleer l'affectation précise que réserveront les Communautés aux moyens supplémentaires qui leurs sont alloués dans le cadre de l'accompagnement de parcours. Les approches flamande et wallonne divergent mais toutes les Communautés ont pris un engagement et je n'ai quère de

Mijnheer de voorzitter, ik denk dat ik zo op andere kwesties kom, maar ik ga eerst iets nemen dat nogal aanleunt bij deze discussie, meer bepaald de vraag van mevrouw D'hondt over PWA. Dat is inderdaad iets dat vanuit dezelfde bekommernis moet worden bekeken. Wij hebben overigens vrijdag in de Ministerraad daarover geconcludeerd. Ik kan u daarover dus wel wat meer zeggen. Ik ga u even voorlezen wat ik hier op papier heb staan.

De belangrijkste wijzigingen inzake PWA betreffen het volgende. Ik overloop de punten.

Alleen de PWA-werknemers die de afgelopen 18 maanden actief waren in het PWA, zullen vanaf 1 maart de PWA-activiteiten kunnen uitoefenen.

Met andere woorden, alle mensen die nu in het PWA-systeem actief zijn, kunnen dat blijven. Onder "nu actief zijn" wordt begrepen als de voorbije achttien maanden iets te hebben gedaan in het PWA-systeem, al is het een uur. Dat volstaat.

Nieuwe instroom in PWA-activiteiten van mensen die niet aan die voorwaarden beantwoorden, gaat niet, behalve voor die activiteiten die niet gedekt zijn door de federale dienstencheques.

De duurtijd van achttien maanden kan worden verlengd in twee gevallen. In geval van arbeidsongeschiktheid voor zover het volledig vergoede periodes van ononderbroken maanden betreft, kan de duurtijd van achttien maanden worden verlengd en/of er kan ook een verlenging zijn door overmacht. We zullen instructies vragen aan het beheerscomité van de RVA om overmacht te definiëren. Overmacht kan bijvoorbeeld een heel uitzonderlijke, familiale situatie zijn, waardoor iemand gedurende achttien maanden niets kon doen in het PWA-systeem. Hij was misschien wel al tevoren bezig. Dan kunnen we zeggen dat het overmacht is, ook al heeft hij zich achttien maanden lang niet vertoond. Zo iemand kan wel verder werken in het PWA-systeem.

Ten tweede, een PWA-werknemer die de overstap maakt naar een dienstenbaan of een andere betrekking, kan terugkeren naar het PWA-stelsel. De terugkeer is wel afgelijnd. Indien de werkzoekende gedurende een ononderbroken periode van acht maanden heeft gewerkt, kan hij of zij niet langer terugkeren. In dat geval gaan we er immers vanuit dat de betrokkene zich bij de werkgever voldoende heeft bewezen en een nieuw perspectief heeft. Wat die periode van acht maanden betreft, ik heb in mijn initiële verklaringen gesproken over drie en zes maanden. We hebben de periode nu gefixeerd op acht maanden. Als iemand acht maanden ononderbroken ergens bezig is, kan hij niet terug naar het PWA-systeem.

Nieuwe instroom aan de zijde van de gebruikers is vanaf 1 maart 2004 niet meer mogelijk.

Nu wil ik antwoorden op uw heel concrete vragen over beschikbaarheid.

Het is correct dat PWA-werknemers vanaf 1 oktober 2004, onafhankelijk van het aantal uur dat ze binnen het PWA-stelsel

doutes à cet égard.

Le Conseil des ministres de vendredi a pris des décisions relatives aux ALE. Toute personne participant au système peut y rester mais il n'est plus possible d'y intégrer de nouveaux candidats. Je vous transmettrai le texte. Les travailleurs ALE devront être disponibles sur le marché du travail après le 1er octobre 2004. L'article 80 ne s'applique pas aux personnes effectuant 180 heures de travail par semestre.

Je maintiens ma position en ce qui concerne le travail du samedi dans le secteur de la construction. Certaines raisons justifieraient qu'il soit autorisé. Les avis des employeurs divergent toutefois en la matière. Je ne souhaite rien imposer. Il s'agit d'un thème relevant de la concertation entre les partenaires sociaux du secteur de la construction.

Mme D'hondt a demandé quelles décisions ont été prises à Gembloux en ce qui concerne la flexibilité. Je renvoie aux notes disponibles à ce sujet sur mon site internet. Dans ce cadre, mon département soumettra aux partenaires sociaux un certain nombre de sujets délicats, notamment la complexité de la réglementation relative au temps de travail et la problématique globale de la flexibilité. D'ici au 1er janvier 2005, ce processus doit déboucher sur la définition d'une série de principes. Ces aspects ressortissent donc également à la concertation sociale.

Dans le domaine de la lutte contre la fraude fiscale, je souhaite en effet jouer sur l'ensemble des registres, bien que je sois conscient de la complexité du problème. Je songe par exemple au manque de clarté dans la distinction entre les définitions fiscale et sociale de la rémunération. Cette confusion donne, en soi, déjà lieu à la

presteren, beschikbaar moeten zijn voor de arbeidsmarkt. Dat is zo. Mensen die ten minste 180 activiteitsuren in de loop van een periode van zes maanden kunnen bewijzen, zijn wel vrijgesteld van artikel 80. Zij zijn niet vrijgesteld van de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt. Zij zijn wel vrijgesteld van artikel 80. Natuurlijk, als we artikel 80 niet meer toepassen, is deze maatregel niet meer relevant.

Ik zal nu eerst antwoorden op de vragen van de heer D'haeseleer en kom dan terug op de vele, interessante vragen van mevrouw D'hondt.

Mijnheer D'haeseleer, over het zaterdagwerk in de bouw is mijn positie niet veranderd sinds de laatste keer dat we daarover hebben gesproken. Ik ga er persoonlijk vanuit dat er redenen zijn om het verbod op zaterdagwerk op te heffen. Dat is eigenlijk niet meer relevant in de bestrijding van het sluikwerk. De bedrijven zijn er een beetje over verdeeld. Een deel van de werkgevers vindt dat ik gelijk heb, een ander deel zegt het tegenovergestelde. Ik wil dat echter niet opleggen. Het is een suggestie die ik doe en die we zullen voorleggen tijdens het sociaal overleg. In Gembloux werd deze houding overgenomen door de regering. Dat vindt u terug in de dikke nota over sociale fraude. We zullen de vraag of het verbod op zaterdagarbeid in de bouw behouden moet blijven als bestrijdingselement van sluikwerk voorleggen aan de partners van de bouwsector. Ik zit op dat vlak nog altijd op dezelfde lijn zoals ik u die heb uitgetekend.

U vroeg ook of de aanstelling van 120 agenten voor de RVA realistisch was. Ik denk het wel.

Mevrouw D'hondt, ik overloop uw vragen over Gembloux.

Alle nota's staan sinds zondag op mijn website. In de nota over sociale fraudebestrijding vindt u een passage terug inzake flexibiliteit. Daarin delen wij mee dat de minister van Werk contact zal opnemen met de sociale partners om te onderzoeken of we inzake een aantal gevoelige thema's vooruitgang kunnen boeken. Die gevoelige thema's zijn onder andere de pure complexiteit van de arbeidstijdreglementering. Niemand kan daaraan nog uit. Misschien moeten we die eenvoudiger en zodoende beter controleerbaar maken. De problematiek van de flexibiliteit in het algemeen is ook een gevoelig thema. Een derde gevoelig thema dat daarmee samenhangt, ontglipt mij nu.

Het is de vraag of de minister van Werk terzake een gesprek kan hebben met de sociale partners dat ertoe zou kunnen leiden tegen 1 januari 2005 een aantal principiële pistes voor verbetering, vereenvoudiging en meer realisme inzake arbeidstijdregeling en flexibiliteit voor te leggen. Dit is echt wel een materie voor sociaal overleg in de sectoren. Ik denk niet dat ik u daarvan moet overtuigen. Die passage is aanvaard, zoals de hele nota inzake sociale fraude aanvaard is. Meer is daarover niet gezegd.

U hebt mij gevraagd of ik nu alle registers opentrek. Ik trek inderdaad alle registers open inzake de bestrijding van sociale fraude. Men kan daar echter geen mirakeloplossingen formuleren. We zullen heel wat reglementeringen moeten bekijken. Een aantal reglementeringen is zodanig ingewikkeld dat ze leiden tot verkeerd gebruik en uiteindelijk

fraude. Je me réfère également aux problèmes relatifs au droit pénal en matière de fraude sociale. Il convient de procéder à une nouvelle évaluation, ce qui nécessitera toutefois plusieurs années. Certains aspects peuvent cependant être réglés immédiatement, comme la création du Conseil fédéral de lutte contre le travail illégal, Colutril.

En ce qui concerne les faux indépendants, nous sommes, à mon estime, sortis de l'impasse politique, mais il nous reste encore à donner corps aux décisions, ce qui représente au moins un an et demi de travail. L'accord politique prévoit un dispositif général assorti de critères précis: est-il question d'une relation d'autorité et donc d'un contrat de travail? Une convention sectorielle sera élaborée, ainsi qu'une "réglementation complémentaire" pour tous les autres cas. Une réglementation par défaut, en quelque sorte. La mise au point de ce règlement demandera néanmoins encore de très nombreuses heures de travail.

En matière de travail à domicile, nous avons également fait un véritable pas en avant. Notre législation sociale n'est pas adaptée au travail à domicile. La notion de "bénévolat" est également importante. Gembloux a dressé un inventaire des problèmes, ce qui aboutira à des initiatives et à des questions au CNT.

Le train ne représente effectivement pas une option pour tout le monde, mais là où il existe, son utilisation doit être encouragée, également d'un point de vue financier. C'est mon avis sur les déplacements entre le domicile et le lieu de travail.

Il a été dit ici qu'un pour cent d'avantage fiscal en faveur des

tot fraude. U weet bijvoorbeeld goed dat er een verschil is tussen de fiscale en de sociale definitie van "loon". Ik kan het niet gedetailleerd uitleggen en een werkgever zal dat ook niet kunnen. Dat leidt tot veel onduidelijkheden en fraude. Het harmoniseren van het fiscale en het sociale begrip "loon" is een werk van jaren.

Er is de problematiek van het strafrecht inzake sociale fraude. Ik denk dat een herbalanceringsnodig is om het efficiënter te maken. Dat is ook een werk van jaren.

Er zijn echter ook zaken die we onmiddellijk kunnen doen. We kunnen reeds beginnen met het operationeel maken van de Federale Raad voor Bestrijding van illegale arbeid, Colutril. Het reglementaire werk is daar gebeurd.

Als u mij vraagt of ik alle registers opentrek, dan is mijn antwoord volmondig ja.

Aanleunend bij de fraudeproblematiek is er de problematiek van de ontwijking van bijdragen door schijnzelfstandigheid. Mijnheer de voorzitter, ik wil vermijden mijn uiteenzetting opnieuw te moeten doen. Er is overigens nog een belangrijke vraag van mevrouw Jiroflée die nog niet aan de orde is gekomen en waarin zij een aantal zeer pertinente elementen aanbrengt.

Mevrouw D'hondt, ik denk inderdaad dat we uit een politieke impasse geraakt zijn. U hebt gelijk dat u sceptisch blijft. Wie uit een politieke impasse geraakt, is er immers voor verantwoordelijk om vervolgens concrete stappen te ondernemen. Volgens mij zal het nog minstens anderhalf jaar werk vergen. De nota is inderdaad misschien wat cryptisch. Het politieke akkoord is dat we een algemene precieze regeling opstellen, met precieze criteria op basis waarvan wordt beslist of er een gezagsrelatie is en dus een arbeidsovereenkomst en geen zelfstandigheid. We zullen dus een algemene regeling opstellen, maar we zullen tegelijkertijd de sectoren toelaten sectorale regelingen te treffen en we zullen zelfs regelingen per beroepsgroep maken.

We gaan dat doen in concertatie. Als u mijn nota goed gelezen hebt, zal u zien dat er zich een hele pendeldiplomatie gaat ontwikkelen tussen de betrokken paritaire comités van de sectoren, de Hoge Raad voor de Middenstand, de Nationale Arbeidsraad en de regering. We gaan proberen sectorale regelingen vast te leggen inzake schijnzelfstandigheid. Waar er geen sectorale regeling tot stand komt, zal er een algemene basisregeling zijn die by default zal gelden. Zo'n regeling by default is een suppletieve regeling en dat vind je ook de tekst. Ik geloof daarin, maar men zou daarover opnieuw kunnen zeggen: de duivel zit in het detail. We zullen dit moeten uitwerken en ik denk dat we daaraan minstens anderhalf jaar tot twee jaar werk zullen hebben. Dan zullen we niet alleen uit de politieke impasse zijn, maar op het terrein ook een meer realistische en meer strikte wetgeving kennen. Dat is nodig.

Inzake de thuisarbeid is het antwoord wat gelijkaardig. U hebt het recht daarover van mening te verschillen, want de oppositie moet oppositie voeren. Ik vind dat wij inzake thuisarbeid wel een stap vooruit hebben gezet. De regering heeft een aantal belangrijke problemen geïdentificeerd inzake sociale wetgeving en thuisarbeid.

employeurs pour les primes dans le cadre du travail en équipes, c'est plutôt mince. C'est relatif, évidemment. L'option retenue en Allemagne, par exemple, serait tout à fait hors de prix dans le cas de la Belgique. J'admets que l'avantage final n'est pas énorme.

Certains préconisent la suppression des cotisations sociales pour les allocations familiales et les soins de santé pour tous ceux qui bénéficient d'un revenu minimum. J'aimerais aller encore plus loin à cet égard et prendre en considération toutes les cotisations sociales, mais c'est là un débat qui nous mènerait trop loin aujourd'hui.

La liaison au bien-être des pensions est un thème qui ne figurait pas à l'ordre du jour de Gembloux. Le sujet sera traité ultérieurement.

Il a été demandé si l'ONEM dispose de suffisamment de personnel pour concrétiser la nouvelle mesure. J'imagine que cela doit être faisable avec 120 employés supplémentaires.

Il a également été demandé si, dans le cadre de la nouvelle mesure, une différence serait faite en fonction de l'âge et du sexe. Des études ont justement révélé que le manque de transparence compliquait l'application de l'article 80. Il ne faut donc pas retomber dans le piège et distinguer à nouveau plusieurs catégories.

Onze sociale wetgeving is niet aangepast. Ik geef een banaal, zelfs belachelijk voorbeeld. Als u aan thuisarbeid doet, bent u volgens de letter van de wet verplicht twee toiletten te hebben: een voor mannen en een voor vrouwen. Het is een belachelijk voorbeeld, maar zo is het. Dit is een illustratie van het feit dat onze wetgeving inzake bescherming en welzijn niet aangepast is. Ik kan nog meer relevante voorbeelden geven. Wij moeten ervoor zorgen dat ons juridisch kader aangepast is. Er is overigens nog altijd de omzetting in de praktijk van een Europees kaderakkoord tussen Europese vakbonden en Europese wetgevers met betrekking tot thuisarbeid. De definitie van de notie "vrijwilligheid" bij thuisarbeid is belangrijk. Dit moeten vrijwillige opties zijn en dat moeten we ook preciseren. Ik denk dat we in Gembloux een nota goedgekeurd hebben die een logboek inhoudt van initiatieven die moeten worden genomen en vragen die moeten worden gesteld aan de Nationale Arbeidsraad. Ik zou niet gelukkig zijn als u dat zou willen minimaliseren. Ik hoop dat u dat niet doet.

Wat was weer uw probleem met het woon-werkverkeer? Het was niet goed. Het is juist dat voor een aantal werknemers de trein geen optie is. Laten wij waar de trein wel een optie is, die in godsnaam interessanter maken! Wij hebben een gigantisch engagement in verband met Kyoto voor ons liggen. Waar de trein een optie is, maak hem daar interessant. Ik geloof in het prijsmechanisme, ook daar.

Ik kom tot de ploegenarbeid. Ik zal niet met u discussiëren over de vraag of 1% op de loonkosten veel of weinig is. Dat is tegelijk weinig en veel. 1% is weinig in vergelijking met het buitenland, maar over 1% loonsverhoging zijn soms lange conflicten uitgevochten. 1% loonkosten is anderzijds ook weer niet weinig. De vergelijking met Duitsland is interessant. Wij zijn niet in staat te doen wat Duitsland doet. Duitsland heeft jaren geleden de verstandige beslissing genomen om de premies uit hoofde van de werknemer anders te behandelen voor de personenbelasting. Het helpt ons niet dat vandaag te doen, want dat is een mooi en misschien legitiem geschenk voor de betrokken arbeider, maar dat helpt het bedrijf niet. Wij hadden natuurlijk kunnen zeggen dat wij zouden doen zoals de Duitsers en de premie voor de werknemer aftrekbaar maken, en dan moet je werknemer aanvaarden dat zijn bruto salaris verminderd wordt: het dient eigenlijk om het voor de werkgever interessant te maken. Ik denk dat dit een zeer ingewikkelde acrobatie geweest zou zijn. Wij dienen onze doelstelling beter door te zeggen dat er een voordeel is via de fiscaliteit, voor de werkgever. U hebt gelijk dat het voordeel niet enorm is. Het probleem is dat onze overheidsfinanciën dat ook niet toelaten.

Wat betreft de bonus is er een bijna filosofisch meningsverschil. Ik ga u provoceren en ik riskeer nu hier nog lang te moeten blijven, maar filosofisch begrijp ik dat niet zo goed. U hebt niet zo lang geleden gezegd dat de sociale bijdragen inzake kinderbijslag en gezondheidszorg nul moeten worden. Dat was geen filosofisch probleem. Ik zeg dat alle bijdragen voor iemand met een minimumloon nul mogen zijn. Ik vind dat ook geen filosofisch probleem. U kunt zeggen: daartussen zitten pensioenen, werkloosheid en invaliditeit, de mensen moeten toch voelen dat dit geld kost. Ik vind dit persoonlijk eigenlijk een beetje een fetisjistische discussie. Ik moet u daarvan niet overtuigen, het is zeer eerbaar om daarover een andere mening te hebben. Als mensen meer in hun

portemonnee kunnen krijgen, zodat zij meer aangemoedigd zijn om te werken en de inspanning die zij doen beter beloond is, waarom zouden wij dat dan niet doen? Maar goed, dat is een bijna filosofische discussie.

De welvaartsvastheid van de pensioenen is natuurlijk niet aan de orde geweest in Gembloux. Wij hadden een duidelijke agenda. Wij zullen het op een latere Ministerraad nog hebben over sociale uitkeringen.

Ik kom tot de vragen van mevrouw De Block. Zijn er voldoende middelen en mankracht? Ik ga daarvan uit, als wij 120 bijkomende agenten aanwerven. U vroeg ook of ik rekening zal houden met het geslacht en de leeftijd als ik aan die termijnen werk. Ik zou dat eerlijk gezegd niet doen. Het zit ook niet in de beslissing van Gembloux. Ik wil u eigenlijk verwijzen naar de studie die het Centrum voor Sociaal Beleid en IRES hebben gemaakt over artikel 80.

IRES heeft een heel interessante studie, weliswaar met een meer economistische benadering, die ik niet zo graag heb, wat betreft de alternatieven. IRES pleit voor het scherper verminderen van de uitkeringen in de tijd. Dat is niet mijn pleidooi. IRES maakt een aantal zeer pertinent opmerkingen. Ten eerste, IRES zegt dat 26% van zij die bedreigd worden met artikel 80 werk vinden. IRES zegt echter ook, ten tweede, dat artikel 80 niet transparant is voor de mensen. Het is niet duidelijk. Ik verwijs naar het voorbeeld dat ik heb gegeven: een vrouw van 36 in Brugge, 3 jaar en 11 maanden, en een vrouw van 36 in Mons, 6 jaar en 8 maanden. IRES zegt dat dit niet transparant is.

Als wij wat meer transparantie willen in het optreden van de RVA, dan denk ik dat opnieuw iets uitwerken zoals artikel 80 – met 10 verschillende categorieën – niet goed is. Ik denk dat men moet differentiëren in de tijd om de zaak uitvoerbaar te maken voor de RVA. Ik zou geen onderscheid maken tussen mannen en vrouwen, maar waar veel werkloosheid is, daar is de groep zeer groot. Daar kan men een beetje selectiever te werk gaan wat betreft deze controle. Waar er minder werkloosheid is, daar is de groep minder groot en daar kan men dus iets minder selectief zijn. Het onderscheid mannen-vrouwen zou ik echter niet maken.

03.33 Maggie De Block (VLD): (...), omdat het nu wel gebeurt. Dan zijn wij het eens...

03.33 Maggie De Block (VLD): Sur ce point, je partage entièrement l'avis du ministre. Je m'oppose également à la différenciation liée au sexe.

03.34 Minister Frank Vandenbroucke: Dan zijn wij het eens.

03.35 Maggie De Block (VLD): Gaat u het in de toekomst ook doen, omdat het nu wel gebeurt (...) geslacht en leeftijd?

03.36 Minister Frank Vandenbroucke: Wij zijn het eens. Ik denk dat de mensen van IRES gelijk hebben. Artikel 80 is totaal niet transparant, onder meer door al die differentiaties.

Le **président:** Monsieur le ministre, je voudrais encore aborder De **voorzitter:** Kan u

brièvement la question des travailleurs âgés pour vous demander une petite précision car, sauf erreur de ma part, je n'ai pas obtenu de réponse en la matière.

Dans un article du journal "Le Soir", vous avez cité l'exemple d'un travailleur âgé de 52 ans comptant 20 années de carrière. Avez-vous pris un engagement plus précis dans ce domaine? Visez-vous exclusivement le travail manuel? Visez-vous des personnes qui pourraient justifier d'une vingtaine d'années de carrière, par exemple?

Je ne sais pas si vous avez répondu précisément à cette question.

03.37 Frank Vandenbroucke, ministre: La notion de travailleur manuel émane d'un communiqué de presse publié à la suite d'une conférence de presse de M. Di Rupo. Personnellement, je n'ai pas avancé l'idée de distinguer les travailleurs manuels et les autres. Je vais vous décevoir mais je ne veux pas préjuger de la concertation que j'aurai avec les syndicats et le patronat. Il serait malvenu pour moi de parler aujourd'hui d'un tel âge ou d'un tel critère d'ancienneté ...

verduidelijken wat u in verband met de oudere werknemers heeft gezegd? In het artikel dat in "Le Soir" is verschenen wordt gesproken over "52" jaar en "handarbeider".

03.37 Minister Frank Vandenbroucke: Ik heb geen onderscheid gemaakt tussen handarbeiders en andere werknemers. Ik kan slechts criteria vastleggen nadat er overleg is gepleegd met de sociale partners.

Le **président**: Vous ne prenez donc aucun engagement par rapport à un minimum?

03.38 Frank Vandenbroucke, ministre: Pas maintenant! A vrai dire, les déclarations publiques de M. Di Rupo ne me posent pas beaucoup de problèmes. Mais inviter les partenaires sociaux à une concertation en ayant déjà pris une décision au préalable, cela me semble un peu court!

Le **président**: Monsieur le ministre, je vous remercie pour les réponses que vous nous avez données au cours de ce débat important. Même s'il a été mené au-delà du Règlement de notre commission, qui n'est peut-être pas tout à fait le lieu approprié, peu importe, nous sommes demandeurs de la tenue de ce type de débat.

03.39 Guy D'haeseleer (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik wil nog eens herhalen dat wij als Vlaams Blok uiteraard voor 100 procent staan achter de benadering waarbij een goed evenwicht wordt gevonden tussen rechten en plichten. De minister heeft mij echter nog altijd niet kunnen overtuigen van de haalbaarheid van een efficiënt beleid via dit nieuwe systeem.

03.39 Guy D'haeseleer (VLAAMS BLOK): Je me réjouis de ce que le ministre s'efforce de trouver un équilibre entre les droits et les devoirs des chômeurs. Dans la nouvelle réglementation, je dois malheureusement toujours constater que la Flandre et la Wallonie sont traitées différemment. Rien de nouveau sous le soleil donc.

Ten eerste, ik blijf de verschillende behandeling van Vlaamse en Waalse werklozen - want in de praktijk zal het hoe dan ook daar op neerkomen - resoluut afwijzen. De minister heeft mij geen enkel valabel argument gegeven om die aanpak te rechtvaardigen. Mijnheer de minister, u zegt wel dat u een verbetering hebt aangebracht aan het bestaande systeem van artikel 80. Een lichte verbetering van een slechte regeling blijft nog altijd een slechte regeling.

Il est étonnant de devoir noter que chaque dossier nécessitant la collaboration de l'Etat fédéral et des Régions semble voué à l'échec. Je me réfère uniquement à l'accompagnement des chômeurs, auquel la Flandre consacrera 33 millions d'euros cette année. Au mieux, la

Bovendien denk ik dat vandaag voor de zoveelste keer is duidelijk geworden dat een systeem waarin de federale Staat en de Gewesten gelijktijdig een taak te vervullen hebben, gedoemd is te mislukken en steeds aanleiding zal geven tot een wetgeving die in de verschillende landsgedeelten verschillend zal worden nageleefd. Ik wil nog eens verwijzen naar het feit dat de minister geen enkele vat heeft op een

belangrijk element van deze nieuwe aanpak, namelijk de begeleiding. U zegt zelf dat u daar een aantal miljoenen tegenover hebt gesteld, maar als we de besluiten van de werkgelegenheidsconferentie erop nalezen zien we dat Vlaanderen toch wel een extra inspanning doet en daar 33 miljoen euro tegenover wil stellen in 2004. We zien dan welke inspanning Wallonië wil leveren, namelijk 5 miljoen euro. Ik denk dat dit cijfer op zich al genoeg duidelijkheid geeft. Het zijn peanuts en het geeft volgens mij ook aan dat men in Wallonië helemaal niet geïnteresseerd is in een rechtvaardige sociale politiek, namelijk sociale controle koppelen aan begeleiding, en dus blijft zweren bij een status-quo.

Het is uiteraard ook geen toeval dat men in Wallonië op de rem blijft staan in deze materies. Het is nu eenmaal zo dat de benadering in het zuiden van het land zodanig veel verschilt van die in het noorden dat het beter zou zijn als zoals hier in de werkloosheidsverzekering – en men moet daar toch wel eens over durven nadenken – elke deelstaat zijn eigen aanpak uitvoert, uiteraard met dien verstande dat ze daar ook de financiële consequenties van dragen. Het is natuurlijk wel gemakkelijk om in Wallonië op zijn lauweren te blijven rusten zolang Vlaanderen de rekening betaalt. Als we het systeem van werkloosheidsverzekering in stand willen houden en de solidariteit in de toekomst willen laten spelen, dan zult u de werkenden die het systeem toch betalen moeten aantonen dat wie een werkloosheidsuitkering geniet geen werk vindt en niet geen werk wil. Als u dat kunt aantonen, mijnheer de minister, denk ik dat er zelfs een breed maatschappelijk draagvlak zal ontstaan om die uitkeringen in de toekomst gevoelig te verhogen.

Ik ga nog even kort in op de opheffing van het verbod op zaterdagwerk in de bouw. Ik stel vast dat de minister bij zijn positie blijft die hij een maand geleden heeft ingenomen. Als ik het goed begrepen heb, zult u geen volledige opheffing van het verbod doorvoeren.

03.40 Minister **Frank Vandenbroucke**: Ik heb nog geen beslissing. Ik zal daarover overleg plegen.

03.41 **Guy D'haeseleer** (VLAAMS BLOK): U zult overleg organiseren met de sociale partners in de bouw. We zullen dit dossier dan ook op de voet blijven volgen, temeer daar ik denk dat een opheffing van het verbod gekoppeld aan een goede, doorgedreven strijd tegen zwartwerk zal leiden tot duizenden jobs die eigenlijk niet meer gecreëerd moeten worden. Ze bestaan nu al maar uiteraard wel in het zwart. Ik hoop dan ook dat we op korte termijn een doorbraak zullen kennen in dit dossier.

De **voorzitter**: Mevrouw D'hondt, in de normale volgorde moet ik u nu het woord geven. Mevrouw Lanjri wil echter vertrekken. Als u het toestaat, zal ik haar eerst het woord geven.

03.42 **Nahima Lanjri** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik zal het zeer kort houden omdat ik weet dat mevrouw D'hondt ook een aantal replieken zal geven die mij bezighouden.

Mijnheer de minister, u had het over een sociale of een neoliberale aanpak. U bent zeker niet de enige die kiest voor een sociale

Wallonie y affectera 5 millions d'euros. Les francophones s'efforcent de maintenir le statu quo permanent. Ils ne font pas grand-chose pour améliorer l'accompagnement. Il s'avère une fois de plus que la régionalisation intégrale de la politique de l'emploi demeure la seule option sérieuse, avec une politique propre, mais aussi une responsabilité budgétaire propre.

Est-il exact que, s'agissant de la lutte contre le travail au noir dans le secteur de la construction, il faut pousser la concertation plus avant et que certaines questions restent à trancher?

03.40 **Frank Vandenbroucke**, ministre: C'est exact.

03.42 **Nahima Lanjri** (CD&V): Je souhaiterais faire observer que le ministre ne peut s'arroger le monopole d'une approche sociale. (*Protestations de M. Vandenbroucke*)

aanpak. U heeft niet dat monopolie.

03.43 Minister **Frank Vandenbroucke**: Dat zeg ik ook niet.

03.44 **Nahima Lanjri** (CD&V): U stelt het graag witzwart. Ik denk dat er in deze commissie heel veel mensen over de partijgrenzen heen pleiten voor een sociale aanpak. Dit neemt echter niet weg dat men moet gaan voor een rechtvaardig systeem waarin de rechten en plichten, het beschikbaar zijn voor de arbeidsmarkt, maar ook het recht op begeleiding aan bod komen. Op dit laatste punt loopt het vaak verkeerd en daarop heb ik reeds in mijn vorige interpellatie gewezen. Op het terrein is vaak veel goede wil aanwezig maar de mogelijkheden zijn er niet altijd. De cijfers die collega D'hondt heeft aangehaald bewijzen dit nog een keer. Met dit systeem dat nu op poten is gezet, namelijk een verschillende behandeling naar gelang van de duur van de werkloosheid in de regio, zal men juist het tegenovergestelde effect krijgen. Men zal misschien het ongewilde effect krijgen dat betrokkenen, die pas na twee jaar worden opgeroepen door de RVA, het eerste jaar of anderhalf jaar met rust worden gelaten en niet veel begeleiding krijgen. Ik vrees voor het tegenovergestelde effect. Ik pleit voor meer begeleiding.

Ik heb nog geen antwoord gekregen, mijnheer de minister, op mijn vraag of u bereid bent om uw redenering door te trekken voor 50-plussers of migranten. Voor die categorieën bedraagt de afwijking geen 20%, maar soms zelfs drie of zelfs vijf keer zo veel. U bent dit blijkbaar niet van plan.

03.45 Minister **Frank Vandenbroucke**: Ik vond dat er in uw vraagstelling een zekere verwarring bestond op het vlak van de begeleiding. Als je vaststelt dat allochtonen meer werkloos zijn dan moet die groep intensiever worden begeleid. Dit is evident. Ik ben het daar helemaal mee eens.

03.46 **Nahima Lanjri** (CD&V): Maar als u dat voor de allochtonen doet, waarom gebeurt dit dan niet in regio's waar een hogere werkloosheid is? Die redenering is dezelfde.

03.47 Minister **Frank Vandenbroucke**: Wij leven in een land waar wij hier beschouwingen mogen geven over de begeleiding, maar daarover strikt gezien niets te zeggen hebben. Mijn collega's die daarvoor verantwoordelijk zijn, wensen niet dat ik daarover ook maar het minste verklaar. Ik heb er niets aan te zeggen. Er zijn maar twee mogelijkheden: ofwel moeten we de begeleiding terug op het federale niveau brengen en dan kunnen we daarover discussiëren, ofwel moeten we de tak werkloosheid van de sociale zekerheid compleet splitsen zodat de Gewesten daarover kunnen discussiëren. Het is een van de twee. Begeleiding is niet onze verantwoordelijkheid. Ik volg u in uw redenering. Ik heb er ook geen moeite mee dat dit in het debat aan bod komt. Allochtonen moeten volgens mij intensiever worden begeleid. In een regio met veel werkloosheid moet er meer begeleiding gebeuren. Als men de beschikbaarheid van de mensen voor de arbeidsmarkt volgt dan moet men rekening houden met het feit dat begeleiding tot de verantwoordelijkheid behoort van anderen die niet wensen dat ik mij daarmee moei. Dit is toch wel belangrijk om weten. Ik ben in dit land geboren zoals u. Het zit vandaag zo ineen.

03.44 **Nahima Lanjri** (CD&V): Je préconise également une politique tendant à une répartition proportionnelle des droits et des devoirs du chômeur. Je constate cependant que le droit à un accompagnement de qualité n'est pas toujours garanti. Je crains que la nouvelle réglementation ait pour effet indésirable que l'on ne prendra pas contact avec certains chômeurs de longue durée pendant une période d'un an ou deux, les privant ainsi d'un accompagnement sérieux.

La différenciation instaurée par la nouvelle mesure sera-t-elle également envisagée pour d'autres catégories de chômeurs telles que les allochtones et les chômeurs âgés?

03.47 **Frank Vandenbroucke**, ministre: Mme Lanjri focalise toujours le débat sur l'accompagnement des chômeurs. Je vous le rappelle pour l'énième fois : il s'agit d'une compétence régionale. D'un point de vue constitutionnel, je ne puis exprimer mon opinion à ce propos. Il faut soit défédéraliser, soit procéder à une scission complète. Tant qu'aucune de ces deux options ne se sera concrétisée, je ne pourrai me prononcer sur l'accompagnement des chômeurs.

03.48 Nahima Lanjri (CD&V): Ik vrees gewoon dat nog meer het verkeerde signaal wordt gegeven, dat u ze nog meer met rust gaat laten.

03.49 Minister Frank Vandenbroucke: Nee, dat denk ik niet. Dat is een pertinent punt maar ik denk niet dat het in de praktijk zo is.

Vandaag stempelt een vrouw in Mons, een vrouw van 36 jaar, 80 maanden! Dat is het signaal. 80 maanden! In vele andere streken, zeker voor de ouderen, is het 90 maanden, 95 maanden. U moet wel even het verschil maken. U zegt dat ik een slecht signaal geef, dat ik 24 maanden wacht. Maar de realiteit is dat voor al wie niet samenwonend is, die periode nu oneindig is, in de werkelijke mathematische betekenis. Zij worden nooit opgeroepen. U bent hier aan het zeggen dat een jaar lang is, dat twee jaar lang is. Voor hen die opgeroepen worden is het in de streken waarover u bezorgd bent 6 jaar, 7 jaar, 8 jaar. Ik ben wel blij dat mensen kritisch zijn...

03.50 Nahima Lanjri (CD&V): Als u zegt dat dit heel lang is, moet u geen verschillen gaan maken. Ik denk dat het voor iedereen belangrijk is.

03.51 Minister Frank Vandenbroucke: Mag ik vragen dat u toch eens het onderscheid maakt tussen wat misschien nog niet goed is, wanneer wij zover zullen zijn dat wij die benadering implementeren, en de realiteit, die veel erger is.

03.52 Nahima Lanjri (CD&V): De realiteit waaraan ook de socialisten hebben meegewerkt. Ook de Vlaamse. Daarnet begon u over Miet Smet. Dan wil ik dat toch ook even zeggen.

03.53 Minister Frank Vandenbroucke: Ja, omdat het een beetje raar is dat u daar zo verbaasd over bent.

03.54 Nahima Lanjri (CD&V): Ik wil de discussie niet voeren maar als u daarover begint, waarmee u niet mij persoonlijk aanvalt maar...

03.55 Minister Frank Vandenbroucke: Ik val Miet Smet niet aan. Miet Smet is eigenlijk zeer gelukkig met wat ik doe want zij heeft dat jarenlang geprobeerd.

03.56 Nahima Lanjri (CD&V): U zegt toch eigenlijk hetzelfde: aan de ene kant waren er meer schorsingen dan aan de andere kant. U zoekt nu argumenten om dat voort te zetten terwijl u het er eigenlijk niet mee eens bent.

03.57 Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw Lanjri, nee. Mag ik vragen dat men de subtiliteit van mijn redenering probeert te begrijpen? Ik heb twee dingen gezegd. Ga maar eens kijken naar de cijfers in de rapporten van de RVA. In artikel 80 zit er een enorme discrepantie inzake de tijd die de mensen krijgen vooraleer zij gecontacteerd worden, veel groter dan wat ik nu voorstel. Maar, heb

03.48 Nahima Lanjri (CD&V): Par ce système, le ministre donne aux chômeurs un signal totalement erroné: il les laissera tranquilles pendant encore plus longtemps.

03.49 Frank Vandenbroucke, ministre: Un an ou un an et demi peut paraître une période interminable. A Mons, toutefois, il n'est pas exceptionnel qu'un chômeur de 36 ans demeure sans emploi pendant plus de cinq ans. Ramener cette durée à deux ans constitue déjà un bel exploit. Il faut parfois poursuivre des objectifs réalisables.

03.55 Frank Vandenbroucke, ministre: La ministre Miet Smet a tenté des années durant de réaliser la même chose.

03.57 Frank Vandenbroucke, ministre: L'article 80 permet une discrimination énorme en ce qui concerne la période pendant laquelle l'ONEM laisse un chômeur en paix. Au sud du pays,

ik gezegd, de resultaten – in termen van effectieve sancties – zijn ongeveer gelijk verdeeld. Daar zijn redenen voor. Om te beginnen, er zijn veel meer mensen die zo langdurig werkloos zijn in Mons – dat is een eerste reden. Een tweede reden is dat de manier waarop de RVA optreedt vrij objectief is, zolang de RVA geen beroep moet doen op gegevens van de Gewesten want die krijgen zij inderdaad niet op de correcte manier.

Ik heb dus twee dingen gezegd. Ik heb niet gezegd dat ik geschandaliseerd ben door artikel 80. Ik denk wel dat die tijdsverschillen te groot zijn. Dat is totaal niet transparant. Maar ik heb gezegd – ter verdediging van mevrouw Smet en de vele ministers die dat artikel hebben toegepast; ik ook tot nu toe – dat het resultaat niet zeer onevenwichtig is in de feiten. Dat is ook de reden waarom er nooit een grote politieke crisis over ontstaan is.

03.58 Nahima Lanjri (CD&V): Toen de camera's er waren, piepte de minister anders.

03.59 Minister Frank Vandenbroucke: Nee, ik heb dat allemaal gezegd.

03.60 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het debat van vanmiddag en vanavond heeft mij - misschien duidelijker dan dat het de laatste tijd het geval was - doen beseffen dat er grote verschillen zijn tussen de benadering van u als socialist en van mij als christen-democraat. Misschien vergat ik dat stilaan, maar ik zal het cultiveren.

Ik wil nog een aantal zaken zeggen over de punten betreffende de Ministerraad van Gembloux. Wat flexibiliteit betreft, moet ik eerlijk zeggen dat ik het moeilijk heb om u te volgen als u zegt dat ik dat moet gaan zoeken onder de sociale fraude. Er bestaat terecht of ten onrechte – dat is niet de reden van mijn vraag – een duidelijke vraag in het economisch leven naar meer flexibiliteit. Heeft men daarover in het kader van de activeringen en de 200.000 nieuwe jobs iets beslist op de Ministerraad van Gembloux of heeft men niets beslist? Ik vind het bestrijden van de sociale fraude ook een heel belangrijk item, maar de link tussen beide ontsnapt mij. Dat moet ik eerlijk zeggen. Waarschijnlijk zal het echter aan mij liggen.

Ik moet eerlijk zeggen dat ik paf sta wat huisarbeid betreft. U zegt dat de regering in Gembloux of in de voorbereiding van Gembloux de problemen geïdentificeerd heeft.

03.61 Minister Frank Vandenbroucke: We hebben meer gedaan dan dat.

03.62 Greta D'hondt (CD&V): Ik hoop dat u meer gedaan heeft dan dat. Dat is echter hetgeen dat u geantwoord hebt. Ik heb het letterlijk genoteerd. Ik wil het niet in het belachelijke trekken. Van dat soort van problemen met huisarbeid kon ik u echter reeds een paar jaar geleden gezegd hebben dat dit een probleem was. Het gaat dan over het feit dat men een afzonderlijk toilet moet hebben wanneer men met twee of drie in een lokaal werkt en dat soort van dingen. Ik bagatelliseer dat niet. Het is niet iets dat valt te bagatelliseren.

cette période semble infinie. Les sanctions effectives sont à peu près identiques dans les entités fédérées et c'est uniquement grâce à cela que les disparités entre le nord et le sud n'ont jamais entraîné de crise politique. Mais cet équilibre est illusoire car le sud du pays compte un nombre beaucoup plus élevé de chômeurs.

03.58 Nahima Lanjri (CD&V): Le ministre a tenu un autre discours en présence des caméras.

03.59 Frank Vandenbroucke, ministre: Je ne dis rien de neuf.

03.60 Greta D'hondt (CD&V): J'ai constaté qu'il existe des différences nettement marquées entre le ministre socialiste et une chrétienne démocrate comme moi.

Le ministre établit un lien entre le besoin de flexibilité dans l'économie et la fraude sociale. J'estime que cette déclaration est pour le moins étrange.

Les explications du ministre en ce qui concerne le travail à domicile me laissent sans voix. Le gouvernement a identifié le problème.

03.62 Greta D'hondt (CD&V): Il s'agit d'un problème si ancien que je peux moi aussi lui fournir une liste. N'en sommes-nous encore qu'à ce stade?

03.63 Minister **Frank Vandenbroucke**: We hebben natuurlijk meer gedaan dan ik gezegd heb. Ik heb trouwens zelf gezegd dat dit een belachelijk voorbeeld was.

03.63 **Frank Vandenbroucke**, ministre: Nous avons fait plus que cela.

03.64 **Greta D'hondt** (CD&V): Ik vind dat niet belachelijk.

03.65 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mevrouw D'hondt, u zal het zien en u hebt dat natuurlijk allang kunnen doen. U vermijdt zorgvuldig dat u ergens kleur over moet bekennen. U zegt dat het niet genoeg is, dat het niet duidelijk is en dat u dat al wist. U zal echter zien dat in de beslissingen van Gembloux een volledig logboek zit van acties. Daarin staat waarvoor we welke instantie zullen inschakelen, tegen wanneer er een advies moet zijn en waar ik zelf initiatief ga nemen. Het is dus een compleet logboek van te ondernemen acties met een timing. Ik denk dat dit een stap vooruit is. Ik wil dat niet overdrijven. Dat is echter wel een stap vooruit.

03.65 **Frank Vandenbroucke**, ministre: Mme D'hondt se contente de caricaturer la situation. Nous disposons à présent d'un journal de bord précisant les différentes étapes et les délais concrets.

03.66 **Greta D'hondt** (CD&V): Mijnheer de minister, ik pik hierop in met hetgeen ik in mijn vraag gezegd heb. Ik vroeg mij daarbij af wat ik aan het doen was en wat voor zotten er voor mij zaten. Waar is die tekst? Of moeten we naar uw website kijken?

03.67 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mevrouw D'hondt, het spijt mij ten zeerste, maar inderdaad, u moet naar mijn website kijken. Het staat daarop. Het is een officiële site.

03.68 **Greta D'hondt** (CD&V): Het is hier een Parlement. Het is hier de Kamer van Volksvertegenwoordigers. De adviezen die de NAR, de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en dergelijke uitbrengen, die bezorgt men ons. Ik moet die niet op papier hebben. Zo modern ben ik reeds. Men mag mij die per e-mail opsturen. Men mag er van alles mee doen, maar we krijgen ze. Wat belet er de regering om die teksten te bezorgen aan het Parlement, aan de Kamer? Verdraaid nog aan toe, als ik echt fier zou zijn over mijn werk, dan zou ik niet snel genoeg kunnen zijn om het u te bezorgen.

03.68 **Greta D'hondt** (CD&V): Est-il si difficile de nous fournir ce texte?

03.69 Minister **Frank Vandenbroucke**: Ik zal aan de premier vragen om u die teksten te bezorgen.

03.70 **Greta D'hondt** (CD&V): Dat zal ik dan wel allemaal lezen, mijnheer de minister.

Wat de ploegenpremies betreft, er is geen haar op mijn hoofd dat eraan dacht om hier hetzelfde te doen als in Duitsland. Ik heb alleen gezegd dat wat u voor het ploegensysteem hebt gedaan de concurrentiehandicap niet goedmaakt, ongeacht het instrument dat u kiest, of u de 1% realiseert via de lonen van de werknemers of via de bedrijfsvoorheffing. Dat was mijn opmerking.

Wat de werkbonus en het filosofisch debat betreft, is er inderdaad een groot verschil in opvatting tussen ons. Ik zal dit herhaaldelijk blijven zeggen. Het gaat er niet over dat ik de mensen wil pijnigen en dat zij van mij moeten betalen. Zo zot ben ik ook niet. Ik blijf ervan overtuigd dat men de mensen moet bijbrengen dat krijgen ook betalen is, hoe minimaal het inkomen ook is. Als het hoger is dan het leefloon vind ik dat mensen moeten weten dat krijgen ook geld kost.

03.70 **Greta D'hondt** (CD&V): Au demeurant, je n'ai jamais dit que nous devions imiter l'Allemagne pour consolider notre compétitivité. Il reste que la proposition du gouvernement n'élimine pas le handicap salarial. Elle privilégie l'instrument de la sécurité sociale plutôt que le précompte professionnel mais l'origine des fonds utilisés par la sécurité sociale reste un grand point d'interrogation.

Daarin verschillen wij waarschijnlijk van mening.

Ik heb nog een andere bekommernis, mijnheer de minister, en dat is de volgende. U hebt gekozen voor het instrument van de sociale zekerheid en niet van de fiscaliteit of de bedrijfsvoorheffing. Ik heb evenwel niets gelezen over de compensatie voor de sociale zekerheid. Als men niet meer moet betalen, waar zal de sociale zekerheid dan zijn middelen halen? Dat is geen filosofisch debat, maar een politiek debat.

03.71 Minister **Frank Vandenbroucke**: Het antwoord is zeer eenvoudig. De compensatie gaat volledig gebeuren door de afschaffing van het belastingkrediet voor lage inkomens van werknemers. Dat brengt meer op dan wat die werkbonus kost, alleen hebben we een overgangsprobleem. Bij de start kost die werkbonus direct geld. Dat is de reden waarom we maar in fasen opstarten. Als men start, kost het hoe dan ook geld en heeft men niet meteen de fiscale compensatie. Dan is er een overgangsprobleem, maar dat hebben we ook onder de knie. Wat daarbij een beetje helpt, is dat mijn hervorming van de inkomensgarantie-uitkering in de werkloosheid een klein beetje geld oplevert. Dat is niet veel, maar het helpt een beetje.

03.72 **Greta D'hondt** (CD&V): "On verra". We zullen zien of het inderdaad compleet wordt geneutraliseerd. De zaak blijft dat ik daar met mijn klein verstand niet bij kan. Ondanks de discussie die in het Parlement en in andere kringen is gevoerd, ondanks dat men heel recentelijk nog mordicus vasthield aan de keuze om dit te doen via de fiscaliteit, komt men daar nu op terug – men heeft er nog niet van kunnen genieten – en gaat men het doen via de werkbonus en de sociale zekerheid. Dat zal misschien wel aan mijn al te grote rechtlijnigheid liggen. Ik vind dat een regering twee keer moet nadenken voordat zij maatregelen neemt. Zij heeft een zeer goed overheidsapparaat om die zaken uit te dokteren en om die fouten niet bij herhaling te maken. Men komt op zijn standpunt terug. Dat is waarschijnlijk allemaal modern, de goede look.

U moet zich eens voorstellen dat de administratie van Financiën u niet heeft kunnen zeggen – wat een povere soldaat zoals ik wel kon – dat men met die fiscaliteit nog wat zou tegenkomen.

Bovendien zou u slechts twee jaar later resultaten kunnen boeken. Dit kon geen succes worden. Met de voorspelling dat hij binnen twee jaar meer zal verdienen of van een terugbetaling kan genieten, zal men een werkloze immers niet kunnen overtuigen van het nut uit de werkloosheid te treden. Op tot dit besluit te komen moet men niet clever zijn maar alleen een beetje terreinervaring hebben. Ik zal wellicht te veel terreinervaring hebben en anderen te weinig.

Ik wens nader in te gaan op de werkbereidheid. Mijnheer de minister, ik apprecieer de toon niet. Mocht elke minister zoveel durven ondernemen op het vlak van de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt als mevrouw Smet en de heer Van den Brande en daarvoor de heer Hansenne, die voor de doorbraak heeft gezorgd, dan zal mijn respect voor die opvolgers even groot zijn als voor degenen die ik zopas vermeld heb.

03.71 **Frank Vandenbroucke**, ministre: La suppression du crédit d'impôts pour les bas salaires est tout à fait à même de financer le bonus crédit d'emploi, même si je reconnais qu'il nous faudra d'abord traverser une période transitoire coûteuse.

03.72 **Greta D'hondt** (CD&V): Je pars du principe que les petits salaires doivent aussi être prêts à apporter leur contribution à la sécurité sociale. Je ne comprends pas que l'on s'accroche coûte que coûte aux choix opérés, même s'ils s'avèrent malheureux. Le bonus crédit d'emploi doit être réglé par le biais de la sécurité sociale: il est évident que l'option de la fiscalité se soldera par un échec.

A propos de la disposition au travail, j'ajouterai encore une réflexion: si chaque ministre osait aller aussi loin que les ministres CD&V en leur temps, mon respect pour leurs nombreux successeurs grandirait.

(...) (...)

03.73 Greta D'hondt (CD&V): Daar trek ik me niets van aan. Ik werk nooit voor de televisie.

Voor degenen die reeds wat langer in dit Parlement zetelen wens ik het geheugen op te frissen over de werkloosheidsverzekering. In de regio zijn we geëvolueerd van het dubbele van de gemiddelde werkloosheidsduur naar anderhalf om te eindigen op het nationale niveau.

(...) (...)

03.74 Greta D'hondt (CD&V): Het regionaal of het nationaal gemiddelde is geen kleine slok op de borrel verschil.

03.75 Minister Frank Vandenbroucke: (...)

03.76 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de minister, u mag de tussenperiode niet vergeten.

03.76 Greta D'hondt (CD&V): A l'époque, il fallait être très courageux pour mettre les chiffres des entités fédérées sur la table.

Men heeft een moedig beleid gevoerd. Denken we maar aan de beoordeling inzake het te lang werkloos zijn met een schorsing als gevolg die eerst in de commissies in de gewestelijke bureaus werd geveld en daarna in de nationale administratieve commissie met gelijke beoordelingen en gemengde commissies Vlaanderen-Wallonië werd overgedaan. Daar was moed voor nodig.

Ik wil u alleen maar zeggen – ik ga er niet verder op in – dat dergelijke zaken shockerend zijn.

03.77 Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, (...) heel voorzichtig. Ik moet dat misschien rechtzetten. Geen kwaad woord over mevrouw Smet, want ze heeft mij veel succes toegewenst om mijn doel te bereiken.

03.78 Greta D'hondt (CD&V): Dat heb ik ook gedaan.

03.79 Minister Frank Vandenbroucke: Ze geloofde misschien niet dat ik het zou bereiken.

03.80 Greta D'hondt (CD&V): Dat geloofde ik ook niet.

03.81 Minister Frank Vandenbroucke: Een tijd geleden echter, toen het rapport van CSD werd voorgesteld, zei ze dat ze er nooit in gelukt was dat te veranderen en wenste mij veel succes toe. Ze hoopte ook dat ik zou slagen, maar dat zou ze nog moeten zien. Mevrouw Smet en ik zitten op dezelfde golflengte. Ik heb enkel aan uw jongere collega, mevrouw Lanjri, willen zeggen dat het nogal raar is zo verbaasd te doen over de regionale verschillen, als we er jarenlang mee hebben geleefd.

03.81 Frank Vandenbroucke, ministre: Il n'est nullement question de critiquer Mme Smet. Lors de la présentation du rapport CBS, elle m'a souhaité de réussir là où elle avait échoué. Mme Smet et moi-même sommes sur la même longueur d'ondes. Mon objectif était d'expliquer clairement à Mme Lanjri qu'il est étrange de s'étonner des différences régionales. De fait, elles existent depuis des années déjà.

03.82 Greta D'hondt (CD&V): Ik zal u enkele zaken zeggen over die regionale verschillen.

Mijnheer de minister, ik ben een van degenen in de commissie die het langst heel schroomvallig zal omgaan met regionale verschillen. Het gaat immers over mensen die geen werk vinden en dikwijls heel zware inspanningen hebben gedaan om werk te vinden. Dan maakt voor mij taal of kleur geen verschil.

Dat gezegd zijnde, voeg ik eraan toe dat ons stelsel echter ook rechtvaardig moet blijven. Het feit dat iemand woont of leeft in een regio waar er veel werkloosheid is, is geen reden om passief te zijn. Het zou voor de gemeenschapsinstellingen die bevoegd zijn voor de begeleiding van werkzoekenden een dubbele stimulans moeten zijn om naar die mensen te gaan. Dat wou ik zeggen. Ik heb het misschien niet duidelijk vertaald. Ik protesteer tegen het feit dat de wetgever een onderscheid maakt in het aantal maanden vooraleer de RVA een werkloze oproept naargelang de werkloosheidsgraad in de betrokken regio. Immers, men zou deze mensen, die het al het moeilijkste hebben, het minst lang in de steek mogen laten.

Wat de RVA doet, is veeleer negatief sanctionerend dan helpend. Dit kan volgens mij helpend zijn. Men kan een duwtje in de rug geven waar dit het meest nodig is.

Ik kom tot de regeling zoals ze hier voorligt. U zegt dat u niet begrijpt wat ik bedoel. Ik zal het nogmaals proberen te verwoorden. Mijnheer de minister, u deelt mee wat u aan geldmiddelen verstrekt. U zegt echter dat u niet mag zeggen wat de Gemeenschappen voor begeleiding krijgen en dat uw collega's niet willen dat u op hun terrein komt. Dit is - verontschuldig mij - hypocriet. Sinds jaar en dag sluit de federale regering samenwerkingsakkoorden met de Gewesten en de Gemeenschappen. Ik heb al deze samenwerkingsakkoorden bij. Ze werden telkens gehonoreerd met geldmiddelen die specifiek bestemd waren voor bepaalde groepen, zoals bijvoorbeeld de groep -25. Wanneer er nog middelen over waren, gingen die in een bepaalde periode naar de groep +25 en in een andere periode naar een andere groep. Ik heb alle samenwerkingsakkoorden bij. Ik bekijk deze van 1999.

03.83 Minister Frank Vandenbroucke: Kunt u mij die documenten meegeven? Dit is zeer interessant.

03.84 Greta D'hondt (CD&V): Ik bekijk de bedragen in 1999. Het totaal toegekend jaarbedrag is maximum 263,25 miljoen Belgische frank voor de VDAB, maximum 222,75 miljoen Belgische frank voor de FOREM, enzovoort. Die bedragen waren bestemd voor begeleidingsprojecten. Ik heb berekend dat in datzelfde jaar 460 miljoen Belgische frank naar de VDAB, de FOREM en het Brusselse Gewest gingen voor begeleidingskosten. Dan: maximum 540 miljoen Belgische frank. Ik kan verdergaan, want ik heb ze allemaal bij. Allemaal geld voor begeleiding.

Ik heb ook rapporten waarin berekend is hoeveel het kost om een werkzoekende te begeleiden. Het gaat om tekortenbegeleiding of

03.82 Greta D'hondt (CD&V): Je me réfère aux différences régionales avec la plus grande prudence. Nous parlons de personnes qui consentent d'importants efforts pour trouver un emploi et, à mes yeux, la langue et la couleur ne jouent pas le moindre rôle à cet égard. Mais le système doit rester équitable. Ce n'est pas parce que vous habitez dans une région connaissant un taux de chômage élevé que vous pouvez adopter une attitude passive. J'estime qu'il n'est pas correct que l'ONEM applique un délai de convocation différent en fonction du taux de chômage de la région concernée. Les personnes confrontées aux difficultés les plus graves doivent être aidées en priorité.

Le ministre affirme qu'il n'est pas en mesure d'indiquer quels moyens perçoivent les Communautés pour l'accompagnement. Voilà une attitude hypocrite. Depuis très longtemps, les autorités fédérales concluent en effet des accords de coopération avec les Communautés et les Régions. Ces accords mentionnent avec précision quels moyens sont affectés à quelles missions et à quels groupes.

03.84 Greta D'hondt (CD&V): Je dispose également de rapports dans lesquels figure le coût inhérent à l'accompagnement d'un chômeur. Dès lors, nous devrions tout de même être capables d'effectuer ce petit calcul. Comment expliquer que les Flamands qui risquent de devenir des chômeurs de longue durée n'entendent plus parler du VDAB après leur première inscription et leur première convocation.

sollicitatietraining. Wat kost het als hij ook een beroepsopleiding moet volgen? Dat is allemaal uitgerekend. Mijnheer de minister, hoeveel geven wij nu en meer dan terecht? Hoeveel kosten de diverse trajectbegeleidingen? Deel dat bedrag. Hoeveel mensen kunnen wij daarmee nu een opleiding geven? Hoeveel mensen kunnen de VDAB, de FOREM en de BGDA daarmee een opleiding geven?

Hebben de VDAB, de FOREM en de BGDA dat gedaan? Hebben wij te weinig gegeven om hen allemaal een opleiding te kunnen geven? Hoeveel hebben wij te weinig gegeven om hen allemaal te kunnen vormen? Als wij genoeg gegeven hebben, waarom is het dan niet gebeurd? Het geld zal wel nuttig besteed zijn. Maar toch zeggen de meeste mensen, door officiële en goed wetenschappelijk onderbouwde studies bevestigd – zeker in Vlaanderen, de studies van Wallonië heb ik niet –, die dreigen langdurig werkloos te worden en in aanmerking te komen om door de RVA te worden opgeroepen, buiten de inschrijving en één oproep nooit meer iets gehoord te hebben van de VDAB. Hoe komt dat? Hebben wij geld te weinig gegeven? Hoeveel te weinig? Dat moet toch eens gezegd kunnen worden, want anders zitten wij in een oeverloos debat. U zegt dat u daarover niets te beslissen hebt. Mijnheer de minister, dat is niet waar. Wij hebben samenwerkingsovereenkomsten die uitdrukkelijk stipuleren dat voor die honderden miljoenen euro's die wij meegegeven hebben, verschillende zaken moesten worden gedaan. Dat is mijn redenering.

U begrijpt mij niet in verband met het vroeger oproepen. Welnu, wij zouden er vanuit kunnen gaan dat wij mensen niet mogen laten zitten in de werkloosheid, op een positieve manier: wij moeten hen dus begeleiden. Als de VDAB, de FOREM en de BGDA niet, zoals letterlijk geschreven is in de samenwerkingsovereenkomst, binnen een bepaalde tijd – ik zou zeggen: een jaar – een individueel traject hebben vastgelegd met een werkzoekende in een contract waarin staat wat er gedaan wordt – van een eenvoudige sollicitatietraining tot soms een langdurige opleiding –, dan moet die werkzoekende naar de RVA gaan.

Voor mij zou dit al een grote geruststelling zijn als ik mij in de plaats stel van de RVA die instaat voor de betaling. Het is onze rol om te controleren of het werkloosheidsgeld goed wordt besteed. Als dit binnen het jaar binnenkomt, voel ik mij als RVA en als nationale wetgever al heel gerust. Als dit nu eens niet binnenkomt, als de VDAB in gebreke blijft en aan werkzoekenden niet zo'n traject geeft en geen contract op maat overmaakt aan de RVA, dan mag de RVA voor mijn part vroeger controleren. Dit zal de VDAB, FOREM en BGDA stimuleren om te doen wat ze eigenlijk moeten doen. Dat is mijn redenering.

03.85 Minister **Frank Vandenbroucke**: Ik volg u in uw...

03.86 **Greta D'hondt** (CD&V): Het is te simpel. Ik ben iemand – u weet dat – die gelooft in de goede werking van de RVA. Ik ben daarvan overtuigd. Het is echter een administratie, het zijn mensen die niet tot wezenlijke opdracht hebben om de werkzoekenden te begeleiden.

Notre rôle consiste à vérifier que les moyens affectés au chômage sont utilisés à bon escient. Si, après un an, les organismes de placement ne proposent pas de parcours d'accompagnement aux chômeurs et ne fournissent pas de contrat sur mesure à l'ONEM, celui-ci peut parfaitement anticiper les contrôles, stimulant ainsi les bureaux régionaux.

03.86 **Greta D'hondt** (CD&V): Je crois au bon fonctionnement de l'ONEM mais cet office est et restera une administration. Sa mission première n'est pas d'accompagner les chômeurs.

03.87 Minister **Frank Vandenbroucke**: Ik vind dit een rare kronkel die u maakt. Ik juich u toe in uw jeremiade rond het geld van de federale overheid dat naar de Gewesten is gegaan. Ik juich dat toe. Die vraag mag worden gesteld.

03.88 **Greta D'hondt** (CD&V): Dat is geen jeremiade. Ik zeg dat de federale overheid in fout is. Mijnheer de minister, dit is geen verwijt naar u maar als ik u nu vraag hoeveel geld er voor 2003 werd gegeven...

03.89 Minister **Frank Vandenbroucke**: Dat kan ik zo niet zeggen.

03.90 **Greta D'hondt** (CD&V): Niemand weet het.

03.91 Minister **Frank Vandenbroucke**: Ik juich dat toe. Ik begrijp niet dat men tot een systeem zou komen waarbij bij uitstek werklozen zouden worden geroepen die geen begeleiding hebben gekregen. Wij zijn niet competent om te begeleiden. Dit gebruiken als een soort karwats naar de Gewesten en Gemeenschappen vind ik een beetje raar.

03.87 **Frank Vandenbroucke**, ministre: J'applaudis aux lamentations de Mme D'hondt sur les transferts de moyens aux Régions.

03.91 **Frank Vandenbroucke**, ministre: En revanche, je ne comprends pas qu'elle s'acharne à vouloir convoquer des chômeurs qui n'ont jamais bénéficié d'aucun accompagnement. Nous ne sommes pas compétents pour organiser cet accompagnement.

03.92 **Greta D'hondt** (CD&V): Ik niet.

03.93 Minister **Frank Vandenbroucke**: Ik zal u op uw woord nemen. Als u van oordeel bent dat wij druk mogen uitoefenen, dan moet u doen wat ik nu doe.

03.93 **Frank Vandenbroucke**, ministre: Si Mme D'hondt estime qu'il faut faire pression, qu'elle fasse ce que je fais déjà maintenant.

03.94 **Greta D'hondt** (CD&V): Ik vind dat wij druk moeten uitoefenen, maar niet alleen op de werkzoekenden, ook op de Gemeenschappen en Gewesten, die middelen krijgen om te begeleiden.

03.94 **Greta D'hondt** (CD&V): Aussi faut-il faire pression sur les Communautés et les Régions.

03.95 Minister **Frank Vandenbroucke**: U wilt dan nog bij uitstek die werklozen eruit halen die geen begeleiding...

03.96 **Greta D'hondt** (CD&V): Ik neem u nu ook op uw woord, mijnheer de minister. U zegt dat het oproepen bij de RVA een positief duwtje in de rug is. Zo zegt u het toch?

03.97 Minister **Frank Vandenbroucke**: Ja, maar wij gaan zij die geen begeleiding...

03.98 **Greta D'hondt** (CD&V): Natuurlijk niet, maar het is een positief duwtje in de rug, waarbij men zegt: opgelet. Het zou ook wel eens een positief duwtje in de rug kunnen zijn van de regio's die in gebreke blijven met de opleiding.

03.98 **Greta D'hondt** (CD&V): Il peut s'agir d'un coup de pouce positif, tout comme la convocation par l'ONEM est un coup de pouce pour les demandeurs d'emploi.

03.99 Minister **Frank Vandenbroucke**: Daarover zijn wij het helemaal eens.

Voorzitter: Hans Bonte.

Président: Hans Bonte.

03.100 Zoé Genot (ECOLO): Quand on a parlé du nouveau revenu d'intégration et de la réforme du minimex, on m'a dit qu'il s'agissait d'un régime d'assistance; il est dès lors possible d'imposer à ces personnes un contrat comportant un certain nombre de choses à faire. Or, je constate que cette notion de contractualisation prend de l'ampleur. Après une première entrevue, si ces personnes exécutent telle ou telle tâche, elles seront considérées comme vraiment disponibles. Dès lors, à mes yeux, il ne s'agit pas d'une approche réellement sociale. Dans un régime d'assurance, il est clair que l'on a des devoirs et pas seulement des droits. Cependant, selon moi, ces devoirs sont ici poussés à l'excès. Evidemment, il faut que les gens acceptent de travailler quand ils sont disponibles, qu'ils acceptent d'être sanctionnés quand ils travaillent en noir ou quand ils font de fausses déclarations de famille; mais je parle du caractère insensé de l'obligation qui leur est faite de chercher un emploi qui n'existe pas.

03.101 Jean-Marc Delizée (PS): Le débat ne va pas se conclure aujourd'hui. Il a été mené en outrepassant les règles habituelles des questions orales. Finalement, c'est une façon de mener un débat d'actualité, même si le Règlement ne le conçoit pas de cette manière. Toutefois, je pense qu'il ne faut pas le transformer en une réflexion sur une future réforme des institutions fédérales, ce qui s'est déjà fait dans cette assemblée. Il ne faut pas développer cette thématique maintenant.

Je voudrais simplement relever deux choses en réaction à ce qui a été dit. Ma première remarque porte sur les moyens et sur le rôle de coordination du ministre fédéral de l'Emploi. Le but n'est certainement pas de dicter ou d'imposer la manière dont les Régions doivent mener certaines politiques. Néanmoins, monsieur le ministre, vous assumez un véritable rôle de coordination des politiques de l'Emploi. La concertation dans ce domaine est essentielle et elle existe. On peut le constater au fil des dossiers dans de nombreux domaines.

A partir du moment où l'Etat fédéral modifie un mécanisme dont l'application concerne les Régions, j'estime qu'il est primordial de se concerter pour aboutir à un résultat et faire en sorte que l'accompagnement – l'aide au chômeur que vous annoncez et que vous voulez – se transforme en réalité. A ce sujet, je n'ai pas entendu de garantie que les moyens suffisants seront mis en œuvre. Je répète que cela créera de toute façon une inégalité de traitement des personnes concernées.

Ma deuxième remarque est relative à la négociation avec les partenaires sociaux, au niveau du comité de gestion de l'ONEM. On verra ce que cette négociation donnera. Ce n'est jamais simple d'obtenir – vous le savez, vous l'avez vécu – des consensus, des compromis entre le patronat et les syndicats. Je crains que l'on aboutisse à un résultat extrêmement flou, qui devienne source d'insécurité juridique. Il est important pour le groupe socialiste d'exprimer cette crainte maintenant. Nous aurons l'occasion d'en débattre encore lorsque les partenaires sociaux et le Conseil des

03.100 Zoé Genot (ECOLO): We zullen hierop later nog kunnen terugkomen. Ik heb de indruk dat men de werkloosheidsuitkeringen als een nieuw leefloon beschouwt, als een bijstandsregeling die het mogelijk maakt een aantal verplichtingen op te leggen. Deze tendens tot contractualisering wint voortdurend terrein. Men kan hier niet spreken van een bijzonder sociale benadering. Het staat buiten kijf dat men rechten en plichten heeft, maar ik meen dat men de verplichtingen niet zover mag drijven dat men mensen verplicht werk te zoeken dat er niet is.

03.101 Jean-Marc Delizée (PS): Het was de moeite waard om deze mondelinge vragen als het ware om te vormen tot een actualiteitsdebat. Maar ik meen dat dit debat niet mag leiden tot een debat over de hervorming van de instellingen.

De rol van de federale overheid bestaat er niet in haar standpunten aan de Gewesten op te leggen maar wel om als coördinator op te treden. Als de federale overheid het mechanisme wijzigt, dient zij de nodige middelen ter beschikking te stellen om ervoor te zorgen dat de begeleiding van werklozen werkelijkheid wordt. Ik heb niet gehoord dat de middelen toereikend zijn. Daarenboven bestaat de vrees dat een consensus tussen werkgevers en werknemers tot stand komt waarvan het resultaat een onduidelijk systeem en bijgevolg een bron van rechtsonzekerheid zou zijn.

ministres auront tranché une série de questions qui ne le sont pas encore à ce stade.

Je me limiterai à ces remarques pour l'instant.

03.102 Maggie De Block (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik vond het een interessante eerste oefening en we zullen er zeker nog vaker op terugkomen, telkens als de minister met zijn maatregelen naar het parlement komt. Hij heeft zijn neoliberale thesis en visie...

03.103 Minister Frank Vandenbroucke: U voelt zich daar toch niet door aangesproken? Ik heb mijn woorden gewogen.

03.104 Maggie De Block (VLD): U hebt uw woorden gewogen, het staat voor wat het staat en het is niet altijd wat er staat.

Ik vond uw uiteenzetting interessant, ook de sociale benadering. U weet dat ik in mijn partij soms het verwijt krijg dat ik te sociaal ben. Ik denk dat we elkaar daarin kunnen vinden.

Het overleg met de sociale partners zal nog een belangrijke factor zijn voor de uitwerking van een en ander. We zullen daar nog op kunnen terugkomen. Als we naar de landen om ons heen kijken, stellen we vast dat ze allemaal in een economische crisis zitten. Hopelijk zullen we er nu uit raken. Bij ons is de crisis nog beperkt gebleven, maar we kunnen er toch niet naast kijken dat de algemene economische crisis in de ons omringende landen zelfs al zeer sociale regeringen – ik denk dan aan de regering-Schröder – genoopt heeft tot zeer drastische maatregelen ten aanzien van de werklozen. Als we die maatregelen even onder de loep nemen, dan kunnen we toch zeggen dat het beleid hier op een andere leest geschoeid is. Ik kan mij daar alleen over verheugen, want we zijn er niet bij gebaat om de uitkeringen in de tijd te beperken. Het was een interessante eerste oefening.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter:** Mevrouw Van Gool heeft gevraagd haar vraag nr. 1326 uit te stellen. Wij komen nu dus aan de vraag van mevrouw Pieters.

04 Vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Werk en Pensioenen over "het kunstenaarsstatuut" (nr. 1354)

04 Question de Mme Trees Pieters au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "le statut des artistes" (n° 1354)

04.01 Trees Pieters (CD&V): Mijnheer de minister, tijdens de Ministerraad van 16 en 17 januari is blijkbaar door de regering het kunstenaarsstatuut, dat eigenlijk al had moeten van kracht zijn op 1 juli 2003, wat bijgestuurd voor wie op beperkte schaal bezig is.

Mijnheer de minister, ik wil u terloops even vragen of u weet dat het basisstuk van het sociaal statuut van de zelfstandigen, namelijk de zelfstandigheidverklaring vorige week woensdag in het Belgisch Staatsblad verschenen is, 7 maanden nadat het statuut in werking had moeten treden en 7 maanden nadat de kunstenaars die het statuut van zelfstandige willen aankleven een beroep moesten

03.104 Maggie De Block (VLD): Ce premier exercice était intéressant. La concertation avec les partenaires sociaux sera décisive.

Il est important de garder à l'esprit que tous les pays voisins sont en pleine crise économique et que même un gouvernement socialiste comme celui de M. Schröder prend des mesures drastiques à l'égard des chômeurs.

04.01 Trees Pieters (CD&V): Lors du Conseil des ministres des 16 et 17 janvier, le gouvernement a adapté le statut des artistes dont l'activité est limitée.

Je tiens à souligner que la déclaration d'indépendant n'a été publiée que mercredi au Moniteur, soit sept mois après la date d'entrée en vigueur prévue du

kunnen doen op die verklaring. Ik zeg het maar. Het is pas woensdag statut. verschenen.

04.02 Minister **Frank Vandenbroucke**: Dat is zo flauw. U weet dat dit geen essentieel onderdeel van het statuut is maar een bijkomende faciliteit die wij creëren, hoe rapper hoe beter, maar zonder dat kan men ook dat statuut hebben.

04.02 **Frank Vandenbroucke**, ministre: Voilà une observation futile. Il s'agit d'un élément qui n'est pas essentiel, dont l'absence ne compromettrait pas le statut. Nous avons toujours dit qu'il y aurait des maladies de jeunesse. Trente années durant, personne n'est d'ailleurs parvenu à améliorer ce statut.

04.03 **Trees Pieters** (CD&V): Zonder dat kan men natuurlijk dat statuut hebben. Men heeft die verklaring echter voor zoveel zaken nodig die een impact hebben op dat statuut.

U moet zich toch eens in onze plaats stellen. U bent voor de verkiezingen echt de boer op gegaan met dat statuut – vanuit uw standpunt terecht – maar waarom was het niet klaar op 1 juli 2003? Wij zijn zelf naar een loket geweest om te vragen wat er gebeurde, maar niemand wist hoe men een kunstenaar moest opvangen. Nu, tot daar.

(...)

04.04 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mijn punt is dat de zelfstandigheidverklaring een bijkomende faciliteit is.

04.05 **Trees Pieters** (CD&V): Maar de rest was ook niet klaar.

04.06 Minister **Frank Vandenbroucke**: U hebt gelijk maar wij hebben altijd gezegd dat er kinderziekten inzaten.

04.07 **Trees Pieters** (CD&V): Deze regering heeft in het verleden veel kinderziekten gehad, waar zij wellicht veel grotere...

04.08 Minister **Frank Vandenbroucke**: Dat is waar. Na dertig jaar onbekwaamheid om het probleem op te lossen...

04.09 **Trees Pieters** (CD&V): Om het probleem op te lossen van het sociaal statuut van de zelfstandige?

04.10 Minister **Frank Vandenbroucke**: Van de kunstenaars.

04.11 **Trees Pieters** (CD&V): Van de kunstenaars? Ja maar, ik ben zo gewoon dat verhaaltje te horen... Weet u wat ik aan de eerste minister geantwoord heb inzake het sociaal statuut van de zelfstandigen? Dat er vervelende parlementsleden zijn maar dat er ook vervelende ministers zijn.

04.11 **Trees Pieters** (CD&V): Une initiative a vu le jour, mais la majorité a décidé de ne pas y donner suite, en ce compris le ministre.

30 jaar! Weet u, in de vorige legislatuur werden wetsontwerpen ingediend die nooit aan bod kwamen, omdat de meerderheid niet wilde. Daar zat u ook bij.

Les artistes dont les revenus annuels ne dépassent pas 2.000 euros seraient exemptés des prélèvements sociaux et fiscaux. Les cotisations sociales

Maar goed, op de Ministerraad van 16 en 17 januari werd wat

bijgestuurd voor wie op veeleer beperkte schaal bezig is. Er zou vrijstelling van sociale en fiscale heffing worden gegeven wanneer men als artiest per jaar niet meer verdient dan 2.000 euro, goed voor 20 individuele prestaties van maximum 100 euro. Sociale bijdragen die gelden voor hogere bedragen, zullen ook verlaagd worden. Ik heb daarbij vijf vragen.

Kan u mij meedelen hoe dit in de praktijk concreet gezien moet worden? Nemen we een kunstenaar die in een bepaalde periode van het jaar op beperkte schaal actief is, maar van wie de omvang en de frequentie van zijn activiteiten in een andere periode toenemen. Hij raakt meer bekend, vindt meer afzet, wordt meegezogen door het succes. Een ander voorbeeld. Neem een muzikant die zich vandaag tegenover een organisator engageert als hobbyist, maar van wie in de loop van het jaar de inkomsten uitstijgen boven 2.000 euro. Moeten de organisatoren dan niet de terechte vrees hebben dat zij post factum toch zullen moeten opdraaien voor de sociale bijdragen?

Brengt uw systeem niet mee dat op termijn voor zulke hobbyisten een soort van hobbyistenverklaring moet worden aangevraagd, een beetje vergelijkbaar met de zelfstandigheidverklaring waarover ik het net had, of wat de zelfstandigenverklaring zal zijn voor die beweerde zelfstandige artiesten?

Gaat u de eerste schijf van 2.000 euro vrijstellen?

Quid met het gelijkheidsbeginsel tussen organisatoren die er snel bij zijn en anderen? Zo lang de artiest geen 2.000 euro heeft verdiend, betaalt men geen sociale bijdragen.

04.12 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mevrouw Pieters, mijn medewerkers hebben een uitvoerig antwoord gemaakt. Ik zal u de tekst bezorgen. Er zitten ook nog een aantal beschouwingen bij.

Een eerste opmerking die moet worden gemaakt is dat wij binnen de twee jaar na de inwerkingtreding van de nieuwe wet – dat is tamelijk snel – een evaluatie moeten maken. Ondertussen zijn al een aantal elementen duidelijk geworden uit de praktijk waar wij geen twee jaar moeten wachten om in te grijpen. Een van deze elementen heeft betrekking op de problemen van het verschil tussen de amateur die onkosten en een vergoeding krijgt en de professioneel die een loon of een vergoeding krijgt voor zijn artistieke prestatie.

Sinds 1 juli 2003 is iedereen die in opdracht tegen betaling van een loon een artistieke prestatie levert of een artistiek werk levert onderworpen aan het werknemersregime, tenzij hij of zij bewijst dat deze artistieke prestaties of werken niet worden geleverd in gelijkaardige socio-economische voorwaarden als die waarin een werknemer zich ten opzichte van zijn werkgever bevindt en dus tenzij hij zich als zelfstandige vestigt. Of deze betaalde artistieke activiteit nu regelmatig of occasioneel wordt uitgeoefend is niet relevant. Het bedrag dat de betrokkene als loon ontvangt is evenmin relevant. Als loon wordt beschouwd elke vergoeding die aan de kunstenaar wordt toegekend als tegenprestatie voor de artistieke prestatie, ongeacht de benaming, vorm, frequentie of grootte van deze vergoeding. Onkostenvergoedingen vallen evenwel niet onder het loonbegrip.

De kleine vergoedingen die bij kleinschalige artistieke activiteiten

applicables aux montants plus élevés seraient réduites.

Comment le ministre envisage-t-il la mise en pratique de ce projet? Qu'en est-il des artistes dont les revenus sont périodiquement plus élevés? Quid des artistes qui s'engagent comme amateur mais dont les revenus excèdent 2.000 euros dans le courant de l'année? Ne faudrait-il pas prévoir une déclaration d'amateur à l'instar de la déclaration d'indépendant? Le ministre exonérerait-il la première tranche de 2.000 euros? Qu'advient-il du principe d'égalité entre organisateurs?

04.12 **Frank Vandenbroucke**, ministre: La loi prévoit une évaluation endéans les deux ans suivant l'entrée en vigueur. Entre-temps, certains éléments se sont clarifiés dans la pratique. L'un d'eux a trait à la distinction entre un artiste amateur et un artiste professionnel.

Les modestes indemnités attribuées aux artistes dans le cadre d'activités artistiques à petite échelle constituent plutôt un défraiement. D'un point de vue administratif, il est cependant difficile, voire impossible, de les qualifier comme tels. En outre, elles peuvent être requalifiées comme rémunération déguisée, ce qui engendre une insécurité juridique.

Une soumission automatique au régime des travailleurs salariés risque de rendre impossibles les initiatives à petite échelle. L'exercice d'une activité

aan kunstenaars worden toegekend, zijn eigenlijk veeleer onkostenvergoedingen. Gelet op de vaak moeilijk bewijsbare onkosten is het administratief echter heel moeilijk en soms zelfs onmogelijk om deze kleine vergoedingen als onkostenvergoedingen in te brengen.

Werken met forfaitaire onkostenvergoedingen bevrijdt de opdrachtgever echter niet van het risico van herkwalificatie van de uitbetaalde forfaits als verdoken loon. Er is een probleem van rechtsonzekerheid.

In het circuit van de kleinschalige artistieke initiatieven heerst op dit ogenblik onzekerheid over de implicaties van het nieuw statuut. Een automatische onderwerping aan het werknemersregime dreigt kleinschalige artistieke initiatieven onmogelijk te maken, waardoor de kweekvijvers van professioneel talent worden drooggelegd.

Het zelfstandig bijberoep is qua administratieve en financiële lasten niet draagbaar. Op die manier krijgt men zwartwerk.

Om rechtszekerheid te creëren binnen het circuit van amateurs en beoefenaars van kleinschalige artistieke activiteiten wordt aanvaard dat maximaal 2.000 euro per jaar en maximaal 100 euro per prestatie kan toegekend worden als forfaitaire onkostenvergoeding. Dit plafond houdt min of meer het midden tussen het plafond dat geldt voor de vrijwillige brandweperlui - dat is 850 euro per kwartaal - en het plafond dat geldt voor de overige vrijwilligers - 1.025 euro per jaar. De mosterd hebben we gehaald in Nederland waar al jaren de kleine vergoedingsregeling voor kunstenaars geldt die berust op hetzelfde principe. In Nederland wordt 136 euro per prestatie zonder maximumplafond aanvaard als forfaitaire onkostenvergoeding.

Het forfait dekt de onkosten die de kunstenaar maakt voor de artistieke prestatie in kwestie. Om het forfait niet te laten opsorpen door de vaak hoge transportkosten van kunstenaars wordt aangenomen dat het forfait alle kosten dekt met uitzondering van de transportkosten. We onderzoeken hoe en binnen welke grenzen deze transportkosten op een eenvoudige en transparante manier in rekening kunnen worden gebracht.

Het personele toepassingsgebied van de kleine vergoedingsregeling omvat eenieder die een artistieke prestatie levert of een artistiek werk produceert zoals werd gedefinieerd in het nieuw sociaal statuut van de kunstenaar. Het toepassingsgebied wordt afgebakend door het onbezoldigd karakter en de vooropgestelde plafonds van de onkostenforfaits en niet door de beweerdte hoedanigheid van de kunstenaar. In de artistieke sector kan er immers geen duidelijke grens worden getrokken tussen hobbyisten, semi-professionele en professionele kunstenaars.

Om een beroep te kunnen doen op deze regeling zullen kunstenaar en opdrachtgever de artistieke prestatie op een welbepaalde manier moeten registreren. De administratie onderzoekt momenteel hoe een eenvoudig registratie-instrument kan worden ontwikkeld. Men denkt aan een soort cultuurpas waarin de geleverde prestaties onder deze regeling worden geregistreerd. De kunstenaar moet dan deze cultuurpas bijhouden. Op die manier kan de opdrachtgever nagaan of de kunstenaar nog in aanmerking komt voor deze specifieke

indépendante à titre complémentaire est par contre une formule trop lourde sur le plan des frais et des charges administratives.

C'est pourquoi il est admis que les amateurs déduisent un défraiement forfaitaire maximum de € 2.000 par an et de € 100 par prestation. Un système comparable existe aux Pays-Bas. Ce forfait est censé couvrir l'ensemble des frais, exception faite des frais de transport. Une formule transparente permettant de déduire ces frais de transport est actuellement à l'étude. Est à considérer comme un amateur, toute personne fournissant une prestation artistique ou produisant une œuvre artistique telle que définie au statut social des artistes. Ce sont le caractère non rémunéré et le plafonnement des défraiements forfaitaires qui délimitent le champ d'application. L'administration examine les modes d'enregistrement des prestations artistiques. Le passeport culturel constitue une des options. Quiconque dépasse le plafond sera soumis à un nouveau statut social. En revanche, ceux qui respectent les règles du jeu sont à l'abri de toute surimposition.

De cette façon, nous favorisons l'initiative artistique tout en développant un instrument pour mieux lutter contre les abus.

onkostenregeling en kan de sociale inspectie de toepassing van deze regeling controleren.

Worden de forfaitaire plafonds per prestatie of op jaarbasis overschreden, dan worden de kunstenaar en de opdrachtgevers die de plafonds hebben overschreden, onderworpen aan het nieuw sociaal statuut, met alle gevolgen van dien. De opdrachtgevers die de spelregels van deze regeling respecteren, hoeven geen navorderingen te vrezen.

Het is dus de bedoeling om duidelijke krijtlijnen uit te zetten. Er is hier ook geen sprake van discriminatie van bepaalde opdrachtgevers. Dat een opdrachtgever geen beroep kan doen op de regeling bij een kunstenaar die het plafond heeft bereikt, is de logische consequentie van de kleine vergoedingsregeling die met het plafond de kleinschaligheid van de geviseerde activiteit wil garanderen. Niets belet de opdrachtgever om een beroep te doen op een andere kunstenaar die de plafonds niet heeft bereikt of die kunstenaar – als hij die per se wil – tewerk te stellen als een werknemer of als zelfstandige te engageren.

Wij moeten een aantal elementen uitklaren. Dat is evident. Ik denk dat u gelijk hebt. Wij moeten een systeem van controle vinden, waardoor men vermijdt dat er onduidelijkheid is over de vraag of iemand over zijn jaarlijks toelaatbaar forfait is gegaan. Wij werken dus aan een soort cultuurpas waarbij de opdrachtgever ook wordt beschermd tegen eventueel misbruik van dit systeem.

04.13 **Trees Pieters** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord dat inderdaad technisch is. Als ik er een kopie van zou kunnen krijgen, zou mij dit een plezier doen.

Ik wil nog eens terugkomen op het sociaal statuut en de periode van 30 jaar waarin wij niets hebben gedaan.

04.14 Minister **Frank Vandenbroucke**: Dat heb ik toch niet gezegd. Wij waren net zo goed verantwoordelijk.

04.15 **Trees Pieters** (CD&V): Jawel, u bent erin geslaagd om het statuut van de kunstenaars in een wetsontwerp te gieten. Uw voorstel lag heel dicht bij wat wij destijds hebben ingediend. U moet goed weten dat u toen in Oxford zat en dat Patrick Moriau en Magda De Galan hier de zaken hebben tegengehouden. Uw Waalse collega's wilden een sui generis, duur en onbetaalbaar systeem doordrukken. Wij hebben daarop "njet" gezegd. Wat zou u willen, de toenmalige minister van Sociale Zaken speelde mee met een partijgenoot.

04.16 Minister **Frank Vandenbroucke**: Ik verwijt u niets.

04.17 **Trees Pieters** (CD&V): Ik wil enkel zeggen dat u met die verhaaltjes niet meer moet afkomen want wij hebben van onzentwege altijd een gepast antwoord.

04.18 Minister **Frank Vandenbroucke**: U voelt zich altijd aangevallen. Als ik zeg dat het 30 jaar heeft geduurd dan moet u zich niet aangevallen voelen want wij waren daar altijd bij.

04.19 Trees Pieters (CD&V): U moet uw eigen intenties niet omdraaien. Na vijf jaar is dat nog altijd de slogan. Mocht Slangen u bezig horen dan zou hij zeggen dat dit niet de gepaste opmerking is.

04.20 Minister Frank Vandenbroucke: Van slangen moet ik niet veel hebben.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

05 Vraag van mevrouw Karin Jiroflée aan de minister van Werk en Pensioenen over "de problematiek van de schijnzelfstandigheid in de bewakingssector" (nr. 1384)

05 Question de Mme Karin Jiroflée au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "le problème des faux indépendants dans le secteur du gardiennage" (n° 1384)

05.01 Karin Jiroflée (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, als men het over schijnzelfstandigen heeft, denkt men vaak aan goedbetaalde kaderleden. Dat het fenomeen zich ook aan de zogenaamde onderkant van de arbeidsmarkt voordoet, in slecht betaalde sectoren, is een stuk minder gekend. Nochtans is het juist daar dat die schijnzelfstandigheid vaak tot schrijnende toestanden leidt die wel eens aan de negentiende eeuw durven doen denken.

Iemand inschrijven als werknemer wordt door tal van werkgevers als te duur beschouwd. Bovendien is een werkgever gebonden door strikte bepalingen van de arbeidswet. Vandaar dat de verleiding bij veel werkgevers om hun werknemers op zelfstandige basis voor hen te laten werken, groot is. Dat komt hen goedkoper uit en is bovendien een stuk flexibeler.

Ik wil het hier op dit uur niet meer lang maken. Ik denk niet dat ik moet uitleggen wat schijnzelfstandigheid is. Ik kom dus onmiddellijk tot mijn punt, met name de bewakingssector, waar veelvuldig wordt gebruikgemaakt van die goedkope manier om werknemers te werk te stellen. Werknemers krijgen dan geen arbeidscontract, maar een aannemingscontract en de gevolgen voor die werknemers zijn ook vaak nefast. Ik noem een aantal van die gevolgen op.

Op heel veel plaatsen moeten zij praktisch permanent standby zijn en wordt er gewerkt op afroep. Zij moeten dus zitten wachten tot er werk is. Op sommige plaatsen is het ietwat mensvriendelijker en krijgen ze een maandplanning, die echter op ieder moment kan worden aangepast. Zij hebben een zeer wisselend inkomen, dat bovendien niet altijd erg hoog is. Zij hebben geen vakbondsrechten. Het grootste probleem zijn de sociale drama's achteraf, als blijkt dat zij na een tijd hun sociale lasten moeten betalen. Zij krijgen geen vergoeding bij ziekte, geen eindejaarspremie en geen vakantiegeld.

Het meest schrijnende is dat vaak allerlei kosten die speciaal worden gemaakt voor de werkgever, worden afgehouden van het loon van de werknemer. Ik denk dan vooral aan de opleidingskosten. Ik heb iemand gezien die zijn psychologische test bij zijn indienstneming zelf moest betalen. Bovendien bestaat er bij een aantal firma's ook een boetesysteem waarbij zij bij de minste en geringste overtreding een aftrek krijgen van hun uurloon.

05.01 Karin Jiroflée (sp.a-spirit): On ne trouve pas des faux indépendants uniquement dans les rangs des cadres bien payés. On observe aussi ce phénomène dans les secteurs peu rémunérateurs, ce qui est à l'origine de situations inacceptables. De nombreux employeurs, en effet, occupent leurs travailleurs sous un statut d'indépendants parce que c'est moins cher et que leur flexibilité est plus grande.

Dans le secteur du gardiennage, on recourt largement au système des faux indépendants. Les travailleurs se voient proposer un contrat d'entreprise au lieu d'un contrat de travail et sont souvent exploités. Ils doivent être en "stand by" en permanence, ont des horaires impossibles et des revenus fluctuants, et ils ne jouissent d'aucun droit syndical. Et si après un certain temps ils doivent payer leurs charges sociales, ils se retrouvent souvent confrontés à des drames sociaux. Sitôt qu'ils commettent la moindre infraction, une amende est déduite de leur traitement. De plus, ils doivent financer eux-mêmes le coût de leur formation et leur équipement.

En outre, ce phénomène induit une distorsion de concurrence dans la mesure où les sociétés qui fonctionnent ainsi peuvent

Gezien de ongelijke krachtsverhoudingen zijn die werknemers ook vaak bijna verplicht om dat zelfstandigenstatuut te aanvaarden. Als men dat niet aanvaardt, krijgt men geen werk. Dat is vaak de regel. Ik geef een paar cijfers. We schatten – uiteraard kan zoiets niet correct worden geteld – dat van de ongeveer 14.000 mensen die in de sector werken, er ongeveer 500 in een onecht statuut zitten. Het gaat hier in zijn totaliteit om ongeveer 120 ondernemingen, waarvan er plusminus 10 regelmatig met schijnzelfstandigen werken en hun aantal stijgt, wat uiteraard verontrustend is te noemen.

Ik heb nog twee laatste opmerkingen.

Ten eerste, niet alleen uit hoofde van de werknemer is er een probleem, maar ook uit hoofde van de sector in zijn algemeenheid. De concurrentiepositie van serieuze bedrijven verzwakt uiteraard en de situatie van echte zelfstandigen wordt ook ondermijnd. Deze moeten immers hun overheidskosten zelf betalen. Ik heb daarnet begrepen, mijnheer de minister, dat in Gembloers ook daarover is gesproken. Uit de media is dat nog niet gebleken. Ik ben echt benieuwd wat de maatregelen in deze kwestie zullen zijn.

Ten tweede, is er ook echt per sector gesproken?

05.02 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mijnheer de voorzitter, ik denk dat mevrouw Jiroflée een zeer pertinente beschrijving geeft van het probleem dat inderdaad in de bewakingssector toch wel ernstig en penibel is. Ik denk dat u daar ook een aantal persoonlijke getuigenissen van hebt. Er bestaan inderdaad een aantal malafide ondernemingen die via allerlei constructies – bijvoorbeeld de oprichting van coöperatieve vennootschappen – beroep doen op schijnzelfstandigheden. Zij kunnen inderdaad oneerlijke concurrentie organiseren door beneden de normale marktprijzen van hun bonafide concurrenten te duiken.

De voorbije tien jaar zijn de kwestieuze ondernemingen erin geslaagd om verschillende reglementeringswijzigingen die nodig waren om daaraan iets te doen, te laten vernietigen. Ik denk, onder andere, aan de wijziging van de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, maar ook aan de uitbreiding van het artikel 3 van het koninklijk besluit van 28 november 1969, het fameuze uitvoeringsbesluit van de RSZ-wet. Men heeft dat proberen te veranderen, maar dat is nooit gelukt.

Vanuit de sector bestond de vraag om de uitbreiding van het artikel 3 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 opnieuw te hernemen en te proberen om de wijzigingen daarin echt te verwezenlijken. We zijn daar eigenlijk niet op ingegaan omdat we op zoek waren naar een bredere, omvattende benadering van het probleem van de schijnzelfstandigheid. Dat is inderdaad aan de orde geweest in Gembloux.

Dat is geen discussiepunt tussen ons. Het bredere probleem is niet beperkt tot de bewakingssector, de schoonmaak, de bouw, de koerierdiensten, de telemarketing, de dagbladdragers. Het zijn allemaal problemen die toch ernstig zijn.

Ik heb dus op de bijzondere Ministerraad in Gembloux een schema en een nota laten goedkeuren. De nota heet "Concept". Het schema

pratiquer des prix inférieurs à ceux de leurs concurrents qui, eux, s'acquittent de leurs cotisations sociales comme il se doit. Sur les 14.000 travailleurs actifs dans ce secteur, cinq cents auraient un faux statut, et sur les 120 entreprises répertoriées, dix occuperaient des faux indépendants.

Le ministre est-il informé des abus commis dans le secteur du gardiennage? D'autres secteurs connaissent-ils ce type d'abus? Quelles initiatives le ministre compte-t-il prendre pour les combattre?

05.02 **Frank Vandenbroucke**, ministre: Dans le secteur du gardiennage, il existe en effet des sociétés malhonnêtes qui font appel à de faux indépendants, ce qui leur permet de pratiquer des prix inférieurs à ceux de leurs concurrents honnêtes.

Au cours des dix dernières années, les entreprises concernées ont réussi à faire annuler plusieurs modifications aux règlements.

Le secteur demande l'extension de l'article 3 de l'arrêté royal du 28 novembre 1969. Cette requête est restée sans suite car nous cherchons à arrêter une réglementation plus générale concernant les "faux indépendants". Le problème ne concerne pas uniquement le secteur du gardiennage, mais également ceux du nettoyage et de la construction, les services de courrier, le télémarketing.

A Gembloux, une série de mesures spécifiques a été définie concernant les "faux indépendants": une initiative législative pour éclaircir la notion "d'autorité", une meilleure

omvat de manier van werken. Wat willen wij doen? Wij willen een wettelijk initiatief nemen om het begrip gezag, waarop het bestaan van een arbeidsovereenkomst wordt gebaseerd, beter te omschrijven. Wij zullen zelfstandigen beter informeren over het aansluitingsformulier. Wij zullen shopping tussen sociale verzekeringsfondsen tegengaan. Wij zullen de sociale verzekeringsfondsen ook responsabiliseren. Wij zullen ook een onderzoek doen naar het scheppen van een sociaal vangnet voor zelfstandigen die plotseling vaststellen dat ze moeten worden gekwalificeerd als werknemer en die dan zelf ook veel bijdragen moeten betalen. Wij zullen ook preventieve informatiecampaagnes voeren.

Bij wijze van Wiedergutmachung zeg ik dat we daarvoor ook anderhalf tot twee jaar nodig zullen hebben. Mevrouw Pieters, dat is dus heel lang werk voor de boeg.

De idee is om een wettelijk kader te scheppen, dat via koninklijke besluiten moet worden toegepast. In de koninklijke besluiten is in de mogelijkheid voorzien om sectorregelingen te maken of zelfs regelingen voor bepaalde beroepen. Waar er geen sectorregeling of beroepsgebonden regeling tot stand komt, geldt de algemene regel. Deze noemen we in onze nota de suppletieve regeling.

We zullen heel veel werk hebben aan het scheppen van dat kader, omdat het een ingewikkelde onderhandeling zal zijn tussen de sociale partners in de sectorcomités en tussen de sectorcomités en de middenstandsorganisaties, die er – typisch – anders over denken.

De komende weken zal ik proberen om de basiswet in een juridische tekst te gieten. Met de tekst stap ik dan naar mijn collega's in de regering, gebruik makend van het politiek akkoord in Gembloux. Dan moeten we de wet goedkeuren en begint de hele procedure.

Op die manier verliezen we geen tijd. Ik heb het probleem in de breedte willen aanpakken. We verliezen echter geen tijd voor de bewakingssector, want we zullen snel beginnen met de voorbereiding van de gesprekken in de sectoren.

Ik wil eraan toevoegen dat we in april 2003 met de partners in de bewakingssector een partnershipovereenkomst hebben afgesloten, teneinde illegale arbeid en meer in het bijzonder het fenomeen van de schijnzelfstandigheid te bestrijden. Dankzij de overeenkomst zullen de sociale inspectiediensten via de sociale partners over praktische en betrouwbare controleparameters kunnen beschikken om controles uit te oefenen. Dat is een element waarover ik nog niet veel meer kan zeggen.

Dat zou ons ook moeten helpen om in de praktijk onze inspectie beter te laten optreden.

information des candidats indépendants par le biais du formulaire d'affiliation, la lutte contre le shopping entre les fonds d'assurance sociale, la responsabilisation de ces fonds, une étude sur la création d'une couverture sociale en cas de contestation et des campagnes d'informations préventives.

Tout cela prendra beaucoup de temps mais j'ai l'intention d'élaborer très vite un certain nombre de textes juridiques. En outre, j'entamerai au cours des semaines qui viennent une discussion avec les secteurs concernés.

Un accord de partenariat a été conclu en avril 2003 avec le secteur du gardiennage afin de lutter contre le travail illégal et les faux indépendants dans ce secteur. Grâce à cet accord, les services d'inspection sociale pourront disposer, par l'entremise des partenaires sociaux, de paramètres de contrôle fiables.

05.03 Karin Jiroflée (sp.a-spirit): Ik bedank uiteraard de minister voor zijn antwoord. Ik hoop dat het iets sneller gaat dan u aankondigt, mijnheer de minister. Ik wil toch nog benadrukken dat wij hier prioritair de kant van de zwakken moeten kiezen. De schijnzelfstandigheid zou prioritair moeten worden aangepakt in die sectoren waar mensen de kans lopen te worden uitgebuit. Heel vaak verzeilen mensen na een periode van schijnzelfstandigheid helemaal

05.03 Karin Jiroflée (sp.a-spirit): J'espère que le ministre prendra rapidement les mesures qui s'imposent. J'insiste également pour que l'on s'intéresse par priorité au sort des plus faibles et donc aux secteurs où les risques

in de armoede, waar zij het tevoren financieel ook al niet breed hadden.

d'exploitation sont les plus importants.

05.04 Minister **Frank Vandenbroucke**: (...)

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De **voorzitter**: Vermits geen avondzitting werd geagendeerd, zo heb ik begrepen, willen collega's Lanjri en Bogaert hun vraag verdagen.

06 **Question de Mme Françoise Colinia au ministre de l'Emploi et des Pensions sur "la pénurie de main- d'oeuvre dans le secteur de l'horeca" (n° 1388)**

06 **Vraag van mevrouw Françoise Colinia aan de minister van Werk en Pensioenen over "het tekort aan werknemers in de horecasector" (nr. 1388)**

06.01 **Françoise Colinia** (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, le secteur horeca semble satisfait des mesures que vous avez annoncées quant à la déductibilité fiscale des frais de restaurant. Le groupe MR se réjouit que l'on ait pu avancer en cette matière. Peut-être conviendra-t-il de se pencher sur le dossier de la TVA dans les semaines ou les mois qui viennent? Mais il est une autre difficulté à laquelle est confronté le secteur et qui m'apparaît ressortir de vos attributions. Je songe à la pénurie de main-d'œuvre qui devient endémique.

06.01 **Françoise Colinia** (MR): Paradoxaal genoeg zijn er in de horeca meer vacatures dan kandidaten; voor de jobs komen maar weinig gekwalificeerde kandidaten opdagen. Er is nochtans heel wat interesse voor deze branche en de hotelscholen worden druk bezocht.

Monsieur le ministre, nous nous trouvons aujourd'hui dans une situation tout à fait paradoxale. On le sait, le marché de l'emploi est très difficile. Le gouvernement ambitionne néanmoins de générer un bon nombre de nouveaux postes, mais dans l'horeca, la situation est étrange puisque l'offre d'emplois dépasse considérablement la demande. Très peu de candidats, en tout cas pour ce qui est du personnel qualifié répondent aux annonces des chaînes d'hôtels ou de restaurants. De plus, les étudiants sont très courtisés. C'est une bonne chose en ce qui les concerne, mais cela m'interpelle lorsqu'on étudie les chiffres globaux du chômage chez les jeunes.

Bevestigt de minister dat zich in die sector een tekort aan personeel voordoet? Hoe analyseert hij de toestand?

La réputation de nos écoles d'hôtellerie n'est plus à faire ni en Belgique ni à l'étranger. Les vocations ne manquent pas et les jeunes n'hésitent pas à entreprendre ce genre d'études.

Kan niet aan fiscale of sociale maatregelen ten voordele van de jongeren worden gedacht, als tegenwicht voor de onaantrekkelijke uren in de sector?

Monsieur le ministre, confirmez-vous cette pénurie de main-d'œuvre? Quelle est votre analyse des causes de cette pénurie? On parle d'une frilosité des jeunes par rapport à ce secteur d'activité difficile et stressant. Les horaires y sont très éprouvants. Des solutions ne peuvent-elles être dégagées à ce niveau en bonne intelligence avec la secrétaire d'Etat au Bien-être au Travail? Je pense tout particulièrement au cas du personnel de cuisine. En effet, de nombreuses personnes se tournent vers les cuisines de collectivité où les horaires sont un peu plus commodes.

Een aantal hotelketens biedt opleidingen aan, die loopbaanperspectieven bieden. Welken contacten heeft de minister in dat verband met de Gemeenschappen, die deels bevoegd zijn voor deze aangelegenheid?

N'est-il pas envisageable de proposer aux jeunes qui se risqueraient néanmoins à tenter cette aventure de l'horeca des solutions fiscales ou plutôt sociales qui compenseraient les inconvénients liés à ce type d'emploi?

Certains groupes hôteliers commencent à proposer des formations à

leur personnel pour leur donner une réelle perspective de carrière. A mon sens, ce type d'initiative mérite d'être soutenu ou coordonné. Quels sont à cet égard vos contacts avec les Communautés qui sont, semble-t-il, pour partie compétentes en la matière? Il m'apparaît en tout état de cause que le gouvernement ne peut laisser passer l'offre du secteur horeca qui est de contribuer à l'objectif du gouvernement de la création de 200.000 emplois nouveaux.

06.02 **Frank Vandenbroucke**, ministre: Monsieur le président, en réponse à sa question, je peux communiquer ce qui suit à Mme Colinia.

Il est exact que les différents services de placement classent le personnel de l'horeca dans les professions critiques. Les principales raisons pour lesquelles rares sont les personnes à choisir ces professions s'expliquent, d'après les services de placement, par les spécificités de l'emploi: les heures de travail y sont irrégulières et se concentrent en soirée et le week-end, et la rémunération y est peu intéressante.

Pour satisfaire aux demandes des employeurs, nous avons, dans le passé, prévu davantage de possibilités pour accroître la flexibilité dans ce secteur. J'entends par là l'assouplissement réalisé dans le cadre du travail d'étudiant. Ainsi, l'employeur peut bénéficier, en tout cas pour tout étudiant ayant déjà travaillé ou non pour lui au cours des mois d'été, d'une réduction avantageuse des cotisations de sécurité sociale. Je compte aussi instaurer la notion de personnel "super-occasionnel", les "super-extras", ce qui permet à l'employeur d'occuper ce personnel à un tarif ONSS particulièrement avantageux pendant 45 jours de grande affluence.

On a d'ailleurs fait entrer en vigueur, dès le 1er janvier, la possibilité pour le secteur horeca d'utiliser les agences intérimaires pour les extras, avec les mêmes avantages. Grâce aux salaires plutôt bas, ce secteur peut bénéficier davantage que d'autres secteurs des réductions de cotisations. La conférence pour l'emploi n'a pas seulement renforcé la réduction structurelle des charges jusqu'à 400 euros par trimestre mais elle a également renforcé la réduction supplémentaire pour les bas salaires jusqu'à près de 1.800 euros par mois. En outre, pour une rémunération allant jusqu'à près de 1.400 euros par mois, le travailleur bénéficie d'une réduction de ses cotisations personnelles.

En conséquence, j'estime que les pouvoirs publics ont déjà pris nombre de mesures favorables à ce secteur. Les réductions de charges énumérées plus haut pourraient par exemple inciter les partenaires sociaux du secteur à inscrire les conditions de rémunération à l'agenda des négociations sectorielles. Bien sûr, c'est entièrement du ressort de la concertation sociale. Je suis d'avis cependant que les partenaires ont également un rôle important à jouer pour accroître l'attrait du secteur.

On a fait plusieurs pas en avant. Je ne dis pas qu'on ne puisse pas en faire plus. Les partenaires eux-mêmes doivent réfléchir au problème de l'attractivité. À Gembloux, on a renouvelé l'engagement qui se trouve dans l'accord de gouvernement de réfléchir à des pistes pour rendre le secteur et l'emploi dans le secteur plus attrayants. Nous ne sommes pas à la fin de notre réflexion mais nous avons pris

06.02 **Minister Frank Vandenbroucke**: Tengevolge van de specifieke kenmerken van de tewerkstelling in de horeca, zoals de onregelmatige uren en de lage lonen, kiezen maar weinig mensen voor een beroep in die sector. Om aan de eisen van de werkgevers tegemoet te komen hebben we het statuut van de jobstudenten versoepeld en hebben we het begrip "supertijdelijk" personeel ingevoerd. Verder kan de sector een vermindering van de sociale bijdragen genieten.

De overheid heeft dus een aantal gunstmaatregelen genomen. Daarnaast moeten de sociale partners ook hun verantwoordelijkheid opnemen om de sector aantrekkelijker te maken.

des mesures assez importantes au niveau de la gestion du personnel, même si ce ne sont pas des solutions miraculeuses.

06.03 **Françoise Colinia** (MR): Monsieur le ministre, vous avez parlé des avantages fiscaux. Mais en ce qui concerne les formations, vous avez dit au début de votre réponse, qu'il s'agissait d'un problème très spécifique. Je sais qu'il y a un problème de manque de qualifications dans certains secteurs de l'horeca. Que pourrait-on faire pour y remédier?

06.04 **Frank Vandenbroucke**, ministre: Comme je l'ai déjà dit, la formation ne relève pas de ma compétence, cela relève de la compétence des Régions et des Communautés.

06.03 **Françoise Colinia** (MR): Wat stelt u voor met betrekking tot de opleidingen?

06.04 Minister **Frank Vandenbroucke**: De opleiding ressorteert onder de bevoegdheid van de Gewesten en de Gemeenschappen.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

La réunion publique de commission est levée à 20.19 heures.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 20.19 uur.